

36

Ω Ρ Ο Υ
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ο Σ
Ν Ε Ι Α Ω Ο Υ

ἱερογλυφικὰ ἐκλεκτά.

HORI APOLLINIS
Selecta Hieroglyphica.

Imagines vero cum Priuilegio.

R O M A E,
Sumtibus Iulij Franceschini . 1599 .

Ex Typographia Aloysij Zannetti .
Superiorum Permissu .

Εἰς ὄρον ἀπόλλωνα

τετράστιχον.

Νηλιαλῶ ποδῆς τελέως μυσθία γνῶναι

Λαῶ ἢ ἱερῶς ὦ νέε, ζωγραφίας;

Δεῦρο βαπτῶ, βίβλον σκεδαίως πλώδε μετέρχες

Ἐντεῦθεν χησιμὸς μάνθανε δεσποσίης.

I V L I V S

FRANCESCHINVS

Ferentillus Bibliopola.

STVDIOSO LECTORI S.

*Q*UUM datum
 esset mihi ne-
 gotium à viris
 doctis Hori A-
 pollinis, siue (ut
 recentiores nonnulli scribunt)
 Horapollinis Hieroglyphica ty-
 pis, ut nunc loquimur, excu-
 dendi; quæ in publicis gymna-
 sijs adolescentibus proponeren-
 tur; monendus mihi visus es
 Lector humanissime, curatum

A 2 esse

esse diligenter, ut ea non modo emendatiora quam antea, sum Græce, tum Latine, prodirent: verum etiam, ut pauca quaedam omitterentur, quæ pudicas aures offendere posse videbantur, adolescentium præsertim: quorum causa potissimum edebantur. Id spero nemini, qui amet verecundiam, ingratum fore. Vale.

ΠΡΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ Σ Νίλια
 Νηλώς, * ἱερογλυφικά, ἀ ἐξήνεσκα
 μὲν αὐτὸς Αἴγυπτιᾶ φωνῇ, με-
 τέφρασε ὁ Φίλιππος εἰς
 τὴν Ἑλλάδα Διά-
 λεκτον.

HORT APOLLINIS NILIACI
 Hieroglyphica, qua ipse quidem
 Aegyptio sermone prodidit,
 Philippus vero lingua
 Graeca donavit.

ἄ. Πῶς αἰῶνα σημαίνει.
ΑΙΩΝΑ σημαίνοντες, ἥλιον καὶ
 σελήνην γράφει, διὰ τὸ αἰώνια
 εἶναι

6 *Hori Apollinis*

ἵνα σοι χεῖρα. Αἰῶνα δ' ἑτέρως χεῖρας
 βυλόμενοι, ὄφιν ζωγραφῆσιν ἔχοντα
 πλὴν ἔραν ὑπὸ τὸ λοιπὸν σῶμα κρυπτο-
 μένω, ὃν χαλῆσιν Αἰγύπτιοι ἔβαλλον, ὃ
 ὅστιν ἑλλωιστὶ βασιλίσκον. ὄνπερ χε-
 σῆν ποιουῦτες, θεοῖς πεπιδέασιν. αἰῶ-
 να δὲ λέγουσιν Αἰγύπτιοι διὰ τῆδε τῆς ζώης
 δηλοῦσθαι, ἐπεὶ δὴ τριῶν γενῶν ὄφεων χα-
 δεσῶτων, τὰ μὲν λοιπὰ δητὰ ὑπάρχει,
 τῆτο δὲ μόνον ἀθάνατον, ὃ καὶ περσοφυσῆ-
 σαι ἑτέρω παντὶ ζώῳ, δὶ χα καὶ τὸ δακτεῖν
 ἀναρῆι. ὅθεν ἐπειδὴ δοκεῖ ζώης καὶ θα-
 νάτε κλειδίον, διὰ τῆτο αὐτὸν ὅτι τῆς
 κεφαλῆς τῷ θεῶν ὄφιν πεδέασιν.

I. Quo pacto æuum significant.

Æuum innuentes, Solem ac Lu-
 nam pingunt, quod æterna sint ele-
 menta. Quin & aliter æuum pictu-
 ra exprimere volentes, serpentem
 pingunt, cuius cauda reliquo inuol-
 uatur ac tegatur corpore. Hunc Ae-
 gyptij quidem lingua sua Vbæum,
 Græci verò Basiliscū appellant. Eun-
 dem

dem ex auro cōflatum dijs circumponunt. Cæterū hoc animali æuum significare propterea Aegyptij dicunt; quod quū tria sint serpentium genera, solum hoc ex omnibus immortale est, cætera mortalia: utpote quum quoduis aliud animal solo afflatu etiam absque vlllo morfu serpens hic interimat. Quocirca, quoniam vitæ necisq. potestatem habere videtur, merito sane deorum capitibus inseritur.

β. Πᾶς κόσμον.

Κόσμον βυλόμενοι γράψαι ὄφιν ζω

A 4

χα

χαφῶσι τὴν ἑαυτῶ ἐδίοντα ἔραν, ὅτι γ
 μένον φορῶσι ποικίλαις. διὰ μὲν τῶν φο
 λίδων ἀνιπτόμενοι τὴν ἐν τῷ κόσμῳ
 ἀσέρας βαρῦτατον ἢ τὸ ζῶον, καθάπερ
 καὶ ἡ γῆ. λεβότατον δὲ, ὡς περ ὕδωρ. καὶ
 ἕκαστον ἢ ἐνιωτὸν τὸ γῆρας ἀφείς, ἐπι
 δύεται. καθ' ὃ καὶ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ ἐνιού
 σιος χρόνος ἐναλλαχῶς ποιεύμενος, νεά
 ζει. τὸ ἢ ὡς τρεφῆ χεῖρα τῶν ἑαυτῶ σώ
 ματι, σημαίνῃ, τὸ πάντα ὅσα ἐκ τ' αἰτίας
 περνοίας ἐν τῷ κόσμῳ γεννᾶται, ταῦτα
 πάλιν καὶ τὴν μείωσιν εἰς αὐτὸν λαμβ
 αίνῃ.

Ἡσίοι Ἀροαίνις

2. Quo pacto mundum, *Ἡσίοι*

Mundum exprimere volentes,
 serpentem pingunt, qui suam ipsius
 caudam rodit, varijs interstinctum
 squamis: per squamas quidem stel
 las quibus coelum mundusve distin
 ctus est, obscure indicantes. Cæte
 rum hoc animal non secus ac ter
 ra grauissimum est, læuissimum au
 tem ac maxime lubricū, instar aque.

Infuper vt serpens, quotannis pelle
ac senio simul exuitur; sic & annuū
spatium, quod mundi circumactū
producitur, immutatione facta re-
nouatur, ac veluti reiuuenescit.
Quod vero velut cibo, suo vtatur
corpore, significat, id quæcumque
Dei prouidentia in mundo gignun-
tur, ea rursus in eundem resolui, &
tanquam imminutionem sumere.

γ'. Πῶς ἐνιαυτὸν.

Ἐνιαυτὸν δὲ βεβλόμενοι δηλωσάτω ἴσιν
στῆσι γυνῶνα, ζυγραφεσιν: τῷ ὅτι
τῷ, καὶ τῷ θεῶν σημαίνεσιν. ἴσιν δὲ πᾶσι
αὐτοῖς

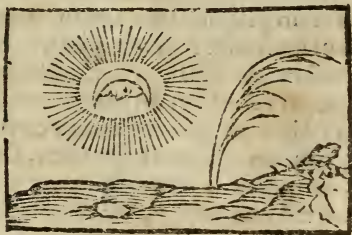
αὐτοῖς ὄσιν ἀσῆρ, αἰγυπῆσι καλούμενος
 σῶθις, ἑλλῶσι δὲ ἀσρομύων, ὃς καὶ δο-
 κῆ βασιλεύειν τῆς λοιπῶν ἀσέρων, ὅτε
 μὲν μείζων, ὅτε δὲ ἥσων ἀνατέλλων,
 καὶ ὅτε μὲν λαμπρότερος, * ὅτε δὲ ἔχ-
 ῆτως. ἔπι δὲ καὶ διόπι κτὶ τὴν τέτα τῆ
 ἄσρη ἀνατολῶν, σημεῖά μεθα πρὸ πάν-
 των τῆς ἐν τῷ ἐνιαυτῷ μελλόντων τε-
 λείων: διόπερ ἔκ ἀλόγως τὸν ἐνιαυτὸν
 ἴσιν λέγουσιν. Καὶ ἑτέρως δὲ ἐνιαυτὸν
 γράφοντες, φοίνικα ζωγραφεῖσι διὰ τὸ
 δένδρον τῆτο μόνον τῆς ἄλλων κτὶ τὴν
 ἀνατολῶν τῆς σελιῶν, μίαν βᾶϊν γεν-
 νῆν, ὡς ἐν ταῖς δώδεκα * βᾶϊν ἐνιαυτὸν
 ἀπαρτίζεον.

βᾶϊς 14.

3. Quomodo annum.

Porro annum demonstrare vo-
 lentes, Isin, hoc est mulierem pin-
 gunt: quo etiam signo deam signifi-
 cant. Est autem apud eos Isis fi-
 dus quod Aegyptio quidem nomi-
 ne Sothis, Græco vero Astromyon
 dicitur, qui & inter reliqua sidera
 principatum videtur obtinere: ut
 qui

qui oriens, modo maior sit, modo minor, interim splendidior, interim vero secus. Ad hæc quoniam in huiusce sideris exortu, ea signis quibusdam obseruamus, quæ toto anno peragenda sunt; propterea non temere annum Isin appellant. Aliter quoque annum indicantes, palmam pingunt: quod arbor hæc sola ex omnibus ad singulos lunæ ortus, singulos etiam ramos procreet, ita ut duodecim ramorum productione annus expleatur.

δ'. Πῶς μῆνα.

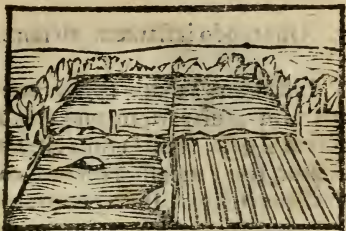
Μῆνα δὲ γράφοντες, αἰὶν ζωγραφεύσιν,

ἔσιν

ἢ σελήνῳ ἐπισημαίνῳ εἰς τὸ κλίτω·
 βᾶιν μὲν, τῆς περὶ φημένης ὅτι τὸ φοί-
 νικος αἰτίας χάειν: σελήνῳ δὲ ἐπισημα-
 μένῳ εἰς τὸ κλίτω, ἐπιδείξασιν, ἐν τῇ
 ἀνατολῇ πεντήκοντα μοιρῶν ὑπέρ-
 χουσα, πρὸς τὸ ἀνωτέρως κέρουσι ἐχθί-
 ματίωσιν. ἐν δὲ τῇ ἀποκρύψει, τὴν αει-
 δμὴν τῆς βράκοντα ἡμερῶν πληρώσασαν,
 εἰς τὸ κλίτω τοῖς κέρουσι νόζυ.

4. Quomodo mensuram.

Mensuram autem notantes, palmæ
 ramum pingunt, aut Lunam deor-
 sum inuersam. Ramum quidem, ob
 causam iam in palma supra dictam;
 Lunam vero deorsum vergentem,
 quod in ortu quidem dicant eam
 suam quindecim est partium, fir-
 mam erectis cornibus apparere: at
 in senio, triginta diebus completis,
 cornua deorsum inflexa gerere.

ε. Πῶς τὸ ἐνιστάμενον ἔτος.

Ἐτος τὸ ἐνιστάμενόν ἰσχυρόντες, τέταρτον ἀέρας ἰσχυροῖσιν. ἐστὶ δὲ μέτρον γῆς ἡ ἀέρων, διήκων ἑκατόν. βυλόμενοί τε ἔτος εἰπεῖν, τέταρτον λέγουσιν, ἀπειδίφασιν, ἢ πῶ ἀνατολῆν τῶ ἀέρος τῆς σφαιρας, μέχρι τῆς ἀλλοῦ ἀνατολῆς, τέταρτον ἡμέρας * περὶ τῆς σφαιρας, ὡς εἶναι τὸ * ἡ. π. π. π. π. ἔτος τῶ θεῶ, τριακοσίων ἑξήκοντα πέντε π. π. π. π. ἡμερῶν, ὅθεν καὶ διὰ τετραετηίδος περιεσπῆν ἡμέραν ἀείθμῳσιν Αἰγυπτίοι. τὰ γὰρ τέσσαρα τέταρτα ἡμέραν ἀπαρτίζει.

Quo

5. Quomodo instautem annum.

Instantem annum significantes, quartam arui partem pingunt. Est autem *ἀρῦα*, vnde Latinis aruum dicitur, terræ mensura centum complectens cubitos. Itaque annum volentes dicere, quartum dicunt, propterea quòd ab vno, vt tradunt, sideris cui Sothis nomen fecimus, ortu ad alterum quarta sit interiecta diei pars. Enimuero dei (Solis inquam) annus trecentis sexaginta quinque diebus absoluitur: Quamobrem & quarto quoque anno superuacuum diem computant atque intercalant Aegyptij. Quatuor siquidem diei quadrantes, diem perficiunt.

ε'. Τί δηλοῦσιν ἱερακα ζάφοντες.

Θεὸν βελομένοι σημήναι, ἢ ὕψος, ἢ ταπεινώσιν, ἢ ἕσπερον, ἢ νίκην, ἢ ἱερακα ζωγραφῶσι. θεὸν μὲν, διὰ τὸ πολύρρον (εἶ) τὸ ζῶον, καὶ πολυχρόνιον ἐπιγμῶν, ἐπεὶ καὶ δοκεῖ εἶδωλον ἡλίου ὑπάρχειν παρὰ πάντα τὰ πετεινὰ πρὸς τὰς αὐτὰ ἀκτῖνας ὀξυωποῦν, ἀφ' ἧ καὶ οἱ ἰατροὶ πρὸς ἱασιν ὀφθαλμῶν τῆ ἱερακία βοτάνη χρῶνται. ὁθεν καὶ τὸν ἥλιον ὡς κύριον ὄντα ὀρέστωσ, ἐὰν ὅτε ἱερακόμορον ζωγραφῶσιν. ὕψος δὲ. ἐπεὶ τὰ αἰετὲρ ζῶα εἰς ὕψος πέτεσθαι πρὸς αὐτῶν.

πειχά-
σεται.

πρὸς τ-
το χωρεῖ

δοκεῖ.

μενα, πλαγίως * φέρεται, ἀδυνατῶσα
κατ' ἀδύ χωρεῖν. μόνος ὁ ἱερευς εἰς ὕψος
κατ' ἀδύ πίπτει. Ταπεινάσιν δὲ, ἐπεὶ
τὰ ἕτερον ζῶα ἔχει καὶ δευτ* χωρεῖ πρὸς
τῆτο, πλαγίως ὁ καταφέρεται. ἱερευς ὁ
κατ' ἀδύ ὅπιν τὸ ταπεινὸν πέπτει.
Τ' προχλῶ δὲ, ἐπειδὴ δοκεῖ πάντων τῶν
πετρῶν διαφέρειν. Αἷμα ὁ, ἐπεὶ δὴ * φα-
σι τῆτο τὸ ζῶον ὕδωρ μὴ πίνεσθαι, ἀλλὰ αἷ-
μα. Νίκω δὲ, ἐπεὶ δὴ δοκεῖ τῆτο τὸ
ζῶον, καὶ νικᾷ πετρῶν. ἐπεὶ δὲ ἀνὰ ὕψος
ἰσχυρότερον ζῶον καταδυνασάσθαι, τι-
νικᾷτα ἑαυτὸν ὑψηλάσας ἐπιτῶ ἀέρι, ὡς
τὸς μὲν ὄνυχας αὐτῆ ἐν τῶ αἵμα ἐχη-
ματίωσθαι, τὰ δὲ πῆρεθ' καὶ τὰ ὀπίσθια
εἰς τὸ κῆπε πλεῖ μάχην ποιῆσαι. ὅτε
ἂν αὐτὸ μαχόμενον αὐτῶ ζῶον, τὸ αὐτὸ
ποιῆσαι ἀδυνατουῦ, εἰς ἠπλὴν ἔρχεται.

6. Quid accipitrem pingentes,
innuant.

Deum quem volunt significare,
aut sublimitatem, aut humilitatem,
aut

zut præstantiam, aut sanguinem, aut victoriã, accipitrem pingunt. Deum quidem tum quod fœcundum sit ac diurnæ vitæ hoc animal, tũ etiam quòd Solis præter cæteras volucres simulacrum esse videatur, vtpote peculiari quadam atque occulta naturæ vi, defixis in eius radios oculis intuens. Atque hinc est, quod medici ad sanãda oculorum vitia, hieraceo herba vtuntur. Inde etiam fit, vt solem interdum, tanquam visus autorem ac dominum, accipitris forma pingant. Sublimitatem vero, quia cum cætera quidem animantia, quoties in sublime tolli volunt, oblique ferãtur, nec recta sursum euehi possint, solus accipiter recta in altum volat. Humilitatem porro seu deiectionẽ, quod eadem ratione cæteræ animantes non perpendiculi modo, sed velut ex transuerso & flexuose deorsum ferãtur, plus accipiter directo ad inferiora

B   viam

viam carpat. Præstantiam, quod cæteris auibus præstare videatur. Sanguinem, quia animal hoc aiunt non aquam, sed sanguinem bibere. Victoriâ demum, quod cæteras volucres vincere videatur. Quum enim robustioris animantis potentia se videt opprimi, tum sese in aëre ita resupinâs, ut vngues quidem sursum, pennas vero ac posteriores partes deorsum versas habeat, quum idem auis quæ cum eo congregitur efficere nequeat, ita facile eam in fugam vertit, ac sibi victoriâ parat.

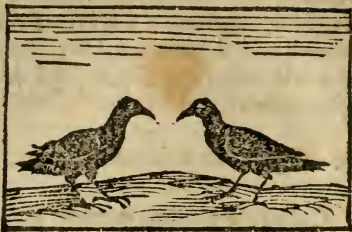
ζ. Πῶς δηλοῦσι ψυχλῶ.

Ἐπὶ γερμῶ καὶ ἀντὶ ψυχῆς ὁ ἰέραξ τὰσσεται, ὡς τῆς τ' ὀνόματος ἐρμῶείας. χαλῆται γὰρ παρ' Αἰγυπτίους ὁ ἰέραξ, βαιήθ. τὸ δὲ τὸ ὄνομα διαρεδὶν ψυχλῶ σημαίνει καὶ καρδίαν. ὅτι γὰρ τὸ μὲν Καὶ ψυχῆς, τὸ δὲ ἦθ καρδία. ἡ δὲ καρδία κατ' Αἰγυπτίους, ψυχῆς πείβολος. ὡσε

σημαίνειν τὴν σὺνθεσιν τοῦ ὀνόματος,
 ψυχὴν ἐγκαρδίαν ἀφ' ἧς καὶ ἰέραξ διὰ
 τὸ φεῖν τὴν ψυχὴν συμπάθειν, ὕδωρ ἔ-
 πίνοι τε καὶ δόλον, ἀλλ' αἷμα, ὃ καὶ ἡ ψυ-
 χὴ πρέσβεται.

7. Quomodo animam indicent.

Quin & pro anima ponitur acci-
 piter, iuxta nominis interpretatio-
 nem. Siquidem Aegyptijs accipiter
 baieth dicitur, quod nomen si diui-
 feris, animam & cor sonat. Bai enim
 anima est, eth cor. Cor autem ex
 Aegyptiorum sententia, animæ am-
 bitus est. Itaque nominis composi-
 tio animam cordatam notat. Qua-
 propter accipiter ob eā quam cum
 anima habet naturæ consensionem,
 aquam omnino non bibit, sed san-
 guinem, quo & ipsa nutritur ani-
 ma.

ή. Πῶς ἄρεα, κὶ ἀφροδίτῳ.

Τὸν ἄρεα κὶ τὴν ἀφροδίτῳ γράφοντες, δύο κορώνας ζωγραφῶσιν, ὡς ἀνδρα κὶ γυναῖκα. ἐπεὶ τὸ τοιοῦτον ζῶον δύο ὡς ἀγεννά, ἀφ' ὧν ἄρρεν κὶ θήλυ γεννᾷσθε. ἐπεὶ δὲ γεννήσῃ, ὅπερ σπανίως γίνεται, δύο ἀρσενικά, ἢ δύο θηλυκά, τὰ ἀρσενικά τὰς θηλείας γαμήσουντα ἕμισ γέτωι ἑτέρα κορώνη, ἕδὲ μὴν ἢ θήλεια κορώνη* ἑτέρα μέχρι θανάτου, ἀλλὰ μόνον τὰ ἀπὸ ζυγῆντα διατελεῖ. διὸ κὶ μίαν κορώνη σωαντήσαντες, εὐωνύζονται οἱ ἀνθρώποι, ὡς χηράοντι σωλυτικότες ζῶν. τῆς ὅμοιότητος αὐτῆς ὁμοιοῦσιν χάειν

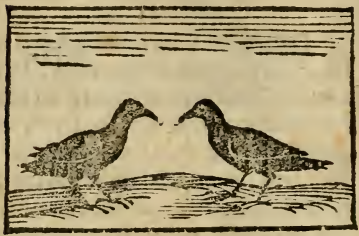
ἑτέρα
κορώνη.

ζάειν, μέχρι νῦν οἱ Ἕλληνας ἐν τοῖς γά-
μοις ἐκκοεῖ. κοεῖ * κορώνω λέγουσι
ἀγνοῦτες :

8. Quo modo Martem ac Venerem.

Martem & Venerem describen-
tes, duas pingunt cornices, vt ma-
rem ac foeminam: quoniam animal
hoc gemina solet oua parere, ex
quibus mas & foemina gignantur.
Vbi vero, quod raro tamen accidit,
vel duo mascula, vel duo foeminea
oua pepererit, mares foeminis con-
nubio iuncti numquam ad alteram
diuertunt cornicem, ac ne ipsa qui-
dem foemina, quoad viuit, ad alte-
rum marem: sed disiuncti, soli dein-
ceps semper degunt. Vnde & cum
vni cornici occurrerint homines,
augurantur praesagium sibi hoc esse
viduae vitae, quod scilicet animali
viduam agenti vitam obuij facti fue-
rint. Proinde in hunc usque diem

Græci ob tantam harum aviū concordiam, in nuptijs ignorantes verbum illud vsurpare solent ἐκκοεῖ, nimirum κοεῖ cornicem appellâtes.

3'. Πῶς γάμον .

Γάμον ἢ θηλειῶντες. δύο κορώνες πάλιν ζῶγραφεῖσι τὸ λεχθέντος γάμον .

9. Quomodo nuptias .

Atque eandem ob causam nuptias innuentes, duas rursus cornices appingunt.

Πῶς

1. Πῶς μονογενές.

Μονογενές ἢ δηλουῦτες, ἢ γένεσιν,
 ἢ πατρει, ἢ κόσμον, ἢ ἀνδρα, κέντα-
 ρον ζωγραφεῖ. μονογενές μὲν ὅτι αὐτογε-
 νές ἐστι τὸ ζῶον, ὑπὸ δηλείας μὴ κυοφο-
 ρέμενον * μὴ γὰρ γένεσις αὐτῆ * τοιαύτη μόνη
 ὄσιν. ἐπειδὴν ὁ ἀψιν ἐκλήθηται παιδο-
 ποιήσασθαι βεδὸς ἀφ' ὧν λαβῶν, τῆδ'
 πλάσσει σφαιροειδῆς παρυπλήσιον τῷ
 κόσμῳ χῆμα, ὃ ἐκ τῶν ὀπιδίων μερῶν
 κυλίσσας ἀπὸ ἀνατολῆς εἰς δύσιν, αὐτὸς
 πρὸς ἀνατολὴν βλέπει, ἵνα ἀποδῶ τὸ τῷ
 κόσμῳ χῆμα. αὐτὸς γὰρ ἀπὸ τῆς ἀπιδιώτης
 εἰς λίβα φέρεται, ὃ ἢ τῆς ἀσέρων δρόμος

ὑπὸ λιβὸς εἰς ἀπυλιώτῳ. ταύτῳ ἐν τῷ
 σφαῖραν κατερύξας εἰς γῆν, κατὰ πῆδε-
 ται ὅπῃ ἡμέρας εἰκοσοκτῶ, ἐν ὅσας κῆ
 ἢ σελῶν ἡμέρας τὰ δώδεκα ζώδια κυ-
 κλάει, ὑφ' ἧς ὑπομένον ζωογενεῖται τὸ τ'
 κενδάρων γένος. τῆ ἐνάτῃ ὅ κῆ εἰκοστῇ ἡ-
 μέρα ἀνοίξας τὴν σφαῖραν, εἰς ὕδωρ βάλλ-
 λει. ταύτῳ γὰρ ἡμέραν νομίζε σιῶσον (εἶ)
 σελήνης κῆ ἡλίου, ἐπιτε κῆ γενεσιν κόσμου.
 ἧς ἀνοιγμένης ἐν τῷ ὕδατι, ζῶα ἐξέρ-
 χεται, τετέστιν οἱ κένταυροι. Γένεσιν ὅ,
 διὰ τὴν παρερημένῳ αἰτίαν. Πατέρε-
 δεῖ, ὅπῃ ἐκ μόνου πατρὸς τὴν γενεσιν ἔχει ὁ
 κένταυρος. Κόσμον ὅ, ἐπειδὴ κοσμοφθῆ
 τὴν γενεσιν ποιεῖται. Ἄνδρα ὅ, ἐπειδὴ
 θελυκὸν γένος αὐτοῖς ἐ γίνεται. Εἰπὶ δὲ κῆ
 κενδάρων ἰδέαι βῆς. πρῶτη μὲν αἰλερό-
 μορφος κῆ ἀκτινωτὴ ἡπερ κῆ ἡλίῳ ἀνέ-
 δεσαν διὰ τὸ σύμβολον: φασὶ γὰρ τ' ἄρρε-
 να αἰλερον, συμεταβάλλειν τὰς κῆρας
 τοῖς τῷ ἡλίῳ δρόμοις. ὑπεκτείνονται μὲν
 γὰρ κῆ πρῶτῳ πρὸς τὴν τ' θεῶ ἀνατολῆν.
 σρογγυλοειδῆς δὲ γίνονται κῆ τὸ μέσον
 τῆς ἡμέρας, ἀμαυρότεραι ὅ φαίνονται.
δαίτη

Διῶζν μέλλοντος τῆ ἡλίου . ὅθεν κὺ τὸ ἐν
 ἡλίου πόλῃ ξόανον τῆ θεῆ αἰλερόμορφον
 ὑπάρχει . ἔχει δὲ πᾶς χάνδαρος κὺ δακ-
 τύλκς βιάκοντα, διὰ * τῆ βιάκοντα ἡμε- τῶ βια
 ρῶν τῆ μίωδς, ἐν αἷς ὁ ἡλίου ἀνατέλλων, κονταή-
 τῆ ἐσωτῆ ποιῆται δρόμον. δατέρε. ἡ γε- μερον.
 νεῖα, ἡ δίκερως κὺ ταυροειδής, ἡπς κὺ τῆ
 σελῶν κὺ διερῶδη, ἀφ' ἧ κὺ τῆ * ἐν ἕρε- ἕρῶνιον.
 νῶ ταῦρον, ὑψωμα τῆς θεῆ ταύτης λέ-
 ξασιν εἶ) παῖδες Αἰγυπτίων. βίτη ἡ ἡ μω-
 νόκερως κὺ ἰδιόμορφος, ἡ Ἐρμῆ διαφέ-
 ρειν ἐνόμισαν, κὺ δὲ κὺ ἴβις τὸ ὄρνειον .

10. Quo modo vnigenam .

Vnigenam autē significantes, aut
 ortum, aut patrem, aut mūdum, aut
 virum, Scarabæum pingūt. Ac vni-
 genam quidem, quod per se gigna-
 tur hoc animal, vtpote in vtero foe-
 minæ non prius efformatum ac ge-
 statum: eius enim solius huiusce-
 modi ortus est. Cum mas sobolem
 procreare vult, bouis finū nactus,

glo-

globulum eiusdem cuius mundus figuræ fingit : quem ubi ab ortu in occasum auersis pedibus volutarit; ipse rursus, ut orbi persimilem figuram edat atque exprimat, in ortum conuertitur. Ipse quidem orbis a Subsolano circumagitur in Africum. At siderum contrarius est cursus, ab Africo ad Subsolanum. Hanc itaque pilam in terra defossam recondit in dies octo & viginti. nam & totidem diebus Luna duodecim zodiaci signa perlustrat, sub qua toto illo tēpore permanens animatur scarabæorum genus. Nono autem & vicesimo die apertam pilam in aquam coniicit (eum enim diem esse putat quo & Luna cum Sole congregiatur, & mundi insuper fiat generatio) quæ dum in aqua aperitur, prodeunt animalia, hoc est scarabæi. Ortum autem, propter iam dictam causam. Patrem, quod ex solo patre ortū habeat scarabæus, Mundum,

dum, quòd ad mundi figuram eius procreatio ac foetus accedat. Virum denique, quod non sit in eorum genere foemina. Sunt porro Scarabæorum formæ tres: Prima felium specie, ac veluti radijs insignita, quam & Soli ob significationem quãdam dicarunt. Aiunt enim felem marem, iuxta varium solis habitum & cursum, pupillas commutare, ad ortum quidem Solis mane nonnihil extendi, sub meridiem velut rotundas fieri, Sole ad occasum vergente obtusiores obscurioresq. apparere. Quamobrem etiam quæ apud Heliopolin est Dei, Solis inquam, statua, felis speciem præferebat. Habet autem & scarabæus omnis digitos triginta, propter triginta mēsis dies, quibus Sol oriens suum per singula zodiaci signa cursum peragit. Alterum Scarabæorum genus bicornis est, & taurina specie, quod quum & Lunæ consecratum sit, propterea
eum

eum qui inter sidera relatus est taurum huiusce deæ elationē esse perhibent Aegyptiorum filij . Tertium unicomne est , & suæ peculiaris formæ , quod & Mercurio sacrum esse , vt etiam est ibis auis , existimarunt .

ια. Τί γῦπα γρόφοντες δηλῶσι .

Μητέρας δὲ γρόφοντες, ἢ ἐλέψιν ἢ ὕειον,
ἢ πωρόγνωσιν, ἢ ἐνιαυτὸν, ἢ ἐργασίαν, ἢ
ἐλεήμονα, ἢ ἀθηνᾶν, ἢ ἥραν, ἢ δραχμαῖς
δύο, γῦπα ζωγραφεῖσι. μητέρας μὲν ἐπέ-
δὴ ἄρρεν ἐν τέτρῳ πᾶς γένει τῆς ζωῶν
ἔχ' ὑπάρχει. ὅσι δ' καὶ ἄλλα * γέννηγι-
πῶν

ἄρνεων
γένη .

πῶν, ἃ ὑπὸ ἀνέμου * συλλαμβάνει, ὧν συλλαμ-
 τὰ ἄα πρὸς βρῶσιν αὐτῆ μόνον, ἕκπε ἢ βάνονται
 πρὸς ζωογονίαν ὅτι χηῖσιμα . γυπῶν δὲ αὐτῶν .
 ὑπηνέμιον ποιικμένων τῷ ὀχρείαν, ἢ τῆς
 ὧν γένεσις ζωογονεῖται . Βλέψιν δὲ,
 ἐπειδὴ τῆς ἄλλων ζώων ἀπάντων ὀξύω
 πέσερον ὄρα ἢ γύψ, ἐν μὲν * ἀνατολῇ τῆ
 ἡλίου ὄντος, πρὸς δύσιν βλέπεται, ἐν δὲ δύσει
 ἢ τῆ δεῦ ὑπάρχοντος, πρὸς ἀνατολίω .
 ἔξ ἰκανῶ διαστήματος πειζομένη τὰ
 πρὸς χηῖσιν αὐτῆ βρώσιμα . Ὅριον δὲ,
 διότι πολέμου μέλιοντος τελειῶσθ, τὸν
 τόπον ὀρίζει, ἐν ᾧ μέλλει ὁ πόλεμος γίνε-
 σθαι, πρὸ ἡμερῶν ἐπὶ ἀ ἐπ' αὐτὸν παρ-
 γινομένη . Πρόγνωσιν δὲ, διά τε τὰ προ-
 φημένα, καὶ ὅτι πρὸς τὸ το πλείονας
 * σφαζομένους καὶ * ἠπλωμένους βλέπει, τα
 κηδουμένη τῷ ἑαυτῆ ἐκ τῆς πλωμάτων
 βοφίω, παρ' ὃ καὶ οἱ ἀρχαῖοι βασιλεῖς,
 κατασκόπους ἐπεμπον σκεπτόμενοι χη
 ποῖον τῆ πολέμου αἰ γύψες βλέπασσι μέ
 ρος, ἐντεῦθεν σημειόμενοι τῆς ἠπλωμέ-
 νους . Ἐνισυτὸν ἢ, διὰ τὸ ἐν τέτρωτα ζώω
 διακοσίας ἑξήκοντα πέντε ἡμέρας τῆ
 ἔτους

Pro his
 duobus
 habet
 tantum
 vetus .
 σφαζο-
 μίνη

ἔτος διαιρέσθαι, ἐν αἷς ὁ ἐνιαυτός ἐκτε-
 λείται χρόνος. ἔχει τὸν γὰρ ἑικοσὶν ἡμέρας
 ἔσχωρος μέσθαι, καὶ τὰς ἴσας τὸς νεοσὺς ἐκ-
 τρέφει. ταῖς δὲ ληπτέσαις ἔχει τὸν ἑικοσιτῶν
 ἑαυτῆς ὅτι μέλῃαν ποιεῖται, μήτε κλο-
 φορῆσαι, μήτε τρέψαι, ὡρασκιάζουσα
 δὲ ἑαυτῶν εἰς ἑτέραν σύλληψιν. τὰς ὅλοι
 πῦς πέντε τῶ ἔτος ἡμέρας, ὡς ἡδὴ προ-
 ἔειπον, εἰς τὴν τῶ ἀνέμου ἰχίαν κατὰ να-
 λίσκῃ. Εὐλεήμονα ὅ. ὅπερ δοκεῖ παρῆ-
 ποιῖν ἐναυπιάτατον ὑπάρχειν, ἐπεὶ τὸ το
 τὸ ξῶον πάντα ἀναρεῖ. ἢ ναυκαθίστην ὅ
 τῶτο χράσθαι, ἐπεὶ δὲ ἐν ταῖς ἑκατὸν ἑκο-
 σὶν ἡμέραις ἐν αἷς τὰ ἑαυτῶ ἐκτρέφει τέ-
 κνα, ὅτι πλείον ἐπέτεται. ὡρα δὲ τὸς
 νεοσὺς καὶ τὴν τῶτων τρέφει ἀχολεῖται
 ἐν αἷς ὑπορήσασα τρέφεις λυ παραχρηται
 τοῖς ἰηποῖς, τὸν ἑαυτῆς μορὸν ἀνατεμέ-
 σα, παρέχει τοῖς τέκνοις τὸ αἷματις με-
 σταλαμβάνειν, ὡς μὴ ὑπορήσαντα τρέ-
 φῆς ἀναρεθῆναι. Ἀθηνᾶν δὲ καὶ ἦραν,
 ἐπεὶ δὲ δοκεῖ παρ' Αἰγυπτίοις, ἀθηνᾶ
 μὲν τὸ ἄνω τῶ ἔρανε ἡμισφαίριον ἀπὸ
 ληφέναι. τὸ δὲ κατώ, ἦρα, καὶ τὸ ἴδιον γυ-

πῶν δὲ, ὡς προεῖπον, γένος θηλειῶν ὅτι
γένος μόνον, δι' ἡμῶν αἰτίαν καὶ παντὶ θηλυ-
κῶ ζῳδίῳ οἱ Αἰγυπτῆσιν, γῦπα ὡς βασιλῆον
ὄπιπιδέασιν, ἀφ' ἧ καὶ πᾶσαν θεῶν, ἵνα
μὴ ἀεὶ ἐνάσης γραφῶν, μηκυῖω τὸν
λόγον * σημαίνοντες, τὴν γῦπα γραφῶσιν
Αἰγυπτῆσιν. μητέρα. ἔν θελοντες σημεῖναι,
γῦπα ζῳγραφῶσι. μήτηρ γὰρ ὅτι θηλυκῆ
ζῳσ. Οὐρανίαν ἧ (ἧ γὰρ ἀφέσκη αὐτοῖς τὸν
ἔρανὸν λέσφιν) ἐπει τῶν ἡ γένεσις ἐκῆ
ἔέν ὅτι. Δραχμας ἧ δύο δρόπ παρ' Αἰ-
γυπτῆσιν μονάς ἔστιν αἰδύο γραμμαί. μο-
νάς ἧ, παντὸς αἰεθμῆ γένεσις ἀλόγως
ἐν δύο δραχμας βυλόμενοι δηλώσαι γῦ-
πα γραφῶσιν, ἐπει μήτηρ δοκεῖ καὶ γένεσις
ἧ), καὶ ἀπὸ καὶ ἡ μονάς.

II. Quid, vulturem describentes,
indicent.

Cæterum matrem significantes,
aut aspectum, aut limitem, aut futu-
rorum cognitionem, aut annum, aut
cœlum, aut misericordem, aut Mi-
neruam.

neruam, aut Iunonem, aut drachmas duas, vulturem pingunt. Matrem quidem, quod in hoc animantium genere mas non sit. Sunt porro & alia vulturum genera, quæ ex vento concipiunt quidem, sed quorum oua ad esum dumtaxat, non item ad foetum suscipiendû ac formadum sunt accommodata. At eorum vulturum, quorû non est subuentaneus dûtaxat & inefficax congressus, oua ad gignendû tollendâq. sobolem sunt in primis idonea. Aspectum autem, quod ex omnibus animâtibus perspicacissimi visus sit vultur, vt qui oriente quidem Sole in occasum, occidente vero in ortû prospiciat, atque è satis longo interuallo quæ sibi vsui sint, comparet edulia. Limitem, quod cum belli conficiendi tempus instat, locum vbi pugna committenda sit, septem ante diebus ad eum accedens præfinit & circumscribat. Præfagium vero

vero, tum ob iam dictam causam, tum etiã quod ad eã exercitus partem sese conuertere soleat, vbi maior sit futura clades, sibi ex cadaueribus alimentum seponens, ac in futurum prouide reseruans. Ergo & prisca reges exploratores mittebãt, per quos in vtram aciei partem respexissent vultures, cognoscerent, indeq. vincendos, atque internecina strage delendos colligerent. Annum porro, quoniã animal hoc trecentos illos ac sexaginta quinque dies quibus completur annus, ita distribuit, vt centum quidem ac viginti diebus prægnans maneat, totidem pullos enutriet, reliquis vero centum ac viginti sui curam gerat, neque vterum ferens, neque alendis addicta liberis, sed seipsam duntaxat ad aliam parans conceptionem. Quinque autem illos, qui supersunt anni dies, in venti, vt iam dictũ est, compressionem infumit. Misericor-

dem autem, quod quibusdam alienissimum fortasse videbitur, præsertim quum hoc animal cuncta interimat. Sed ut hoc pictura vulturis inuenerent, eo impulsus sunt, quod centum illis ac viginti diebus quibus suos educat, pene nunquam euolet, sed omnem curam ac sollicitudinem in illis alendis adhibeat. Quod si eo tempore cibus non suppetat, quo eos sustentet, proprio execto foemore sugendum eis exhibet & impertitur sanguinem, ut ne cibi penuria atque inedia conficiantur. Mineruam ac Iunonem, quoniam videtur apud Aegyptios Minerua quidem superius coeli hemisphaerium occupasse, Iuno vero inferius. Quin & vulturum genus, ut iam exposui, foeminas tantum complectitur. Quam ob causam & cuius foeminei sexus animanti Aegyptij vulturem, ut in eo sexu principem ac primarium apponunt: ex quo &

deam

deam omnem, ne sigillatim vnam-
 quamque percurrens, prolixior sim,
 * significantes, vulturem pingunt
 Aegyptij. Insuper & matrem in-
 nuere volentes, vulturem pingunt:
 est enim mater foemineæ naturæ.
 Ἐγνίαν autem hoc est cœlum (ne-
 que enim placet ipsis, masculino
 genere Ἐγνὸν dicere) quoniam
 horum omnium generatio inde
 est. Duas denique drachmas, quod
 apud Aegyptios duæ lineæ vnitas
 est. Vnitas vero cuiuslibet nume-
 ri ortus est atque principium.
 Iure igitur duas drachmas indicare
 volentes, vulturem pingunt, quod
 generationis ipse sibi autor
 materq. ac principium,
 quemadmodum &
 vnitas esse vi-
 deatur.

16. Πῶς ἦφαισον γράφοσι.

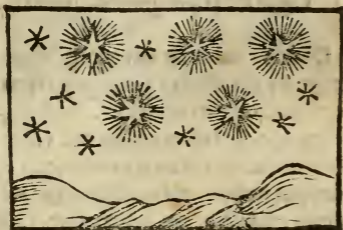
Ἦφαισον ᾗ γράφοντες, χάνδαρον καὶ
 γῦπα ζωγραφεῖσι. ἀθηνᾶν δ', γῦπα καὶ
 χάνδαρον. δοκεῖ γὰρ αὐτοῖς ὁ κόσμος συυε
 σάναι, ἕκτε ἀρσενικῆ καὶ θηλυκῆ. ὅτι ᾗ
 τῆς ἀθηνᾶς τὴν γῦπα γράφοσι: ἔτοι γὰρ
 μόνοι θεῶν παρ' αὐτοῖς ἀρσενοθήλης
 ὑπάρχεισι.

12. Quomodo Vulcanum notent.

At Vulcanum indicantes scarabæum & vulturem pingunt. Mineruam vero vulturem & scarabæum.

Ipsis

Ipsis enim videtur mundus ex mare ac foemina constare. Vulturem autem Mineruæ appingunt, quod hi soli ex dijs apud ipsos mares sint simul ac foeminæ.

ιγ. Τί ἀσέρες γραφέντες δηλοῦσι.

Θεὸν δὲ ἐγκόσμιον σημαίνοντες, ἢ εἰμαρμένῳ, ἢ τὸν πέντε ἀειθεῶν, ἀσέρες ζωγραφῶσι. θεὸν μὲν, ἐπειδὴ παρόνοια θεῶ, πῶν νίκῳ παρτάσῃ, ἢ τῶν ἀσέρων καὶ τῶ παντὸς κόσμου κίνησις ἐκτελεῖται. δευτεῖ γὰρ αὐτοῖς δίχα θεῶ, μηδὲν ὅλως σωεσάναι. εἰμαρμένῳ δὲ, ἐπεὶ καὶ αὐτῆ ὅς ἀσρικῆς οἰκονομίας σωίσα-

ται. τὸν δὲ πέντε ἀειθμὸν, ἐπειδὴ πλῆ-
 θος ὄντος ἐν ἕρανῶ, πέντε μόνοι ἕξ ἀν-
 ῥή κινέμενοι τὴν τῶ κόσμου διοκομίαν
 ἐκτελεῦσι.

13. *Quid sidus pingentes, innuant.*

Deum pulchre ornatum signi-
 ficantes, aut fatum, aut quinarium
 numerum, sidus pingunt. Deū qui-
 dem, quod Dei prouidentia victo-
 riam decernit atque imperat, qua &
 siderum orbisq. vniuersi motus per-
 agitur. Existimant enim sine Deo
 nihil prorsus consistere. Fatum au-
 tem, quod id quoque e siderum cur-
 su ac dispensatione constituatur.
 Quinarium vero numerum, quo-
 niam cū quamplurima atque adeo
 innumera sint in cœlo sidera, sola
 ex his quinque, motu suo orbis pul-
 cherrimam efficiūt distributionem
 ac moderamen.

ιδ'. Τί κνωκέφαλον γραφόντες
 δηλοῦσι.

Σελήνῳ ὃ γραφόντες, ἢ οἰκκμένῳ,
 ἢ γραμμῶν, ἢ ἱερέα, ἢ ὄργῳ, ἢ κό-
 λυμβον, κνωκέφαλον ζωγραφῶσι. Σε-
 λήνῳ μὲν ἐπεὶ δὴ τὸ ζῶον τῷ το συμπα-
 θειάντινα πρὸς τῷ τῷ θεῷ σωδοῦν ἐκ-
 τήσαστο. ὅταν γὰρ ἐν ταῖς μέραις τῆς ὥρας ἢ
 σελήνη σωδοῦσα ἡλίῳ ἀφώτιστος γένη-
 ται, τότε ὁ μὲν ἀσὼ κνωκέφαλος ἔ-
 στέπῃ, ἐδὲ ἐδίῃ. ἄχθεται δὲ εἰς τῷ
 γλῶνεν ἀκῶς, καδὰ περ πενθῶν τῷ τῆς
 σελήνης ἀπαγλῶ. ἢ δὲ θήλεια μὲν τῷ
 μὴ ὄργῳ, καὶ ταυτὰ τῷ ἀρρένι πάχῃς

διὸ καὶ μέχρι τῆς νυκτὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς τρέφονται κυνοκέφαλοι, ὅπως εἶξαι τῶν γενώσκηται τὸ ἡλικίαι καὶ σελυῖαι μέρος τῆς σιωδῆς. οἰκισμένω δὲ ἐπειδὴ ἐβδωμήκοντα δύο χώρας τὰς ἀρχαίας φασὶ τῆς εἰκισμένης εἶναι. τέτταρσι τρεφομένους ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ ὀπιουεῖαι τυγχάνοντας, καὶ κατὰ περ τὰ λοιπὰ ζῶα ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τελευτᾷ. ἔτι καὶ τέτταρσι ἀλλὰ μέρος αὐτῶν κατ' ἑκάστῃ ἡμέρᾳ νεκροῦμενον, ὡς τῶν ἱερέων δαπνησῆς, τὰ λοιπὰ σώματος ἐν τῷ κατὰ φύσιν ὄντος. ἕως δ' ἀναί ἐβδωμήκοντα καὶ δύο πληρωθῶσιν ἡμέραι, τότε ὅλως ἀποθνήσκῃ. Γράμματα ὅ, ἐπεὶ δὴ ὅσι συγγένεα κυνοκεφάλων* Αἰγυπῆσι οἰσὶ ὀπιουεῖαι ζῶα. παρ' ὅ ἐἰς ἱερὸν ἐπεδᾶν πρῶτα κομισθῆναι κυνοκέφαλος, δὲ λητον αὐτῶ παρῶν ἴδην πν ὁ ἱερέας, καὶ χοιρίον, καὶ μέλαν, πειροζων εἰ ἐκ τῆς ὀπιουεῖαι ὅσι συγγενείας ζῶα. ματα, καὶ εἰ γράφῃ. ἐπὶ δὲ καὶ τὸ ζῶον, ὅτι ἐρμῆ ἐνεμήθη τῶ πάντων μετέχοντι ζῶα. ματων. ἱερέα δὲ, ὅτι φύσῃ ὁ κυνοκέφαλος ἰχθυὸν ἐκ ἐσθῆ, ἀλλ' ἐδὲ* ἰχθυώμενον

Αἰγυπῆσι.

ἰχθυώμενον

* ἀρ-

* ἄρτον, καὶ δάπερ καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκ τῶς γεν- ἀρτον
 νᾶται * δὲ ἀειτετ μνημένος, καὶ καὶ οἱ ἱε- τε
 ρεῖς ὅπι τῆς δάπερ ἀειτομῶ. ὀργλῶ ὅ,
 ἐπείπερ τὸ ζῶον τὸτο ἀρτὰ τὰ ἄλλα θυ
 μικώτα τὸν τε καὶ ὀργίλον ὑπάρχει. κό-
 λυμβον δὲ, διότι τὰ μὲν ἄλλα ζῶα κο-
 λυμβῶ χρώμενα, ῥυπαρὰ * φαίνονται φαίνονται
 μόνον δὲ τὸτο εἰς ὃν τόπον ἀροήρηται
 πορὰ θύλας ἰκολυμβᾶ, καὶ μὴδὲν τῶ
 ῥύπα ἀρτὰ φερόμενον.

14. Quid Cynocephalum pin-
 gentes demonstrent.

Lunam demonstrantes, aut ter-
 rarum orbem, aut litteras, aut sacri-
 ficum, aut iram, aut nationem, Cy-
 nocephalum pingunt. Lunam qui-
 dem, propterea quod animal hoc
 consensum quendam cum Dei con-
 gressu, ex quo & affici solet, habet.
 Vbi enim aliquanto tempore Luna
 cum Sole congregiendiens, expers lu-
 minis opacaq. permanet, tum mas
 qui-

quidem cynocephalus nec quoquã
 intuetur, nec vescitur: sed demisso
 in terram vultu indignabundus, ve-
 lut Lunæ raptũ deplorans, mœret.
 Fœmina vero, præterquam quod
 nusquã oculos cõtortuet, ipsa quo-
 que eodẽ quo mas afficitur modo.
 Ideoque ad hæc vsque tempora in
 templis, cynocephali nutriuntur, vt
 ex ipsis coniunctionis Solis & Lunæ
 tempus cognosci possit. Terrarum
 autem orbem, quoniam septuagin-
 ta duas ferunt iam olim orbis ha-
 bitati fuisse regiones: hos porro, si
 diligenter in tẽpli nutriantur & cu-
 rentur, non sicut cætera animalia,
 vno die emoriuntur, sic & ipsos
 emori: sed ipsorum partem quan-
 dam singulis diebus emoriẽtem ac
 tabescentem a sacerdotibus huma-
 ri, reliquo interim corpore in sua
 natura persistente, idq. per septua-
 ginta duos dies: quibus expletis,
 tum prorsus interit. Litteras, quia
 est

est [apud Aegyptios] natio quædam & genus cynocephalorum, qui litteras norūt . Quapropter vbi primum in sacram ædem ductus fuerit cynocephalus, tabellam ei sacerdos apponit, vna cum scirpeo stilo atque atramento, nimirum vt periculum faciat, sit ne ex eo cynocephalorum genere, qui litterarū gnari sunt; & an litteras pingat . pingit itaque in ea tabella litteras. Præterea hoc animal Mercurio dicatum, est, qui litterarum omnium participes est . Sacrificum vero, quod natura cynocephalus ab esu piscis atque adeo panis qui ex pisce fit confectus abhorret, sicut & externi sacerdotes . Adde quod circumcisis gignitur, quam quidem circumcisionem summo curant ac peragunt studio sacerdotes . Iram, quia hoc præter cætera animalia maxime iracundum est, & ad indignationem proclive . Natationem

nem porro, quoniam cætera quidem animantia frequenti natatione fordes ac squalorem contrahunt: solum hoc ad eum quem instituit locum nando peruenit, nec tamen ullis a natiuo colore transfertur, aut fordibus inquinatur.

ιέ. Πῶς γέφκει σελήνης ἀνατολήν.

Σελήνης δ' ἀνατολήν γέφκειν βεβλό-
μενοι, πάλιν κωροκέφαλον ζωγραφεῖσι,
* τρέπω τοῖωδε ἑστῶτα κ' τὰς χεῖρας
ἕρπον ἐπαίροντα, βασιλείον τε ὅπι τῆς

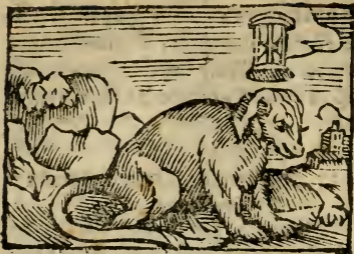
χήμαπ

κεφα-

κεφαλῆς ἔχοντα. τὸτο γράφουσι τὸ χῆ-
μα ὅτι τῆς ἀνατολῆς, ὃ κυνοκέφαλος
ποιεῖται ὡς εἶπέν παραδρόμενος τῆ
δεῶ, ἐπειδὴ ἀμρότεροι φωτὸς μετελλή-
φασι.

15. Quomodo Lunæ exortum
indicent.

Lunam autem orientem indicare
volentes, rursum cynocephalū hoc
habitu pingunt, stantem, manusq.
in coelum tollentem, ac regium in-
figne capite gestantem. Hac autem
figura, ad Lunæ ortum demonstnan-
dum, depingunt cynocephalum,
quod hoc habitu videatur cy-
nocephalus dæ gratula-
ri; quod ambo, Sol
inquam ac Lu-
na, luminis
participes
sint.

15, Πῶς ἰσημερίας δύο.

* δε

Deest in
veteri
ῶρα

ῶρα μο
μαῦ ὑ-
πάρχει

Ἰσημερίας * δύο πάλιν σημαίνοντες, κωνοκέφαλον κηδήμενον ζωγραφῆσι ζωον ἐν ταῖς δυσι γ' ἰσημερίας τ' αὐταῦτε, δεκακισ τῆς ἡμέρας κατ' ἐκάστῳ * ῶρα ἔρεῖ. τὸ ἴδιον καὶ ταῖς δυσι νυξί ποιῆσι διόπερ ἐκ ἀλόγως ἐν τοῖς ὑδρολόγοις ἁπλῶν Αἰγύπτιοι κωνοκέφαλον κηδήμενον γλυφισιν. ἐκ ἴδιον μορῆς αὐτῆ ὑδρὸς ὀπίρρον ποιῆσιν. ἐπειὶ ὡσαύτα πορεύονται τὰς τῆς ἰσημερίας δώδεκα σημαίνε ῶρας. ἵνα δὲ μὴ ἀρύτερον τὸ * ὑδρ * κατασκιάσματα * ὑπάρχει, δι' ἐ τὸ ὑδρ εἰς τὸ ὠρολόγιον ὑπεκρίνεται, μηδὲ πᾶ-

λιν γενότερον. ἀμφοτέρων γὰρ χρεία. τὸ
 μὲν γὰρ δριύτερον, ταχέως ἐκφέρει τὸ
 ὕδωρ, ἐκ' ὑγῆς τὴν ἀναμέτρησιν τῆς
 ὥρας ἀποτελεῖ. τὸ δὲ γενότερον, κατ'
 ὀλίγον καὶ βραδέως ἀπολύον τὸν κρινόν,
 ἕως τῆς ἑρᾶς τρίχα διείρωντες, πρὸς τὸ
 ταύτης πάχος, σιδηρον κατασκυλάσσει,
 πρὸς τὴν περικυμένω χρείαν. τὸ το δὲ
 αὐτοῖς ἀρέσκει ποιεῖν, ἐκ ἀνὰ λόγυ π-
 νός[ως] καὶ ἐδὲ ὅτι τῶν ἄλλων, καὶ ἔπ' ἐν ἡ-
 ἰσημερίαις, μόνος ἦν ἄλλων ζώων δω-
 δεκάκις τῆς ἡμέρας κερύζει καὶ ἐν ἡμέρῃ
 ὥρον.

16. Quomodo æquinoctia duo.

Rursum æquinoctia significantes,
 idem animal, cynocephalum seden-
 tem pingunt. Duobus enim anni æ-
 quinoctijs, duodecies in die per sin-
 gulas nimirum horas urinam red-
 dit, idemq. & noctu facit. Quare non
 immerito suis hydrologijs Aegyptij
 cynocephalum sedentem insculpūt.
 ἐ cuius membro aqua defluat: idq.

propterea quod duodecim, vt iam dixi, in quas æquinoctij tēpore dies ac noctes ex æquo diuiduntur, horas significat. Cæterum ne foramen illud acutè artificioseq. constructū, per quod in horologium aqua profluit & excernitur, aut latius sit, aut rursus arctius (vtrumq; enim magni refert. siquidem latius, cum magna celeritate aquam profundat, non recte horæ modum ac dimensionem perficit: angustius autē paulatim ac latius quam par sit, aquæ ductum laxat) remedium hoc excogitarunt, vt quicquid pilorum est, ad caudam vsque abradentes, pro huius crassitudine ferream quādam fistulam in vsum iam dictum fabricentur. Hoc autem ipsis visum est non absque ratione quadam, sicut nec in cæteris facere: & quod etiam solus ex omnibus animantibus, æquinoctio duodecies in die per singulas horas adlatrat.

ιζ. Πῶς θυμὸν δηλῶσι.

Θυμὸν δὲ βελομένοι δηλῶται, λέοντες.
 ζωραφῶσι, κεφαλῇ γὰρ ἔχει μέγαν τὸ
 ζῶον, καὶ τὰς μὲν κόρας πυρῶδες, τὸ δὲ
 πρόσωπον, στρογγύλον, καὶ ὡς αὐτὸ ἀκτι-
 νοειδῆς τρίχας, καὶ μίμησιν ἡλίου. ὁ δὲ
 καὶ ὑπὸ τὸν θρόνον τῶ ὄρει, λέοντες ὑπο-
 πιδέασιν, δεικνύοντες τὸ πρὸς τὸν θεὸν
 τῶ ζώου σύμβολον. ἡλίου δὲ ὁ ὄρος ὑπὸ
 * τῆ ὄρει κρατεῖν.

τῆ

17. Quomodo animum siue iram
 innuant.

Animum autem siue iram volen-

D tes

tes signare, Leonem pingunt. Caput enim magnum habet hoc animal, & pupillas quidem ignitas, faciem vero rotundam, & circumquaque radiorum more sparsos pilos instar Solis. Quare & sub solio hori, hoc est Solis, leones supponunt, huius animalis cum Deo similitudinem, maximam demonstrantes. Dicitur autem apud eos Sol Horus, eo quod horis præsit.

ἢ. Πῶς ἀλλκὺ γρόφουσιν.

Ἀλλκὺ δὲ γρόφοντες, λέοντος τὰ
ἔμπροσθεν ζωγράφουσι, διὰ τὸ ἀδενέ-

σερα

στρα αὐτῷ ὑπάρχειν τῷτα τὰ μέλη
τῆ σώματος.

18. Quomodo robur notent.

Robur notantes, Leonis anteriora membra pingunt, quòd hæc ei ex toto corpore robustissima sint.

19. Πῶς ἐξηγηρότα γράφουσιν.

* Ἐξηγηρότα δὲ γράφοντες, ἢ καὶ φύ- γρήγ-
λαχα, λέοντος γράφουσι κεφαλῶν, ἐπει- ρόντα
δὴ ὁ λέων ἐν τῷ ἐξηγηρότα, μέμικε τῆς
ὀφθαλμῶν, κοιμώμενος δὲ ἀνεωρότης
τύτῃς ἔχει, ὡπερ' ὄσι, τῆ φυλάσσειν ση-

μείον διόπερ κὺ συμβολικῶς τοῖς κλεί-
δοις τῆς ἱερῶν λέοντας ὡς φύλακας πα-
ρηλήφασι.

19. Quomodo vigilantem
commonstrent.

Vigilantem autem sedulumq. ho-
minem, aut etiam custodem osten-
dentes, Leonis caput pingunt, quo-
niam Leo vigilans oculos claudit,
eosdem quū dormit, apertos habet,
quod quidem custodiæ atque excu-
biarum signum est. Quocirca non
absque significatione templo-
rum claustris, leones qui
custodum loco
sint, appin-
xerunt.

☩

κ'. Πῶς φοβερόν .

Φοβερόν ἢ σημαίνοντες, τῷ αὐτῷ ζῷῳ
 ταυ σημεῖω. ἐπειδὴ ἀλκιμώτατον ὑπάρ-
 χον τὸ το ζῷον, πάντας εἰς φόβον τῆς
 ὄρῳντας φέρει .

20. Quomodo terribilem ac for-
 midandum .

Eodem quoque, ut formidabilem
 notent, signo utuntur, quia quū vi-
 ribus maxime polleat animal hoc,
 omnibus qui eum inspexerint, me-
 tum iniicit.

D 3

Πῶς

κα. Πῶς νείλε ἀνάβασιν.

Νείλε δὲ ἀνάβασιν σημαίνοντες, ὄν
 χαλῆσιν Αἰγυπτίσι νοῦ, ἐρμυλὸν δὲ δὲ
 σημαίνῃ νέον: ποτὲ μὲν λέοντα γράφουσι,
 ποτὲ δὲ βῆϊς ὑδρίας μεγάλας: ποτὲ δὲ
 ἐργὸν καὶ γλυ, ὕδωρ ἀναβλύζουσαν.
 λέοντα μὲν, ἐπεὶ δὴ ὁ ἥλιος εἰς * λέοντα
 γινόμενος πλεῖονα τὴν ἀνάβασιν τῷ * νεί-
 λε ποιῆται. ὡσε * ἐμμένοντος τῷ ἡλίῳ
 τῷ ζωδίῳ, τὸ δίμοιρον τῷ νέῳ ὕδατος
 πλημμυρεῖ πολλάκις. ὅθεν καὶ τὰς χολέ-
 ρας, καὶ τὰς εἰσαγωγαῖς τῶν ἱερῶν κρη-
 νῶν, λεοντομόρφος κατεσκεύασαν οἱ * τῷ
 ἱεροπικῶν ἔργων περὶ αὐτῶν ἀφ' ἧ καὶ μέ-

λέοντι
 m.f. vbi
 praepo-
 fitio ἐν
 deest.
 ποιῆσαι
 τῷ δεῖ.
 ἐμμένον
 ἀρχαῖον

χει νῦν κατ' ἀχλὺ πλεονασμῷ ὑγρῆτι ἴσ. λεί-
τος.* πει τῶ

Τεία ἢ ὑδρία, ἢ ἐρσνὸν καὶ γλῶ ὑδωρ αὐτῶ ση-
βλύζουσαν, τὸ μὲν ὑδρεῖον ὁμοιοῦτες μείω
καρδία* γλῶσαν ἐχέση. καρδία μὲν χεῶν).
ἐπρδὴ παρ' αὐτοῖς τὸ ἡγεμονικόν ὅτι τῶ καρδίαν
σώματος αὐτῆ, καὶ δάπερ ὁ νεῖλος τ' γλώσση
* Αἰγυπτίας ἡγεμόν κειδέσκηκε. γλώσση Αἰγύπτου
δὲ, ὅτι διὰ πάντες ἐν ὑγρῶ ὑπάρχουσαν
πύττω, καὶ γενέτρεσθαι τῶ ἐπὶ χαλῶσι. βία
δὲ ὑδρεῖα, καὶ ἕτε πλείονα, ἕτε ἡπλέονα,
ἐπειδὴ ἡ τῆς ἀναβάσεως ἐργασία κατ'
αὐτὰς τριμερῆς ὑπάρχει. ἐν μὲν ὑπὲρ τ' Αἰγύπτου
γῆς* Αἰγυπτίας τάξαντες, ἐπρδὴ ὅτι
καθ' αὐτὴν ὑδατος γεννητικὴ. ἕτερον ἢ
ὑπὲρ τῶ ὠκεανῶ. καὶ γὰρ ἀπὸ τέτε ὑδωρ πα-
ρέρχεται εἰς Αἰγυπτιον ἐν τῶ τῆς ἀνα-
βάσεως χειρῶ. τρίτον ἢ ὑπὲρ τῶ ὄμβρων.
οἱ γίνονται καὶ τὰ νότια τῆς Αἰθιοπίας μέ-
ρη, καὶ τῶ τῆς ἀναβάσεως τῶ νεῖλου χει-
ρόν. ὅτι δὲ γεννᾶ ἡ Αἰγυπτιος τὸ ὑδωρ,
δυνατόν ὅτιν ἐστ' ἀδεν μαθεῖν. ἐν γὰρ τῶ
λοιπῶ κλίματι τῶ κόσμου, καὶ τ' ποταμῶν
πλημμύραι ἐν τῶ χειμῶνι ἀποτελοῦν.

ται, ὑπὸ τῶν σιωεχῶν ὄμβρων τὸ ποιέτω
 συμβαίνοντος, μόνη δὲ ἡ Αἰγυπτίων γῆ,
 ἵπεί μέση τῆς οἰκημένης ὑπάρχει, κα-
 δάπερ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ἡ λεγόμενη κύρη,
 δέρεος, ἀσὶς τῷ τῷ νεῖλε ἐαυτῇ ἀνάβασιν.

21. *Quomodo Nili ascensum
 & exundationem.*

Nili insuper inundationem signi-
 ficantes, quem Aegyptio nomine
 Nun (quod si interpreteris, nouum
 sonat) appellant, modo Leonē pin-
 guūt, modo tres magnas hydrias,
 modo vero cœlum ac terram aquæ
 copiam scaturientem. Leonem qui-
 dem, quod quum Sol Leonem subit,
 ampliorem Nili facit inundationē.

soliti sunt ij qui olim sacris præ-
 erant. Quādiu enim Sol in hoc signo per-
 sistit, sæpenumero in duplum ipsius
 Nili aqua excrescit. Quare & tubos
 canalesq. sacrorum fontium, * so-
 lent ij qui sacris præfunt operibus,
 Leonis figura fabricari. Quapropter

in hodiernum vsque diem, dum pro
ingenti inundatione preces effun-
dunt, Leonis signo vti solent. Tres
autem hydrias, aut coelū & terram
quæ aquæ copiam scaturiat,* nilum pingūt ;
persimilem facientes cordi lingua hydriā
prædito. Cordi quidem, quoniam, simile
princeps hæc & potissima apud ip- facien-
sos habetur totius corporis pars, si- tes.
cut & Nilus totius Aegypti dux est
ac princeps. Linguae autem, quod
quū hæc perpetuo in humido esse
gaudeat, insuper & ipsam genitricē
causamq. rerū status appellant. Tres
porro hydrias, nec plures, nec pau-
ciores pingunt, quod triplex ex eo-
rum sententia fit inundationis cau-
sa effectrix. Vnā quidem Aegyptiæ
terræ ascribunt, quæ ex sese aquam
producit. Alteram Oceano, ex quo
inundationis tempore aqua in Aë-
gyptum exæstuat. Tertiā imbribus,
qui per id tempus quo intumescit
Nilus, ad austrinas Aethiopiæ par-
tes

tes contingunt. Quod autem Aegyptus ex sese aquam gignat; inde facile est deprehendere, quod cum in cæteris orbis tractibus hyeme soleant exundare flumina, idq. propter imbres copiosos & assiduos, sola Aegyptiorum regio, quoniam totius orbis velut umbilicus est ac media non secus atque in oculo pupilla, æstate sibi inundationes Nili procreat.

κβ'. Πῶς Αἴγυπτον γράφεσι.
 Αἴγυπτον ἢ γράφοντες, θυμαθίον
 κριόμενον ζωγραφῆσι, καὶ ἐπάνω καρ-
 δία,

Νίαν, δηλοῦντες ὅτι ὡς ἡ τῆ ζυλοτύπε
 καρδία, διαπαντός πυρᾶται, ἔτω ἡ Αἴ-
 γυπτος ἐκ τῆς θερμότητος, διαπαντός
 ζώονεῖ τὰ ἐν αὐτῇ ἢ παρ' αὐτῇ ὑπάρ-
 χοντα.

22. Quomodo Aegyptum
 designent.

Aegyptum autem designantes,
 conflagrantem acerram pingunt,
 & superne cor, illud innuentes,
 quemadmodum zelotypi cor in
 perpetuo æstu ac flamma est, sic

Aegyptum quia immodice
 calet, continenter quæ in
 se sunt, animare ac
 procreare.

πῶς

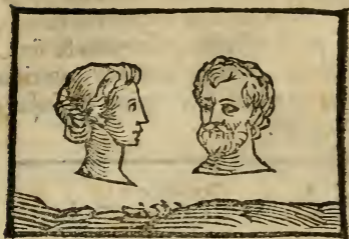
κγ'. Πῶς ἀνδρωπον μὴ ἀποδημήσαντα
τῆς πατρίδος.

Ἀνδρωπον τῆς πατρίδος μὴ ἀποδημή-
σαντα σημαίνοντες, ὄνοκέφαλον ζωγρα-
φοῦσιν, ἐπειδὴ ἔτε ἀκέρη πνὸς ἰστορίας,
ἔτε αὖτ' ὅτι ξένης γινομένων αἰδοῦνεται.

23. Quomodo hominem qui ē pa-
tria peregre nunquam
profectus sit.

Hominem qui nunquam solo na-
tali relicto, peregrinatus fuerit, si-
gnificantes, Onocephalum pingunt,
quia nec vllam audit historiā, neque
nouit quæ apud exteras gētes fiunt.

Πῶς

κδ'. Πᾶς φυλακτίειον.

Φυλακτίειον δὲ γράφειν βεβλόμενοι,
 δύο κεφαλὰς ἀνθρώπων ζωγραφεῖσι, τῷ
 μὲν τῷ ἄρσενος, ἔσω βλέπουσιν, τῷ ὃ δη-
 λυκῷ ἔξω. ἔτω γὰρ, φασιν, ἐδὲν τῷ δαι-
 μονίων ἐφάψεται. ἐπειδὴ καὶ χωρὶς
 γρομμμάτων, ταῖς δύο κεφαλαῖς ἐαυ-
 τὰς φυλακτικιάζουσι.

24. Quomodo tutelam
 ac præsidium.

Præsidium autem ac remedium
 innuere volentes, duo pingunt ho-
 minum capita, unum maris intro
 aspi-

aspiciens, alterum foeminae foras. Ita enim nullum demonem inuadere posse asserunt. Sic enim & sine litteris, duobus inquam capitibus sese ab omni discrimine & insidijs tuentur.

κέ. Πῶς αἰθρωπον ἀπλασον γρά-
 ρεσιν.

Αἰθρωπον ἢ αἰθρωπον γράφοντες, βάρ-
 ρηλον ζωγραφῶσιν. ἐπειδὴ τέτρα ἡ γένε-
 σις ἐκ τῆς τῆ ποταμῦ ἰλύος ὑποτελεῖται.
 ὅθεν καὶ εἶθ' ὅτε ὁράται τῶ μὲν ἑτέρῳ
 μέρῃ αὐτῆ βαβάχω, τῶ δὲ λοιπῷ γῶ-
 δε πιτὶ ἐμφερῆς, ὡς καὶ * ἐκλιπόντι τῶ
 ποταμῷ * σιωεκλιπῆν.

ἠλή-
 πονπ.
 σιωε-
 κλιπῆν

Quo

35. Quomodo imperfectum adhuc
hominem, rudemq. atque
informem fœtum
demonstrent.

Hominem necdum omnibus in
vtere membris efformatum notan
tes, ranam pingunt, quod hæc cum
ex limo fluminis procreetur, inter
dum altera quidem sui parte rana,
altera terrestrè quippiam videatur,
adeo ut deficiente flumine, ipsa
quoque deficiat.

κς. Εἰὼς ἀνοιξίν.
Ἀνοιξίν ὃ δέλοντες δηλώσαι, λα-
γῶν

ζῶν ζωγραφεῖσι, διὰ τὸ πάντοτε τῆς ὀφθαλμῶν ἀνεωγῆτος ἔχειν τῆτο τὸ ζῶον.

26. Quomodo apertum ac patens quippiam.

Patulum autem quippiam significare volentes, leporem pingunt, quod semper apertos habeat oculos hoc animalis genus.

κζ'. Πῶς τὸ λέγειν.

Τὸ λέγειν δὲ γραφόντες, γλῶσσαν ζωγραφεῖσι, καὶ ὕψαιμον ὀφθαλμῶν, τὰ μὲν

μὲν πρῶτεια τῆς λαλιᾶς τῆ γλώσῃ
 μερίζοντες, τὰ δ' ἄτερεια ὅ ταύτης τοῖς
 ὀφθαλμοῖς. ἔ τῶ γδ σι* τε λόγῳ τελείως γὰ
 τῆς ψυχῆς κερδεήκασι, πρὸς τὰ κινήμα-
 τα αὐτῆς συμεταβάλλοντες ἔπερ καὶ
 ἑτέρα λαλιὰ παρ' Αἰγυπθίοις ὀνομάζε-
 ται. ἑτέρως ὅ τὸ λέγειν σημαίνοντες,
 γλώσσαν καὶ χεῖρα ὑποκάτω Ἰράφῃσι, τῆ
 μὲν Ἰλώσῃ τὰ πρῶτεια τὰ λόγῳ φέρειν
 δεδωκότες, τῆ ὅ χειρὶ, ὡς τὰ τῆς γλώσ- ἀναλυ-
 σης βελήματα* ἀνύστη, τὰ δ' ἄτερα. ἑσῆς

27. Quomodo sermonem.

Sermonem porro designantes, lin-
 guam pingunt, & subcruentum
 oculum: primas quidem sermonis
 partes linguæ, secundas vero oculis
 tribuentes. Sic etenim perfecte con-
 sistunt ipsius animi sermones, quum
 ad eius motus sensaq. accommodan-
 tur ac variantur: præsertim quum
 apud Aegyptios, animus, alter ser-
 monem nominetur. Quin & aliter ser-
 monem

66 *Hori Apollinis*
 monem innuentes, linguã subtusq.
 manum pingunt: linguæ quidem
 primas in loquendo adscribentes,
 manui vero, vt quæ linguæ placita
 exequatur, secundas parteis.

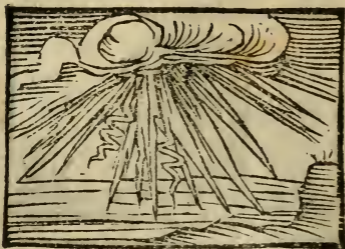

κή. Πῶς ἀφωνίαν.

Αφωνίαν δὲ γράφοντες, ἀειθμόν,
 α λ έ. γράφουσιν, ὅς τριετῆς ἐπιχρό-
 νη ἀειθμός ἐκ τριακοσίων ἐνενήκον-
 τα πέντε ἡμερῶν τ' ἔτος ὑπάρχοντος.
 ὁφ' ὃν χρόνον μὴ λαλήσαν τὸ παιδίον,
 σημεῖται ὡς παρεπεποτισμένον τῆ
 γλώσῃ.

28. Quomodo silentium.

At silentium significantes, numerum. M. LXXXV. pingunt, qui triennij numerus est, si ex trecentis sexaginta quinque diebus annus constituatur, intra quod tempus nisi loquatur puellus, indicatur eum lingua præpeditum.

κδ'. Πῶς φωνὴ μακρόθεν.

Φωνὴ δὲ μακρόθεν βελόμενοι δηλοῦνται, ὃ καλεῖται παρ' Αἰγυπτίσις ἕμῃ, ἕρος φωνῆς, χεράφοι, τετέσι βροντῆς, ἴς ἕδὲν χεταφδέγγει μῆζον, ἢ δωμαμῶτερον.

29. Quomodo vocem
remotam.

Vocem remotam volentes significare, quod Aegyptijs v̄æè dicitur, sonitum pingunt aeris, hoc est tonitru, quo nihil quicquam maius aut vehementius resonat.

λ'. Πῶς ἀρχαιογονία.

Ἀρχαιογονία δὲ γέγοντες παπύρε
ζωστροφῶσι δεσμὸν, διὰ τὸ τε δηλοῦντες
τὰς πρώτας βεφάς. τρωφῶν γὰρ ἐκ αὐτῆς
ἄροι, ἢ γοηῆς ἀρχίω.

30. Quomodo antiquam
originem.

Antiquam originem notantes,
papyri fasciculum pingunt, hoc
primam indicantes educationem,
cuius sicut & genituræ non facile
quis initium inuenerit.

λά. Πῶς γεῦσιν.

Γεῦσιν δὲ δηλοῦντες, ἀρχὴν σώματος
ζωγραφῶσιν. ἐπεὶ δὴ πᾶσα γεῦσις μέχρι
πρώτης σώζεται. γεῦσιν ὅ λῆξω τελείαν.
γεῦσιν δὲ μὴ τελείαν δηλοῦντες, γλῶσ
σαν ὅτι ἰσόντων ζωγραφῶσιν, ἐπεὶ δὴ πᾶ
σα γεῦσις τέτοις τελείται.

31. Quomodo gustum.

Gustum innuentes, oris initium pingunt. Omnis enim gustus eo usque retinetur. Gustum autem perfectum intelligo. Nam ad innuendum gustum imperfectum linguam admotam dentibus pingunt: his enim omnis absoluitur gustus.

μβ'. Πῶς ψυχλὴ ἐν ταῦθα πολὺν χέρον διατρίβουσαν.

δ' Ψυχλὴ * ἐν ταῦθα πολὺν χέρον διατρίβουσαν βελομένη Γράφει ἢ πλυμύ-
 ραι

φεν, φοίνικα τὸ ὄρνεον ζωγραφεῖσι. ψυ-
 χῶν μὲν, ἐπειδὴ πάντων τῶν ἐν τῷ κό-
 σμῳ πολυχρονιώτατον ὑπάρχει τὸ το-
 ζῶον. πλημμύραν δ', ἐπειδὴ ἡλίος ὅστις ὁ
 φοῖνιξ σύμβολον, ἔμειδέν ὅτι πλεῖον κτ
 τὸν κόσμον. πάντων γὰρ ὀπιβαίνης κτ* παν πάλτε
 τας ἐξεράνα ὁ ἥλιος. εἶδ' ἔτω πολὺς
 ὀνομαδῆσεται.

32. Quomodo animam longo hic
 tempore agentem.

Animam quæ diutissime in hac
 vita moram traxerit, aut etiã inun-
 dationem commonstrare volentes,
 Phœnicem auem pingunt. Animam
 quidem, quòd omnium quæ toto
 orbe sunt animantium, hoc maxi-
 me diuturnæ vitæ est. Inundatio-
 nem vero, quod velut signum Solis
 sit phœnix, quo nihil in orbe maius,
 cum omnia subeat,* omnes scrutetur & disquirat. Atque adeo πολὺς
 hoc est multus vocitari solet.

λυ. Πῶς τὸν χρονίως ἀπὸ ξένης
ὄπισθευῦτα.

Καὶ τὸν χρονίως δὲ ἀπὸ ξένης ὄπισθευ-
μῆντα δηλῶντες, πάλιν φρίνικα τὸ ὄρνεον
ζωγραφῶσιν. ἕτος γὰρ εἰς Αἴγυπτον ἐπαύ-
ε χρόνος τῆ μοιειδίας αὐτὸν καταλαμβά-
νειν μέλλη, διὰ πάντα κοσίων ἐτῶ πα-
ρθίνεται, καὶ ἀποδῆς ἐαυ φάσθαι ἐν-
Αἴγυ- τὸς τῆς * Αἴγυπτιος τὸ χρεῶν, κηδ' αἰ
πτίας μωσικῶς, καὶ ὅσα ὅτι τῶν ἄλλων ἱερῶν
ζώων Αἴγυπτιοὶ τελευτοῦσι, ταῦτα καὶ τῶ φοί-
νικι ὑπαρχειν ὀφείλει. λέγεται γὰρ μάλ-
λον τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἡλίω χαίρειν
ὑπὸ Αἴγυπτιῶν, διὸ καὶ τὸν νεῖλον αὐτοῖς

πλημ-

ἀλημμυρεῖν, ὑπὸ τῆς θερμότητος τῆς
 τῆς θεῆ, πρὸς ἕν μίκρον ἔμπεδωθεν ὁ λό-
 γος ἀποδοθήσεται [σοι] * παρ' ἡμῶν.

ἴσ. ἀπε-
 δόθη

33. Quomodo eum qui sero tan-
 dem e regione peregrina
 ad suos redeat .

Quin & eum innuentes qui lon-
 go tempore peregrinatus, tandem
 in solū natale remeat, rursus phœ-
 nicem auem pingunt . Hæc enim in
 Aegyptum, cum tempus mortis in-
 stat; quingentesimo deinum anno
 regreditur: vbi si naturæ debitum
 persoluerit; magna solennitate ac
 ritu funeratur. Quæcumque enim
 in cæteris sacris animatibus reli-
 giose obseruant Aegyptij, ea &
 phœnici tribui debent . fertur si-
 quidem Sole magis apud Aegyptios
 gaudere, quam apud cæteras gen-
 tes. ideoq. Nilum ipsis ex huius Dei
 calore inundare, cuius rei paulo an-
 te a nobis ratio reddita est .

-210111

λδ'.

λδ'. Πῶς καρδίαν γράφουσιν.

Καρδίαν βυλόμενοι γράφουσιν, ἴβιν ζω-
 γραφῶσι. τὸ γὰρ ζῶον, ἐρμῆ ὠκείωται, πα-
 ἔπειδ' ἡ ἴβις αὐτὸ κατ' αὐτὸ τῆ καρδία ὄσιν
 ἔμμερῆς. οὗτοι ἔλόγος ὄσι πλείστος παρ'
 Αἰγυπτίοις φερόμενος.

34. Quomodo cor pingunt.

Cor volentes indicare, Ibin pin-
 gunt, quod quidem animal Mer-
 curio attributum ac dicatum est,
 cordis omnisq. rationis præsidii &
 mode-

moderatori. Nam & Ibis per se ipsa magna ex parte cordi adfimilis est, de qua re plurimi apud Aegyptios agitantur sermones.

λέ. Πῶς παιδείαν.

Παιδείαν δὲ γράφοντες, ἕρανὸν δρά-
σον βάλλοντα ζωγραφεῖσι, δηλοῦντες,
ὅτι ὡπερ δράσος πίπτουσα, εἰς πάντα τὰ
φυτὰ χωρεῖ, καὶ τὰ μὲν φύσιν ἔχοντα
ἀπαλυνεάζ, ἀπαλύνει, τὰ δὲ σκληρὰ
μένοντα ἐκ τῆς ἰδίας φύσεως ἀδωματοῖ
τὸ αὐτὸ τοῖς ἑτέροις ἐκτελεῖν: ἔτω καὶ
ὅτι τῆς ἀνθρώπων, ἡ μὲν παιδεία κοινὴ
κατέστηκεν, καὶ περὶ ὃ μὲν ἀφουῖς ὡς δρά-

σον ἀπάξει, ὁ δὲ ἀφῆς ἀδυνατεῖ τῆτο
δρᾶσαι .

35. Quomodo eruditionem
ac doctrinam .

Doctrinam autem indicantes, cœ-
lum pingunt rorē fundens, innuen-
tes quod quemadmodum ros deci-
dens, in omnes quidem plantas dif-
funditur, at eas duntaxat mollit,
quæ eius naturæ sunt ut molliri
possint, cæteras vero quæ suapte
natura duræ sunt, non item: sic &
doctrina cômunitè ad omnes per-
tingit homines, quam quisquis fe-
lici natus est ingenio, ut ro-
rem arripit, qui vero in-
genij facultate de-
stituitur, idem
efficere non
potest.

λς'. Πῶς Αἰγύπια γρόμματα.

Αἰγύπια ὅ γρόμματα διλουῶτες,
ἢ ἱερογρομματεία, ἢ πέρας: μέλαν καὶ
κόσκινον, καὶ χοινίον ζωροφῶσιν. Αἰ-
γύπια μὲν γρόμματα, διὰ τὸ τέτοις
πάντα τὰ παρ' Αἰγυπίοις γραφόμενα
εκτελεῖσθαι. χοίνω γὰρ γράφει, καὶ ἐκ
ἄλλω πινί. κόσκινον δὲ, ἐπειδὴ τὸ κόσ-
κινον πρῶτον ὑπάρχον σκευῶς ἀποποι-
ίας, ἐκ χοίνε γίνεται. διλῶσιν οὖν ὅτι
πᾶς ὁ ἔχων πινὸν τροχίω, μαθήσεται τὰ
γράμματα, ὁ δὲ μὴ ἔχων, ἑτέρα τέχνη
χρήσεται. ἀφ' ἧ καὶ ἡ παιδεία παρ' αὐ-

τοῖς σβῶ καλεῖται, ὅπερ ὄζειν ἐρμυδα-
 δέν, πλήρης τροφή. ἱερογραμματέα ᾗ,
 ἐπειδὴ ζῶην καὶ θάνατον ἕτος διακρίνει.
 ἔστι καὶ ἄλλὰ τοῖς ἱερογραμματεῦσι βίβλος
 ἱερὰ καλεομένη ἀμβρῆς, δι' ἣν κρίνεται ἡ
 κατακλιθέντα ἀρρώστων πότερον ζώσι μὴ
 ὄζειν, ἢ ἔ, τὸτο ἐκ τῆς κατακλίσεως τῶ
 ἀρρώστου σημεῖοι. πέρας ᾗ, ἐπειδὴ
 * μαθῶν γράμματα εἰς ὄρμον ζωῆς ἀ-
 διον ἐλήλυθεν, ἔκτεπ πλανώμενος τοῖς ᾗ
 βίαι κακοῖς.

36. *Quomodo Aegyptias litteras.*

Cæterum Aegyptias litteras, aut
 sacrum scribam, aut finem innuen-
 tes, atramentum, cribrum & iuncum
 pingunt. Aegyptias quidem litteras,
 quod his omnis apud eos scriptura
 compleatur. Iuncum enim, non alia
 re vlla scribunt. Cribrum verò ap-
 pingunt, quoniam hoc cum pri-
 mum sit panis conficiendi instru-
 men-

mentum, ex iunco fit. Innuunt itaque, cuicumque victus suppetit, eum litterarum studijs animū adiuncturū: cui vero non suppetit, alijs operam daturum artibus. Quocirca & apud eos eruditio Sbo vocatur, quod nomen si interpreteris, plenū alimentum sonat. Sacrum autē scribam, quoniam hic vitam mortemq. dignoscit. Nam est apud sacros scribas liber, sacram ambrem appellāt, cuius ope iudicium de ægroto decumbente ferunt, sit vitalis, necne; id ex ægri decubitu, signis quibusdam, perspicientes. Finem denique, quoniam qui litteras didicit, ad tranquillum vitæ portum peruenit, non iam vitæ incommodis oberans aut fluctuans.

λζ'. Πῶς ἱερογερματέα.

Ἱερογερματέα ἢ πάλιν, ἢ προφή-
 τῶν, ἢ ἐνταφιασῶν, ἢ σολῆνα, ἢ ὄσ-
 φησιν, ἢ γέλωτα, ἢ παρμῶν, ἢ ἀρχῶν,
 ἢ δικασῶν βελομένοι Ἰράφην, κυῶα ζω-
 δραφῶσιν Ἱερογερματέα μὲν, ἐπι-
 δῆτερ τὸν βελομένον ἱερογερματέα
 τέλφον γίνεωθ, χεῖ πολλὰ μελετᾶν,
 ὑλακτῆν τε σωεχῶθ, κὺ ἀπῆσειῶθ.

* προχα
 ριζόμε-
 τον.

μηδενὶ * χαιζόμενον, ὡπερ οἱ κυῶες.
 Προφήτῶν ἢ, ἐπιδῆ ὁ κύων ἀτενίζει
 πῶθ τα ἄλλα τῆζ ζῶων εἰς τὰ τῆζ δεῶν
 εἶδωλα καδᾶπερ προφήτης. Ἐνταφια-
 σῆν ἢ τῆζ ἱερῶν, ἐπιδῆ κὺ ἔτος γυμνά κὺ
 ἀνα-

ἀνατεμμένα * θεωρεῖ τὰ ὑπὸ αὐτῷ θεωρεῖται
 κηδόμενα εἶδωλα. Σπλήνα δ', ἐπειδὴ
 τῆτο τὸ ζῶον μόνον τῶν τὰ ἕτερα, ἐλα-
 φρότερον ἔχει· εἴτε θάνατος αὐτῷ, ἢ μα-
 νία περιπέσοι, ἀπὸ τῆσσι ἀλλωδὸς γίνεται, καὶ
 οἱ δευτ. πάλοντες ἢ τὸ ζῶον τῆτο ἐν ταῖς
 * κηδείαις, ἐπειδ' αὖ μέλλωσι τελευτᾶν, καρδίας.
 ὡς ὅτι τὸ πλεῖστον ἀλλωικοὶ γίνονται. ὁσ-
 φραϊνόμενοι γὰρ τῆσσι τῶν ἀνατεμνομένων κυ-
 νὸς ἀποφορεῖς, πάχυσιν ὑπὸ τέτθ. ὁσ-
 φρησιν ἢ κὺ γέλωτα κὺ πῆαρμόν, ἐπειδὴ
 οἱ τέτθοι ἀλλωικοὶ, ἔτε ὁσφραϊνεαδ, ἔτε
 γέλωτ, ἔτε μὲν τῶν ἀρνηαδ δυνάμει.

37. Quomodo sacrum scribam.

Rursum sacrum scribam, aut va-
 tem, aut vespillonem, aut splenem,
 aut odoratum, aut risum, aut ster-
 nutationem, aut magistratum, aut
 iudicem volentes signare, canem
 pingunt. Sacrum quidem scribam,
 quoniam quicumque voluerit, ut
 par est & absolutissime hoc fungi

munere, cum oportet multa meditari, assidueq. omnibus canum more allatrare, & ferum esse, nulliq. gratificari. Vatem autem, quod canis præter cætera animãtia defixis in deorum simulacra, non secus ac vates consueuere, intentisq. aspiciat oculis. Sacrorum vero pollinctoré, quod & hic nuda & resecta, quibus iusta facit, simulacra contempletur, Splenem, quoniam hunc inter cætere animalia canis leuissimum habet: & siue ei mors, siue rabies acciderit, ex splene id contingit. Enimvero & qui eius funus procurant, vbi morituri sunt, magna ex parte splenetici fiunt. Siquidé graui illo halitu & vapore qui ex inciso dissectoq. cane prouenit, inficiuntur. Odoratum porro, risum, ac sternutamentum: quoniam qui absolute splenetici sunt, nec odorari possunt, nec ridere, neque vero sternutare.

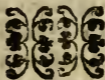
λή. Τίνι τρόπῳ δηλοῦσιν ἀρχὴν ἢ
δικασίαν.

Ἄρχὴν ἢ δίκασιν ὅταν γράφωσι
προσιδέασιν τὴν κυνὶ καὶ βασιλιῶν σελήν
ᾧ δεξιμένῳ σχῆμα γυμνόν. διότι ὡ-
σπερ ὁ κύων, καὶ δάπερ προεῖπον, εἰ τὰ
τῶν θεῶν εἶδωλα ὀξυπαεῖ, ἔτι καὶ ὁ ἀρ-
χῶν δικαστῆς ὢν, ἐν τοῖς παλαιότεροις
χρόνοις γυμνὸν ἐδεῶρει τὸν βασιλέα. διὸ
καὶ ὅτι τὸτε προαπειποῖσι τὴν βασιλι-
κὴν σελήν.

38. Quonam modo magistratum
innuant, aut iudicem,

Magistratum vero aut iudicem
quum designant, appingunt cani &
regiam vestem, nudæ figuræ appo-
sitam, propterea quod vt canis,
quemadmodum supra dixi, in deo-
rum simulacra acutissimis intuetur
oculis: sic & magistratus, qui & iu-
dex erat, vetustioribus tempori-
bus nudum regem spectabat.

Ac propterea regiam
cani prætextam
adiiciunt.

λθ'. Πῶς σημαίνει πασοφόρον.

Πασοφόρον ἢ σημαίνοντες, φύλακα
οἰκίας ζωγραφεῖσι, διὰ τὸ ὑπὸ τῆς φυ-
λάτῃας τὸ ἱερόν.

39. Quomodo significant eum qui
sacrum pallium gestat.

Significantes eum qui sacrum ge-
stat pallium, domus custodem pin-
gunt, quod ab eo templum custo-
diatur.

μ'. Πῶς ἐμφαίνουσιν ὠροσκόπον.

Ἐροσκόπον δὲ δηλῶντες, ἀνδρωπον τὰς
 ὥρας ἐδιόντα ζωγεφῶσιν, ἐχ' ὅτι τὰς
 ὥρας ἐδίξ' ὁ ἀνδρωπος, ἐγὼ δὲ ματῶν,
 ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ ῥοφαὶ τοῖς ἀνθρώποις
 ἀπὸ τῆς ὥραν ποείζονται.

40. Quomodo natalitium sydus, si-
 ue eum qui horarum rationem
 obseruat, exprimunt.

Natalitium sydus horarum in-
 spectore demonstrantes, hominem
 pingunt horis vescentem, non quod
 horas

horas homo comedat (id enim haud quaquam fieri potest) sed quod hominibus cibi statis horis parentur & apponantur.

μά. Πῶς δηλοῦσιν ἀγνείαν.

Ἀγνείαν ὃ θεράποντες, πῦρ καὶ ὕδωρ
ζωθεύουσιν, ἐπεὶ διὰ τούτων τῆς συ-
χρίων πᾶς καθαρμοὺς ἐκτελεῖται.

41. Quomodo pudicitiam
innuant.

Puritatem notantes, ignem & aquam pingunt, quod his elementis omnis lustratio fiat atque expiatio.

μβ'. Πῶς αἰνίττονται ἀθέμιτον,
ἢ καὶ μῦθος.

Α' θέμιτον ᾗ δηλῶντες, ἢ καὶ μῦθος,
ἰχθῦν ζωγραφῶσι, διὰ τὸ πλῆ * τέτων
βρώσιν μισεῖσθαι καὶ * μεμιάσθαι ἐν τοῖς
ιερείς. κενοποιὸν γὰρ ἰχθῦς πᾶς, καὶ ἀλλή-
λοφάγον.

τέτων.
μεμιά-
σθαι.

42. Quemadmodum latenter rem
nefandam atque abominan-
dam indicent.

Nefarium autem innuentes, aut
etiam abominationem, piscem pin-
gunt

gunt, quod horum esum qui in sacris versantur horreant atque excrentur. Est enim eius naturæ piscis omnis, ut quæ offenderit exhauriat, inq. suum ipse genus sæuiat.

μγ'. Πῶς γράφεται σόμα.

Στόμα ὃ γράφοντες, ὄφιν ζωγραφῶσιν, ἐπειδὴ ὁ ὄφις ἐδιδί' ἑτέρῳ τῆς μελῶν ἰχύει ἢ μὴ τῷ σόμα πῶνον.

43. Quomodo os pingunt.

Os significantes, serpentem pingunt, quoniam serpens nullo alio membro valet, nisi ore.

μδ'.

μδ'. Πῶς ἀνδρείον μτ̄ σαφροσύνης.

ὕγιῃ

Ἀνδρείον δὲ μτ̄ σαφροσύνης δηλῶν-
τες, ταῦρον * ὕγιᾶ φύσιν ἔχοντα ζωσθε-
φῶσι. *

44. Quomodo fortem simul &
temperantem.

Fortitudinem cum temperantia
coniunctam innuentes, taurum in-
tegra corporis constitutione prædi-
tum pingunt. *

μδ'

μέ. Πῶς ἀκούω.

Ἀκούω δὲ γράφοντες, ταύρος ὡπὸν
ζωγραφεῖσιν. ἀκούει γὰρ ὁ ταῦρος ἀπὸ πολ-
λῆ διαστήματος.

45. Quomodo auditum.

Auditum demonstrantes, tauri
auriculam pingunt. Audit enim vel
ex longissimo intervallo taurus.

μς'. Πῶς δηλοῦσιν ἀκαθαρσίαν.

ὄρυζα

Ἀκαθαρσίαν ὅ γράφοντες, * ὄρυζα
ζωγραφεῖσιν, ἐπειδὴ ἐπ' ἀνατολίῃ ἐρ-
χομένης τῆς σελήνης, ἀτενίζων εἰς τὴν
δεξὴν, κραυγὴν ποιῆται, ἕκ ἀλογῶν αὐ-
τῶν, ἕδὲ ἀφημῶν. σημεῖον δὲ τὸ ἐπε-
ἐναυγέσατον. τοῖς γὰρ ἐμπροσθίοις αὐ-
τῆς σκέλεσιν ἀνορίσων τὴν γλῶσσαν, ζω-
γραφεῖ ἑαυτὰ τὰς κόρας, ὡσπερὶ ἀ-
γανακτῆς, καὶ μὴ βυλόμενος ἰδεῖν τὴν
δεξὴν ἀνατολίῃ. τὰ δ' αὐτὰ ποιεῖ καὶ ὅτι
τὸ ἥλιος θεῖς ὑπὸ ἀνατολῆς. διίπεροί ἀρ-
χαῖρι βασιλεῖς, τὸ ὠροσκόπε σημαίνον-

τοις αὐτοῖς τὴν ἀνατολὴν, ὅπως δὲ ἴδαν-
 τες τὴν τῆς ζώου, διὰ μέσου αὐτῆ ὡς
 πινῶν γνωμόνων, τὴν τῆς ἀνατολῆς ἀ-
 κρίθειαν ἐγνώριζον. διὸ καὶ οἱ ἱερεῖς τῆτο
 μόνον τῶν πηλῶν * ἀσφραγισον ἐπίκεινται. ἴσ. ἀσ-
 ἐπειδὴ ἀντιδικίαν πινὰ πρὸς τὴν θεὸν φάγισον.
 ἔχον φαίνεται. καὶ γὰρ καὶ τὴν * ἐρημίαν, ἐρημον,
 ἢ * ἀν λάβηται ὑδραγωγῆ τὸ πρὸς πόν, ἐὰν
 τοῖς χείλεσιν ἀναταράσσει. καὶ μισνύει
 τὴν ὑδαπ τὴν ὕλην, τοῖς δὲ ποτὶν εἰς
 αὐτὸ ὅπως πέμπει κόνιν, πρὸς τὸ μηδενὶ
 ἑτέρῳ ζώῳ τῆτο πότιμον ὑπάρξαι, ἕτα
 πονηρῶ καὶ ἀπεχθῆς ἢ τῆ * ὄρυγος ἐνομί-
 αση φύσις. ἐδὲ γὰρ ἐδὲ τῆτο κατὰ τὸν ἐρ-
 γάζεται, τῆς θεῶ αὐτῆς πάντα γυνώσεως
 καὶ αὐξανέσης, ὅσα καὶ τὸν κόσμον ὄρε
 χήσιμα.

ὄρυγος

46. Quomodo innuunt im-
munditiam.

Porro impurum scelestumq. no-
 tantes animum * coturnicem pin-
 gunt: quoniam ad ortum accedente

orygē

Luna

Luna , intentis in deam oculis in-
 tuens , vociferatur , non ei bene-
 dicens , nec fausta acclamatione gra-
 tulatione ve prosequens . Cuius rei
 argumentū est apertissimum , quod
 anterioribus cruribus terram effo-
 diens suas ipsius pupillas humi ve-
 lut pingens defigit , quasi indigna-
 bunda , inuitaq. dex ortum aspiciēs .
 idem quoque in exortu dei , Solis
 inquam , efficit . Quapropter anti-
 qui reges , quū sibi ortum nunciaret
 horarum obseruator , huic infiden-
 tes animali per medium ipsum ve-
 lut Gnomones quosdam , ortus ra-
 tionem ac tempus accurate certoq.
 cognoscebant : Quare & sacerdotes
 vnā hanc inter volucres * non si-
 que iu- gnatam comedunt , quod simulta-
 gulatio - tem quandam cum dea exercere vi-
 ne . deatur . Etenim quemcumque in
 deserto locum aquis scatentem na-
 ctus fuerit , posteaquam biberit , la-
 bris turbat , lutumq. aquæ commi-
 scet

scet, ac pedibus in eam puluerem
 coniicit, idq. vt nulli alij animanti
 aqua sit ad potum idonea. A deo pra-
 ua atque infesta putatur * coturni- orygis .
 cis natura. Nam ne hoc quidem of-
 ficiu deæ præstat, quâ ipsa omnia
 quæ toto orbe sunt vtilia gignat,
 augeat, ac vegetet.

μζ. Πῶς ἀφανισμὸν.

Ἀφανισμὸν δὲ δηλοῦντες μὴ ζωογε-
 οῦσαν, ἐπειδὴ πάντα ἐσθίων, μαινέει
 καὶ ἀχρηστῷ. τῶν αὐτῶν δὲ σημεῖα χρῶνται,
 ὅ

καὶ κρίσιν θέλοντες γράψαι. πολλῶν γὰρ καὶ
 διαφόρων ἄρων κειμένων, ὁ μῦς τὸν
 καθαρώτατον αὐτῷ ἐκλεξάμενος ἐσθίει.
 διὸ καὶ τῆς ἀρτοκόπην κείσιν ἐν τοῖς μῦ-
 σὶ γίνεται.

47. *Quomodo subuersionem
atque interitum.*

Interitum significantes, murem
 pingunt. Hic enim omnia corrodens
 inquinat, & inutilia facit. Eodem
 vero & signo vtuntur, vt iudicium
 designent. Multis siquidem varijsq.
 apposis paucibus, mus purissimum
 atque optimum delectu habito
 rodit. Propterea & pisto-
 rum iudicium ex
 muribus su-
 mitur.

μή. Πῶν ἰταμότητα.

Ἰταμότητα δὲ δηλοῦντες, μύαν ζῶ-
 γρασκον, ἢ πρὸς συνεχῶς ἐκβαλλομένην * ὅτι
 * δὲν ἢ πον ὡρα γίνεται.

48. Quomodo impudentiam.

Impudentiam notantes, muscam
 pingunt, quod hæc etsi crebrius ab-
 acta, nihilo minus accedat.

μθ'. Πῶς γινῶσιν ζωγραφεῖσι.

Γινῶσιν δὲ γραφόντες, μύρμηκα ζω-
 γραφεῖσιν. ὁ γὰρ ἀσφαλῶς κρύψῃ ἀν-
 θρωπος, ἔτος γινώσκῃ. ἔ μόνον δὲ, ἀλλὰ
 καὶ ὅτι περὶ τὰ ἕτερα τῶν ζῴων εἰς χειμῶ-
 να ποιζόμενος ἑαυτῷ τροφὰς, ἔ δια-
 μαρτάνῃ τῆ τόπῃ, ἀλλ' ἀπῆαιτος εἰς αὐ-
 τὸν περὶ γίνεταί.

49. Quomodo cognitionem
 pingunt.

Cognitionem pingentes, formi-
 cam pingunt. Si quid enim homo
 tuto

tuto occultarit, hæc cognoscit. Neque hoc solum nomine, sed & quod præter cætera animantia sibi in hyemem cibos congerens, non aberrat a loco ubi condidit, sed absque ullo errore ad ipsum peruenit.

ν'. Πῶς ἰὸν ζωγραφεῖσιν.

Τ' ἰὸν δὲ βεβλόμενοι γράψαι, χλιβαλώ-
πεκα ζωγραφεῖσι. τῆτο γὰρ τὸ ζῶον φιλο-
τεκνότετον ὑπάρχει. καὶν γὰρ διώκηται
ποτε εἰς τὸ συλληφθῆναι σὺ τοῖς τέκ-
νοῖς, ὅ,τε πατήρ, καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆ ἀντα-
ρέτως διδάσιν ἑαυτὲς τοῖς κωμητοῖς,
ὅπως τὰ τέκνα διασθῆ. δι' ἡν ἰὸν αἰ-

πάντας Αἰγυπτοῖς ἔδοξε σεβάσκειν το
ζῶον.

50. Quomodo filium pingunt.

Filium volentes significare, vul-
panferem pingunt. Hoc enim ani-
mal maxime amans est liberorum.
Si quando enim ipsum venator si-
mul cum paruulis persequatur; &
pater & mater vltro se venatoribus
dedunt, vt seruentur paruuli. Quam
ob caussam Aegyptijs placuit hoc
animal colere.

νά. Πῶς αἴρου.

Πελεκάνη ὁ χράσωντες, αἴρου τε ἦδη

καὶ ἄφρονα σημαίνουσιν. ἐπειδὴ δυνάμενον
 ἐν τοῖς ὑψηλοτέροις κατατίθει τὰ ἑαυ-
 τῶ ὡς, ὡς περὶ καὶ τὰ λοιπὰ τῆς πετει-
 νῶν, τῆτο ἐποιεῖ. ἀλλὰ γὰρ καὶ ἀνορύξας
 γλῶσσοι, ἐκεῖ κατατίθει τὰ χυνώμενα.
 ἔπερ ὀπιθόντες ἀνθρώποι, τῶ τῶπω
 βροῦς ἀφόδωμα ξηρὸν περιδέασιν, ὡ
 καὶ πῦρ * ὑποβάλλουσι. θεασάμενος, ὃ ὁ ἐπεμ-
 πελεχὰς τὸν κηπνὸν, τοῖς ἰδίοις περοῖς βάλουσι
 βυλόμενος ἀπισθέσαι τὸ πῦρ, ἐκ τῆς ἐναν-
 τίων καὶ τῶ κίνησιν ἐξάπει αὐτό. ὑφ'
 ἔ κατακείμενα τὰ ἑαυτῶ περοῦ, δι-
 συλληπτότερος τῶς κωμηροῖς γίνεται, δι-
 ὑ αἰτίαν ἐκ ἐνομιᾶς τῶς ἱερέας ἐδίειν
 αὐτὸν, ἐπειδὴ ἀπαξάπλως ὑφ' τέ-
 κνων ποιῆται τὸν ἀζῶνα. Αἰγυπτιῶν ὃ οἱ
 * πολλοὶ ἐδίεσι, λέγοντες ὅτι καὶ καὶ νοῦν λοιποῖ
 τῶ μάχην, ὡς περὶ οἱ χηναλώπεκες, ἀλ-
 λά καὶ * ἀνοίαν ὁ πελεχὰν ποιῆται. ἀνοίαν

51. Quomodo amentem.

Pelicanum autē pingentes, amen-
 tem simul ac imprudentem signifi-
 cant.

cant. Quum enim cæterarum volu-
 crum more possit in locis editiori-
 bus oua reponere, id non facit:
 quin potius defossa terra, illic pul-
 los collocat. Quod vbi deprehē-
 derint homines, locum illum arido
 bouis stercore circumlinunt, cui &
 ignem subiiciunt. Pelicanus autem
 conspecto fumo, dum pennis suis
 ignem vult extinguere, contra po-
 tius earum agitatione accendit. Quo
 quū conflagrent eius alæ, facile ab
 aucupibus capitur. Quam ob caus-
 sam non consentaneum existima-
 runt eo vesci sacerdotes, quum om-
 nino pro liberis in discrimen sese
 coniiciat. Vulgus tamen Aegyptio-
 rum eo vescitur, vt qui eum dicat
 non iudicio ac prudentia quadam,
 vt vulpanferes, sed * beneuolentia
 quadam certamen hoc suscipere.

amētia

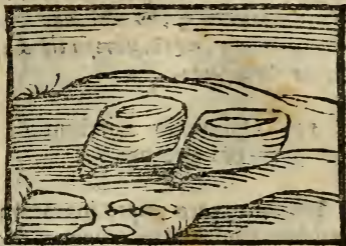

γβ'. Πῶς δὲ χαισίαν φιλῶσι.

Εὐχαισίαν * γέγοντες, κακεφάδ^{δὲ χαφ}
 ζωγεροῦσι, διότι τὸτο μόνον τῆς ἀλό-
 γων ζώων ἐπιδαίνυται τῆς γυνέων ἐκβα-
 φῆ, διηράσασιν αὐτοῖς τὴν ἀντιλή ἀντα-
 ποδίδωσι. χάειν. ἐν ᾧ γὰρ ἴσθ' αὐτῆς ἐξε-
 βάφη τόπω, νεοσίαν αὐτοῖς ποιήσας
 πῖλῆς αὐτῆς τὰ πλερὰ, προσὰς τε χο-
 ρηγεῖ, μέχρ' ἢ πλεροφύησαντες υἱοὺς
 βοηθεῖν ἑαυτοῖς δυνήθωσιν. ὅθεν καὶ τῆς
 δειῶν σκλήπηρων κακουφὰ περιτίμησις
 ἔστι.

52. Quomodo gratum indicent
animum.

Gratum indicantes animum, Cucupham pingunt, propterea quod solum hoc ex mutis animantibus, posteaquam a genitoribus educatū fuerit, iisdem senio confectis parem refert gratiam. Quo enim loco ab eis enutrita est, eodem nidum ipsis extruit, pennis eorum euulsis; cibumque subministrat, donec renatis plumis, parentes sibi ipsi opem ferre queant. Quare & diuinorum sceptrorum cucupha
insigne atque ornamentum apud
eos esse
solet.

νγ'. Πῶς ἄδικον κὺ ἀχάεισον.]

Ἀδικον δὲ κὺ ἀχάεισον, ἵπποτάμῃ ὄνου-
 χας δύο, καὶ πω βλέποντας θράσιν. ἕτος
 γ' ἐν ἡλικίᾳ θυόμενος, πεισθεῖ τὸν πα-
 τέρα, πότερὸν ποτε ἰχὺει μαχόμενος
 πρὸς αὐτὸν. κὺ ἐὰν μὲν ὁ πατὴρ ἐκχωρή-
 σῃ, τόπον αὐτῶ μεείσας, ἕτος πρὸς τῷ
 ἑαυτῆ μητέρα * ὅπῃ γάμον ἤκει, κὺ ἐὰ τῷ ὅτι γά-
 τον ζῆν, εἰ δὲ μὴ ὅπῃ τρέφειν αὐτῶ ποιή-
 σιαις πρὸς τῷ μητέρα γάμον, ἀναιρεῖ
 αὐτὸν, ἀνδρείότερος καὶ ἀκμαίότερος
 ὑπάρχων. εἰς δὲ τὸ κατώτατον μέρος
 ὄνου.

ὄνυχας δύο ἰπποπόταμικα, ὅπως οἱ ἀνδρες
 ποι τῆτο ὀρῶντες κὶ τὴν περὶ αὐτῆ λόγον
 ὀπιγνώσκοντες, περδυμότεροι εἰς δ'ερ-
 γασίαν ὑπάρχουσι.

53. Quomodo iniustum
 & ingratum.

Iniustum vero atque ingratum,
 geminos equi fluuiatilis vngues deor-
 sum vergentes pingunt. Hic enim
 quum ad ætatis florem peruenerit,
 cū patre pugnans periculum facit,
 an præpolleat. Et si quidem pater
 cesserit, locum ei assignans, ipse cum
 sua ipsius matre connubium contra-
 hit, & eum finit viuere. Quod si
 non sinat pater eum matri iungi;
 ipsum quū fortior sit ac robustior,
 interimit. Cæterum ideo geminos
 eius vngues deorsum maxime infle-
 xos pingunt; vt qui hoc vident ho-
 mines, huiusq. causam intelligunt,
 ad beneficentiam procliuiiores sint.

γδ'. Πῶς ἀχάεισον πρὸς τὴν ἑαυτῶν
δ'εργέταις.

Α'χάεισον καὶ μάχιμον τοῖς ἑαυτῶν
δ'εργέταις σημαίνοντες πεισεραν ζω-
τραφεῖσιν. ὁ γὰρ ἀσπλι ἰχυρότερος γενό-
μενος διώκει τὴν ἑαυτῶν πατέρα. ὑπὸ τῆς
μητρὸς, καὶ ἔτι πρὸς γάμον μίση-
ται. καθαρὸν δὲ τὸ ζῶον ὑπάρ-
χειν δοκεῖ. ἐπειδὴ ἔστις λοιμώδης κα-
τὰσάσεως, καὶ παντὸς ἐμψύχου τε καὶ ἀ-
ψύχου σωδῶς διατιθεμένης, τὴν ἐοδίον-
τας, τὸ μόνον, ἔμεταλαμβάνει τῆς
τοιαύτης κακίας. διόπερ κατ' ἐμείνον

πὴν κερὸν, ἔδεν ἕτερον τῷ βασιλεῖ ἐν
 βοῆς μέρει ἀπαίεται, εἰ μὴ μόνον
 ἀεισερέ. τὸ δὲ αὐτὸ τοῖς ἐν ἀγνείαις ἔ-
 σι, διὰ τὸ ὑψηλῆς τῆς δεῦς. ἰσορεῖ-
 ται δὲ, ὅτι ἔχουλήν ἔχει τὸ το ζῶον.

§ 4. Quomodo ingratum bene
 de se meritos.

[Ingratum atque infestum ijs a
 quibus beneficio affectus est signi-
 ficantes, columbām pingunt. Mas
 enim vbi robustior euaserit, ex con-
 sortio matris patrem expellit, ita-
 que ei connubio iungitur. Purum
 autem hoc animal esse videtur. Si-
 quidem cum aëris constitutio pesti-
 lens est, omniaq. tum animata tum
 inanima, ea afficiuntur; quotquot
 hoc vno vescuntur animali, ab hac
 lue seruantur immunes. Ideoq. eo
 tempore Regi in cibo fumendo ni-
 hil aliud præter columbas apponi-
 tur, idemq. ijs qui quod dijs mini-
 strent

strent, puri castiq. permanent. Traditur & hoc animal felle carere.

νέ. Πῶς τὸ ἀδύατον χυέωζ·

Αδύατον δὲ χυέωζ σημαίνοντες, πόδας ἀνδρῶν ἐν ὕδατι παταυῶτας ζαγραφῶσιν· ἢ καὶ ἄλλως βελομενοὶ τὸ αὐτὸ σημαίνειν, ἀκέφαλον ἀνδρῶν παταυῶτα ζαγραφῶσιν. ἀδύατα δὲ ἀμφοτέρω ὑπαρχόντα, δὴλίως εἰς τὸ το παρβλήφασι.

55. Quomodo id quod fieri
non potest.

Quod fieri nequeat, pedes homi-
nis in aqua obambulantes pingunt.
Atque aliter idem significare volen-
tes, hominem absque capite gra-
dientem pingunt: quorum vtrum-
que quum ex eorum numero sit quæ
fieri non possunt; merito, ad hoc in-
nuendum sumpta sunt.

νς'. Πῶς βασιλέα χάκισον.
Βασιλέα ὃ χάκισον δηλοῦντες, ὄφιν
ζω-

ζωγραφοῦσι κοσμοῦ δῶς ἐχηματισμένον,
 ἔτι τὴν ἔραν ἐν τῷ σώματι ποιῶσι. τὸ δὲ
 ὄνομα τῆ βασιλείας ἐν μέτρῳ τῷ εἰλίγμα
 π γράφουσιν, ἀνιπτόμενοι ἱεράων τὸν
 βασιλέα τῆ κόσμου κρατεῖν. τὸ δὲ ὄνομα
 τῆ ὀφείας παρ' Αἰγυπτίοις ὄσι μεσί.

56. Quomodo regem
 pessimum.

Regem autem pessimum signifi-
 cantes, anguem pingunt in orbis
 figuram, cuius caudam ori admo-
 uent, nomen vero regis in media
 reuolutione scribunt, obscure in-
 nuentes se regem pingere orbi
 imperitantem. Porro an-
 gui apud Aegy-
 ptios nomen
 est Meisi.

ηζ'. Πῶς βασιλέα φύλαχα.

Ἐτέρως ἢ βασιλέα φύλαχα δηλοῦντες
τὴν μὲν ὄφιν ἐρηγορότα ζωγραφεῖσιν.
ἀντὶ ἧ τῷ ὀνόματος τῷ βασιλέως, φύλα-
χα ζωγραφεῖσιν. ἕτος γὰρ εὐλαξ ὄσι τῷ
παντὲς κόσμῳ. καὶ ἐκάστοτε τὸν βασιλέα
ἔπερηγόρον εἶναι.

57. Quomodo regem custodem.

Aliter quoque regem custodem
signantes, anguem quidem vigilan-
tem pingunt, sed pro regis nomine
custo-

custodem adnectunt. Hic enim totius orbis custos est. Itaque regem assidue vigilantem esse oportere.

νή. Πᾶς μινύκει κοσμοκράτορα.

Πάλιν ὁ τὸν βασιλέα κοσμοκράτορα νομίζοντες καὶ μινύοντες, αὐτὸν μὲν ὄφιν ζωγραφῶσιν. ἐν μέσῳ δὲ αὐτῆς, ὄικον μέγαν δεικνύουσιν, δι' λόγους. ὁ γὰρ βασιλεὺς ὄικος παρ' αὐτῆ * ἐν τῷ κόσμῳ.

58. Quomodo mundi notent dominum.

Rursus regem orbis moderato-

H rem

rem existimantes, & indicantes, ipsum quidem anguem pingunt, sed in eius medio magnam domum effingunt ac repræsentant: nec sane absque ratione. regia enim domus quæ ab eo regitur * in mundo est.

νθ'. Πῶς λαὸν πεδῆνιον βασιλεῖ.
 Λαὸν πρὸς βασιλέα πεδῆνιον διλοῦν-
 τες, μέλισσαν ζωγραφῶσι. καὶ γὰρ μό-
 νον τῆς ἄλλων ζώων, βασιλέα ἔχει, ὃ τὸ
 ἴσ. γλυ-
 κύτητος,
 καὶ.
 λοιπὸν τῆς μέλισσῶν ἔπεται πλήθος, κα-
 δὲ καὶ οἱ ἄνθρωποι πείθονται βασιλεῖ.
 εὐνίπτονται ὅτι ἐκ τῆς μέλιτος. *

ἐκ τῆς τῶ κέντρῳ τῶ ζώου δυνάμεως *
 χησὺν ἀμαχὶ ἀπὸ τῶν εἰς τὸ πρὸς * διοί-
 κησιν .

λείπει
 ἴσ. ὅτι
 χηὶ τὸν
 βασι--
 λέα .
 λείπει
 ἴσ. πρὸς
 ὡς αὐτῶν .
 καί .

59. Quomodo populum regi-
 morigerum .

Populum regijs iussis obsequen-
 tem innuentes , apem pingunt . So-
 læ enim hæ ex omni animantium ge-
 nere regem habent, quem reliqua
 apum multitudo sequatur , cuique
 non secus ac vulgus regi, obtem-
 peret . Innuunt autem obscure, tum
 ex mellis insigni utilitate, tum ex
 vi quam in aculeo habet hoc
 animal, vtilem simul ac
 potentem esse ad
 res gerendas
 regem .

ξ'. Πῶς βασιλέα μέρος κόσμου
κρατῶντα.

Βασιλέα δὲ ἔστ' παντὸς κόσμου κρα-
τῶντα, μέρος δὲ θελούμενοι σημεῖναι,
ἡμίτομον ὄφιν ζωγραφεῖσι, δηλοῦντες
τὸν μὲν βασιλέα διὰ τὸ ζῶν, ἡμίτομον
δὲ, ὅτι ἔστ' παντὸς κόσμου.

60. Quomodo regem parti orbis
imperantem.

Regem autem non toti terrarum
orbi, sed parti dumtaxat imperan-
tem

tem volentes significare, anguem dimidiatum pingunt: regem quidem per ipsum animal, non toti vero orbi imperantem, ex eo quod dimidiatus sit, designantes:

ξά. Πῶς παντοκράτορα.

Παντοκράτορα ὃ ἐκ τῆς τῆ ζῶς τε-
 λωτέως σημαίνουσι, πάλιν τὸν ἐλόκλη-
 ρον ὄφιν ζωοφουῶτες, ἔτω παρ' αὐτοῖς
 τῆ παντός κόσμου τὸ διηκόν ἐστὶ πνεῦμα.

61. Quomodo late rerum
 potentem.

Omnium autem moderatorem.

ex eiusdem animalis perfectione
 significant, rursus integrum pingent
 anguem. Sic & apud eos spiritus
 est, qui per vniuersum orbem
 permeat.

ξβ. Πῶς γραφία.

Γραφία ἡ δηλιῶντες, δύο πόδας ἀν-
 θρώπου ἐν ὕδατι ζωγραφεῖσι. τὸτο ἡ ἀπό-
 τῆς τῆ ἐοικῆ ὁμοιότητος δηλεῖσι.

62. *Quomodo fullonem*,

Fullonem indicantes, geminos
 hominis pedes in aqua pingunt: id
 quod

quod ex Mercurij similitudine indicant.

Ξγ'. Πῶς μῆνα.

Μῆνα ὃ γέροντες, σελήνης χῆμα,
καθὸ καὶ πόρεται, ἔχον ἑικοσι καὶ ὀκτὸ
ἡμέρας ἰσημερινὰς μόνας, ἕξ ἑικοσιτεσ-
σάρων ὥρων τῆς ἡμέρας ὑπαρχέσης,
ζωγραφῶσι, καθ' αἶ καὶ ἀνατέλλει. Ἐ
δὲ λοιπαῖς δύο, ἐν δύοσι ὄσι.

63. Quomodo menseni.

Mensem autem exprimentes, Lu-
nae figuram eodem qui supra expo-
situs est, habitu pingunt, comple-

ctentem octo & viginti dies æqui-
noctiales dumtaxat, die ex viginti
quatuor horis constituto, quibus &
exoritur in nostro apparens hemi-
spherio; reliquis vero duobus in oc-
casu est.

ξδ'. Πῶς ἀρπαγα, ἢ πολύγονον,
ἢ μαινόμενον.

Ἀρπαγα δὲ, ἢ πολύγονον, ἢ μαινόμενον
βελόμενοι σημήναι, κροκόδειλον ζωγρα-
φεῖσι, διὰ τὸ πολύγονον, καὶ πολύτεκνον
ἴσως ἀρχειν καὶ μαινόμενον ἐπὶ πάντων ἀρπά-
σαι τι βελόμενος ἀποτύχη, θυμωθεὶς
καθ' αὐτὸ μαινεται.

64. Quomodo rapacem, foecundum, aut furentem.

Cæterum rapacem, foecundum, aut insanum volentes innuere, crocodilum pingunt, quod foecundum maxime sit hoc animal, multosq. liberos procreet, insuper & crebro in furorem agatur. Vbi enim ab ex-petita præda exciderit, indignabundus in se ipse furit,

Ἐξέ. Πῶς ἀνατολί.

Ἀνατολί ὃ λέγοντες, δύο ὀφθαλ-
μὸς κροκοδείλι ζωγραφῶσιν, ἐπειδὴ

περ

περ παντὸς σώματος ζῶν οἱ ὀφθαλμοὶ
ἐν τῷ βυθῷ ἀναφαίνονται.

65. Quomodo ortum.

Ortum ostendentes, geminos cro-
codili oculos pingunt, quoniam ocu-
li huic animali velut ex profundo
emergunt.

ξς'. Πᾶς δύσιν.

Δύσιν δὲ λέγοντες, κρονόδειλον κε-
κυφότα ζωγραφῶσιν. αὐτότοκοι γὰρ καὶ
κατωφερέε τὸ ζῶον.

66. Quomodo occasum.

At occasum signantes, Crocodi-
lum inflexum ac cernuum pingunt.
Ad partem enim facile, & maxime
procliue est hoc animal.

Ξξ. Πῶς σκιά ζῆσι σκότος.

Σκότος δὲ λέγοντες, κροκοδείλου ἔραν
ζωροφῶσιν, ἐπειδὴ ἔκ ἄλλως εἰς ἀ-
φανισμόν καὶ ἀπώλειαν φέρει ὁ κροκόδει-
λος ἢ εἰὰ λάβηται ζῶν, εἰ μὴ τῇ ἑρᾷ
τῇ ἑαυτῆ διαπληκτίσας ἀτονον ἀδρα-
σταδίᾳται. ἐν τύτῳ γὰρ τῷ μέρει ἢ τῷ κρο-
κοδεί-

κοδείλιχὺς καὶ ἀνδρεία ὑπαρχει . ἰκα-
 νῶν δὲ καὶ ἄλλων ὑπαρχόντων σημείων,
 τῇ τῆς κροκοδείλων φύσει, αὐτάρκη τὰ
 δόξαντα ἐν τῷ πρώτῳ συγράμματι
 εἶπεν.

67. Quomodo tenebras adum-
 brent.

Porro tenebras significantes, Cro-
 codili caudā pingunt. Neque enim
 aliter ad exitium & internecionem
 perducit crocodilus quodcumque
 apprehenderit animal, nisi cauda
 prius cæsum, ininvalidum reddide-
 rit. Namque in hac corporis parte
 præcipua est crocodili vis ac robur.
 Cæterum quum quamplurima alia
 in crocodilorum natura signa co-
 mperiantur, hæc quæ in primum li-
 brum conferre visum est, nunc sa-
 tis erunt.

ΩΡΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ

Νηλέως, τῆς τῆς παρ' Αἰγυπτίοις

ἱερογλυφικῶν γρομμᾶτων

ἐρμηνείας βιβλίου

δευτέρου.

Ἰὰ δὲ τὴν δευτέραν περιγρα-

φῆσιν, δεῖ τὸ λοιπὸν τὸν λόγον

ὕμᾶσι παραστήσομαι, ἃ δὲ καὶ

ἄλλων ἀπιγυφῶν ἐκ ἔχοντάπιν

ἔξηγησιν, ἀναγκάσιως ἐπέταξα.

ORI APOLLINIS NILIACI.

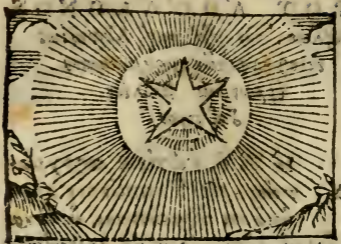
de Sacrarum apud Aegyptios in-

sculpturarum litterarum in-

terpretatione.

Liber Secundus.

Secundo autem volumine reliquorum tibi veram idoneamq. in medium afferam rationem: quæ & quum ex alijs exemplaribus nequam sint exposita, necessario subiungenda censui.

α. Τί ἀστέρ γέγοντες δηλέπν.

Ἄσθρ παρ' Αἰγυπτίοις γραφόμενος, ποτε μὲν θεὸν σημαίνει, ποτε δὲ νύκτα, ποτε δὲ χρόνον, ποτε δὲ ψυχὴν ἀνδρῶν αἰρένος.

β. Quid stellam pingentes, innuant.

Depicta Aegyptijs stella nunc Deum significat, nunc noctem, nunc vero tempus, interdum etiam hominis masculi animam.

γ. Τι

β. Τί αετῶ νεοσσόν.

* Καὶ αετῶ νεοσσόν, ἀρρενογόρον καὶ ἴσ. νεοσσόν
* κυκλοσδὸν σημαίνει. * σός

2. Quid aquilæ pullum.

Et aquilæ pullus masculinum, & orbiculatum quippiam indicat.

γ. Τί

ἴσ. συνηγ
μένους. γ'. Τί δύο πόδας * συνηγμένους
ἢ βεβηκότες.

συνηγ
μένοι. Δύο πόδες * συνηγμένοι ἢ βεβηκότες,
δρόμον ἡλίου πρὸς ἐν ταῖς χειμεριναῖς
τροπαῖς σημαίνουσι.

3. Quid geminos pedes iunctos
ac stantes.

Gemini pedes simul compacti ac
firmati, Solis cursum quum in sol-
stitio est hyberno siue in bruma si-
gnificant.

δ'. τί

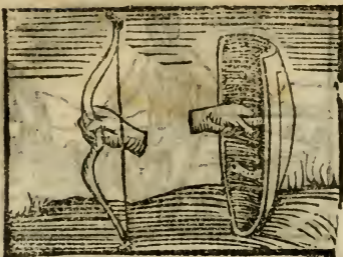

δ'. Τί ἀνδρῶπε καρδίαν φάρυγγος
ἤρτημένω.

Ἀνδρῶπε καρδία φάρυγγος ἤρτημέ-
νη, ἀγαθὸν ἀνδρῶπε σῶμα σημαίνει.

3. Quid hominis cor faucibus
appensum.

Hominis cor faucibus appensum,
boni viri os designat.

ε. Πῶς πολέμῳ σῶμα.

Πολέμῳ σῶμα δηλοῦσιν, ἀνδρῶπε
 χεῖρες ζωγραφόμεναι, ἡ μὲν ὄπλον κρα-
 τῆται, ἡ δὲ τόξον.

5. Quomodo belli aciem, ac fron-
 tem exercitus ad prælium
 instructi.

Belli aciem indicant, hominis
 depictæ manus, altera scutum, al-
 tera vero arcum tenens.

5. Τί

5. Τί δάκτυλον . ?

Ἀνθρώπου σόμαχον δηλοῖ δάκτυλος :

6. Quid digitum .

Hominis stomachum demonstrat
digitus .

ζ'. Πῶς νόσον δηλῶσιν.

Ἄνθη δ' αἰεμῶντος νόσον ἀνθρώπου ση-
μαίνει.

7. Quomodo morbum
significant.

Flores autem anemones, morbum
hominis significant.

η'. Πῶς

ή. Πῶς ὀσφῶν ἀνθρώπου.

Ὀσφῶν, ἢ τὰσιν ἀνθρώποις κεκλόμενον
ζωγράφειν, τὸ νωπιῶν ὀσφυῶν γράφο-
μεν.

8. Quomodo lumbum hominis.

Lumbum aut statum constitutio-
nemq. hominis volentes notare, os
spinæ dorsi pingimus.

δ'. Πῶς διαμονίῳ, καὶ ἀσφάλειαν
σημαίνουσι.

Ὁ ὄρνις ὅσειον ζωγραφούμενον, δια-
μονίῳ καὶ ἀσφάλειαν σημαίνει, διότι δυ-
σπαστός ἐστι τὸ τῆς ζωῆς ὅσειον.

9. Quomodo permanens aliquid
& tutum significant.

Coturnicis os pictum, stabile
ac tutum quippiam indicat, quod
difficile huius animalis os afficiatur
ac patiatur quicquam.

ι'. Πῶς

ί. Τιῶς ὁμόνοιαν .

Ἄνθρωποι δύο ἀξιόμενοι, ὁμόνοιαν
δηλοῦσι .

10. Quomodo concordiam .

Duo homines magistratus ornati
in signibus concordiam innuunt .

ι.ά. Πῶς ὄχλον.

Ἄνθρωπος καθοπλισμένος, καὶ το-
ξείων, ὄχλον σημαίνει.

. 9: Quomodo turbam ac tu-
multum.

Ἰσχυρὸς ἀνὴρ ἐν τῷ ἐπιπέδῳ.

Armatus homo sagittasq. iacu-
lans, tumultum significat.

εβ'. Πῶς ἀναμέτρησιν .

Ἀνθρώπου δάκτυλος , ἀναμέτρησιν
σημαίνει .

12. Quomodo dimensionem .

Hominis digitus dimensionem
notat .

ιγ'. Πῶς γυναικα ἔγγυον.

* ἔγκυον * Γυναικα ἔγγυον βεβλόμενοι δηλώσαι,
 m.s. ἥλιος κύκλον σὺν ἀστέρι μετ' ἥλιος δίσκος,
 δίχα τετμημένε σημαίνει.

13. Quomodo desponsatam
 mulierem.

* pregnā * Desponsatam mulierem volentes
 tē m. s. ostendere, solis circulum, simul
 cum stella & ipso disco solis bipar-
 tito pingunt.

ιδ'. Πῶς ἄνεμον.

Τὴν ἀνατολὴν ἰεραξ ὅτι μετεώρου
 δέων, ἀνέμους σημαίνει. ἔτι καὶ ἄλλως,
 ἰεραξ διατεταμένος τὰς πτέρυγας ἐν ἴσ. ἔχει
 αἴει, ὅιον πτέρυγας * ἔχων, ἄνεμον ση-
 τατον
 μαίνει.

14. Quomodo ventum.

Accipiter ortum versus in subli-
 me tendens, ventos ostendit. Item
 & aliter: Accipiter expansas in aere
 alas habens, ventum, qui alas quaf-
 dam habere videtur, significat.

ἰε. Πῶς πῦρ .

Καπνὸς εἰς ἕρπυλόν ἀναβαίνων , πῦρ
σηλοῖ .

25. Quomodo ignem .

Fumus in cœlum ascendens ,
ignem indicat .

15. Πῶς ἔργον.

Τὸ * ἀφρένος κέρας γερφόμενον, ἔργον σημαίνει.

λείπει

βόως.

16. Quomodo opus.

Masculi [bouis] cornu pictum, opus notat.

ἄτομα

17. Πῶς ποινῶ.

λείπει
βοῶς

* Ἰρ. πο-
νείν

Τὸ δὲ θηλείας * κέρας ζωγραφόμενον
* ποινῶ σημαίνει.

17. Quomodo poenam.

a. laborē

At foemina cornu depictum, * poe-
nam ostendit.

18. Πῶς ἀνοσιότητα .

Προτομή σὺν μαχαίρᾳ ἑραφομένη,
ἀνοσιότητα δηλοῖ.

18. Quomodo impietatem .

Imago umbilico tenus cum gla-
dio depicta impietatem innuit .

19. Πῶς ᾠρεν.

Ἴππος ποτάμιος γερφόμενος ᾠρεν
 Ἰηλοῖ.

19. Quomodo horam.

! Hippopotamus depictus horam
 significat.

Α'. Πῶς

κ'. Πῶς πολυχρόνιον.

Ἐλαφος κατ' ἐνιαυτὸν βλαστάνει [τὰ]
 ἕρποντα. ζωγραφημένη δὲ πολυχρόνιον
 σημαίνει.

20. Quomodo longæuum ac
 diuturnum.

Ceruo quotannis cornua renascuntur. Is depictus longissimam
 vitam significat.

κβ'. Πᾶς ἀποσφιλύ.

Λύκος, ἢ κύων ἀπετραμμένος, ἀπο-
σφιλύ δηλοῖ.

21. Quomodo auersionem.

Lupus aut canis auersus, auersio-
nem monstrat.

κβ'. Πῶς μέλλον ἔργον.

Ἀκοὴ ζωγραφημένη, μέλλον ἔργον
σημαίνει.

22. Quomodo futurum opus.

Auris picta futurum opus signi-
ficat.

κβ.

κ

2

κβ.

κγ'. Πῶς φονέα, ἢ αἷμα.

Κροκοδείλου σφήγξ ἀεραπέτης, ἢ τοῦ
 ἕματος κροκοδείλου βλαπτικὴν, ἢ φόνου
 σημαίνῃ.

23. Quomodo percussorem
 aut sanguinem.

Crocodili vespai per aerem vo-
 lans, aut crocodili noxium sangui-
 nem, aut caedem designat.

κδ'.

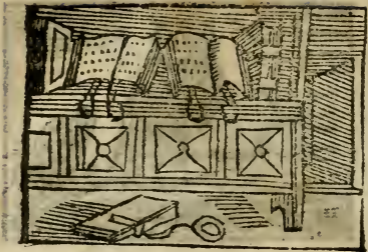
κδ'. Πῶς θάνατον.

Νυκτικόραξ, θάνατον σημαίνει. ἄφ-
νω γὰρ ἐπιέρχεται τοῖς νεοσσῶσι * ἢ κρησίων * ex m. s.
καὶ τὰς νύκτας, ὡς ὁ θάνατος ἄφνω ἐπιέρ- insertū
χεται.

24. Quomodo mortem.

Nycticorax mortem significat:
quemadmodum enim hic de repen-
te pullos [cornicū] noctu, sic & mor
homines nec opinantes inuadit at-
que opprimit.

κ 3 λδ'.

λέ. Πᾶς παλαιότατον.

Λόγοι καὶ φύλλα, ἢ βιβλίον ἐσφαγι-
μένον, παλαιότατον δηλοῖ.

25. Quomodo vetustissimum.

Sermones & folia, aut signatus
liber, vetustissimum indicant.

25. Πῶς πολιορκίαν.

Κλίμαξ πολιορκίαν διὰ τὸ ἀνώμα-
λον.

26. Quomodo obsidionem.

Scala obsidionem, quod inæqualis
sit atque acclivis.

κζ. Πῶς ἀπειρον, ἢ μῦσαν,
ἢ μοῦσαν.

Γράμματα ἑπτὰ ἐν δύοσι δακτύλοις
περιεχόμενα, μῦσαν, ἢ ἀπειρον ἢ μοῦσαν
σημαίνε.

27. Quomodo inexpertum, mu-
sam, aut fatum.

Litteræ septem duobus inclusæ
digitis, musam, inexpertum, aut
fatum significant.

[κη. Τί σημαίνει γραμμὴ, ὅτι κεκαμ-
μένη ἕτερα.

Γραμμὴ ὀρθὴ μία, αἷμα Γραμμὴ
ὅτι κεκαμμένη * ἢ] δέκα γραμμῶν ὅτι *] è m. s.
πέδας σημαίνει.

28. Quid linea significet super al-
teram inflexa.

Recta linea simul cum altera su-
perne inflexa, decem planas linea
indicat.

κδ'. Τί δηλῶσι χελιδόνα
 ζαφόντες.

Τὴν ὀλοχερῆ σημαίνεν βεβλόμενοι
 κτῆσιν γυνικῶ καταλίσφθεισαι τοῖς ἕσσι,
 χελιδόνα ζωζαφῶσιν. ἐκείνη γὰ κελίς
 ἑαυτῶ εἰς πηλόν, καὶ κτίζει τοῖς νεοπῶις
 φωλεόν, μέλλουσα τεθναῖναι.

29. Quid innuunt, hirundinem
 pingentes.

Omnes parentum opes filijs re-
 lictas volentes innuere, hirundi-
 nem pingunt. Illa enim iam morti
 pro-

proxima, luto seipsam volutat, & pullis latebras comparat.

λ'. Τί μέλαιναν φεισεραν.

Γυναίκα θήραν ἐπιμείνασαν ἄξει θανάτου δέλοντες σημῆναι, φεισεραν μέλαιναν ζωγραφῶσιν. αὕτη γὰρ ἔσμιμνυται ἑτέρῳ ἀνδρὶ, ἕως ἔσχηρδῆς.

30. Quid nigram columbam.

Mulierem viduam, quæ ad mortem usque in eo permanserit vitæ statu, volentes significare, nigram.

pin-

pingunt columbam. Hæc enim
quamdiu vidua est, alteri viro non
iungitur.

λα. Τί ἰχνημόνα.

28. Ἄνθρωπον ἀδενῆ, καὶ μὴ δυνάμενον
ἑαυτῷ βροθῆται, δι' ἑαυτοῦ, ἀλλὰ διὰ τῆς
ἄλλων ἐπιχειρίας, δέλοντες διλῶσαι,
ἰχνημόνα ζωοφθοσίαν. ἐκείνη γὰρ ὅταν
ἴδῃ ὄριον, καὶ πρότερον ἐπιτίθεται αὐτῷ,
ἀλλὰ βροθὴ τὰς ἄλλας ἐπιχειραμένη, τότε
ἐναντιῶται τῷ ὄφει.

31. Quid ichneumonem.
Hominem inualidum, & qui sibi
per

per se ipse opem ferre nequeat, sed aliorum se tueatur auxilio, volentes monstrare, ichneumonem pingunt. Hic enim conspicatus serpentē, non protinus in eum irruit, sed vocatis prius clamore alijs, tum demum ei resistit.

λβ'. Τί δηλοῦσιν οὐρανὸν ἱερο-
γλυφοῦντες.

Λεῖψιν μωρμύκων ἐκλόμενοι σημή-
ται, οὐρανὸν ἱερογλυφοῦσιν. αὐτὴ γὰρ
ποιεῖ λείψην τὰς μύρμυκας, ἀπὸ πτε-
ρῶν ἐν τῷ ὄρω ὅπουθεν ἐξέρχεται.

32. Quid notent, origanum in
sacris insculpentes.

Formicarum absentiam ac disces-
sum volentes significare, origanum
inter sacras sculpturas pingunt. Hoc
siquidem eo in loco conditum, unde
formicæ prodeunt, eas fugat.

Α. Τί σκορπίον, κὶ κροκόδειλον.

Ἄνθρωπον ἐχθρὸν ἑτέρῳ ἰσὺ ἐναν-
τι-μεγαν σημαῖναι θέλοντες, σκορπίον κὶ
κροκό-

κροκόδιλον ζωγραφεῖσιν . ἐκάτερος γὰρ
ἐκάτερον ἀναίρει . εἰ ὃ ἐναντίον ἢ ἀναί-
ρετικόν τῷ ἐτέρῳ σημαίνουσι , κροκόδιλον
ζωγραφεῖσιν , ἢ σκορπίον . ἀλλ' εἰ μὲν ὀξέ-
ως ἀναιρουῦντα , κροκόδιλον ζωγραφεῖ-
σιν . εἰ βραδέως ἀναιρουῦντα , σκορπίον ,
διὰ τὸ δυσκίνητον .

33. Quid scorpionum &
crocodilum.

Inimicum cum pari congre-
dientem inimico , indicare volentes,
scorpionum & crocodilum pingunt :
vterque enim alteri mutuum affert
exitium . Sin vero victorem alte-
rum, quiq. inimicum sustulerit, in-
nuant; aut crocodilum pingunt, aut
scorpionum: si quidem celeriter sustu-
lerit; crocodilum: si lente; scor-
pium; ob eius difficilem tardumq.
motum.

ποῖοντι τὸν ποῖον καὶ τὸν ποῖον
 λδ'. Τί γαλιῶ. οὐκ οἶμαι ποῖον
 τὸν ποῖον τὸν ποῖον τὸν ποῖον
 Γυναικα ἀνδρὸς ἔργα πρὸς πικσαν βυ-
 λόμενοι σημῆναι, γαλιῶ ζωοφῶσιν.

34. Quid mustelam.

Vbi mulierem quæ viri præstet
 opera, volunt exprimere, muste-
 lam pingunt.

λέ. Τί χοῖρον.

Ὅτε βέλονται ἀνδραπον ἐξώλη ση-
μῆναι, χοῖρον ζωγραφῶσι, διὰ τὸ τῶν
φύσιν τῶ χοίρε ποιῶν τῶ εἶναι.

35. Quid porcum.

Volentes perditum hominem
monstrare, porcum pingunt: quo d
eiusmodi sit porci natura.

λς'. Πῶς θυμὸν ἄμετρον.

Εἰ ὁ θυμὸν ἄμετρον, αἴτε καὶ ἐκ τέτε
 πυρέτην τὸν θυμώμενον, λέοντα γρά-
 φουπιν, ἐκσοῖζοντα τὸς ἰδίους σκύμνους. καὶ
 λέονταρμέν, διὰ τὸ θυμὸν. τὸς σκύμνους
 ὅ ἐκσοῖζομένους, ἐπερδὴ τὰ ὄσα τὸ σκύ-
 μνων κοπήόμενα πῦρ ἐκβαλλῆ.

36. Quomodo immodicam
 iram.

Quod si immoderatā iracundiam,
 ex qua qui ea est commotus, febrim
 con-

contraxerit; Leonem pingunt proprios catulos cauda flagellantem. Leonem quidem ob iracundiam, catulos vero cauda cæsos, quod catulorum ossa si inter se collidantur, ignem emittunt.

λζ'. Πῶς γέροντα μουσικόν.

Γέροντα μουσικόν βεβλόμενοι σημήναι,
κύκνον ζωγεφῶσιν, ἔτος γ' ἡδύτατον
μέλος ἀδῆ γηρόσκων.

37. Quomodo senem Musicum.

Senem musicum volentes com-

L 2 mon-

164 Hori. Apollinis
 monstrare; cycnum pingunt: quod
 hic fenescens suauissimum edat con-
 centum.

ἀνδρ. Τί δὴ λῆσι κύνδαρον τυφλὸν
 γράφοντες.

Ἄνδρα ὑπὸ ἡλιακῆς ἀκτῆνος πυρέ-
 ζαντα καὶ ἐν τεύδει ἀποθανόντα βεβλόμε-
 νοι σιμῆναι, κύνδαρον τυφλὸν ἱεράει-
 σιν: ἕτος γὰρ ὑπὸ τῆς ἡλίου τυφλόμενος ἀπο-
 θνήσκει.

38. Quid significant, cæcum sca-
rabæum pingentes.

Hominem qui ex solaribus radijs
contracta feбри perierit, notantes,
cæcum pingunt Scarabæum, vt qui
splendore solis excæcatus intereat.

ΑΔ'. Τί δηλῶσιν ἡμίονον γρα-
φόντες.

Γνωαίχα σείραν βελομένοι σημήναι.
ἡμίονον γραφόντιν. αὐτὴ γὰρ φύσις σείρα
ἐστίν.

-5. 139. Quid mulam. 2. 24

Sterilem volentes indicare mulierem, mulam pingunt. Hæc enim natura sterilis est.

μ. Πῶς δὴ λέσσι γυναῖκα χυνήσασα
θήλεα βρέφη.

Γυναῖκα χυνήσασαν θήλεα βρέφη
φρώτως, βελόμενοι σημήναι, ταῦρον ὅτι
τὰ ἀεισεργὰ νάοντα ζωγεροῦσιν, εἰ δὲ
ἀρρένα, πάλιν ταῦρον ὅτι τὰ δεξιά νά-
οντα ζωγεροῦσιν.

40. Quomodo mulierem quæ infantas feminas pepererit.

Mulierem feminas primum infantas enixam significantes, taurum sinistrorsum spectantem pingunt. Mares vero, rursus taurum dextrorsum.

μά. Πῶς δηλοῦσι σφῆκας.
 Σφῆκας ἐκλόμενοι σημῆλαι, τεκρόν
 ἵππον ζωγραφῶσιν. ἐκ γὰρ αὐτῆ ἀποθανόν
 τος πολλοὶ γίνονται σφῆκας.

51. Quomodo vespas.

Vespas designantes, cadauer equi pingunt. Ex eo enim multæ procreantur vespæ.

μβ. Πῶς θηλῆσι γυνᾶιχα ἐκπι-
τρώσκουσαν.

Γυνᾶιχα ἐκπιτρώσκουσαν βεβλόμενοι ση-
μῆναι, ἵππων πατῶσαν λύκον ζωσρα-
φῆσιν. ἔ μόνον γὰρ πατῶσα τὸν λύκον ἐκ-
πιτρώσκει ἢ ἵππος, ἀλλὰ καὶ τὸ ἵχθος ἐὰν
πατή-

πατήση τῆς λύκῃς , ὡς αὐτὸ χεῖμα ἐκπι-
 τρώσκει .

42. Quomodo mulierem
 abortientem .

Abortientem mulierem signan-
 tes , equam quæ lupum conculcet ,
 pingunt . Non solum enim si lupum
 calcarit , abortum facit equa , sed &
 si lupi calcarit vestigium , abortit
 protinus .

μγ'. Πῶς ἄνθρωπον ἰατρῶντα ἑαυτὸν
 ὑπὸ χεῖμα .

Ἄνθρωπον ὑπὸ χεῖμα ἰατρῶντα
 ἑαυ-

ἑαυτὸν βυλόμενοι σημῆναι, φάσαν κρα-
 τῆσαν φύλλον δάφνης ζωγραφῶσιν. ἐκεί-
 νη γὰρ ὅτε ἀρρώσει, φύλλον ἐπιτίθησι δάφ-
 νης εἰς τὴν νοσίου ἑαυτῆς καὶ ὑγιαίνει.

34. Quomodo hominem, qui sese
 responso ab oraculo acce-
 pto sanarit.

Hominem, qui se ipse ex oraculo
 oraculi sanitati restituerit, volentes
 sanare, palumbum pingunt lauri
 folium tenentem. Hic enim ubi
 morbo laborat, lauri
 folium in nidum
 suum inferens,
 conuale-
 scit.

μδ'. Πῶς κώνωπας πολλές.

Κώνωπας πολλές ὀφιοειτῶντας βελό-
μενοι ζωστράφησαι, σκώληκας γράφουσιν.
ἐκ τέτων γδ γινῶνται οἱ κώνωπες.

44. Quomodo culicum
copiam.

Excrescentem & aduentantem
culicum copiam exprimere cupien-
tes, vermes pingunt. Siquidem ex
his gignuntur culices.

μέ. Πῶς ἀνδρα μὴ ἔχοντα χολῶν,
ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου δεχόμενον.

Ἄνδρα μὴ ἔχοντα χολῶν αὐτοφύτως
ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου δεχόμενον Γράφοντες,
ἡμῶν ζῶγραφεῖσιν ἔχουσιν τὰ ἐπι-
δια ὀρνίθια. ἐν ἐκείνοις γὰρ πλὴν χολῶν
ἔχει.

45. Quomodo hominem qui cum
ex se biliosus non fit, ab altero
tamen bile commoueatur.

Hominem qui suapte natura bile
careat, sed eam ab altero suscipiat,

notantes, columbam pingunt dorso
erecto: illic enim bilem habet.

μς'. Πῶς ἀνθρώπων ἀσφαλῶς οἰκουῦ-
τα πόλιν.

Ἀνθρώπων ἀσφαλῶς οἰκουῦτα πόλιν
σημῆναι βεβλόμενοι, ἀετὸν λίθον βεβά-
ζοντα ζωσραφεῖσιν. ἐκεῖνος γὰρ ἀπὸ θα-
λάσσης, ἢ ἀπὸ γῆς λίθον ἐπάερε, καὶ πί-
θησιν εἰς πλὴν ἰδίαν νεορσιαν, διὰ τὸ
ἀσφαλῶς μένειν.

46. Quomodo hominem qui tuto
urbem incolat.

Vt hominem significant, qui tuto
urbem

urbem habitat, aquilam pingunt,
 quæ lapidem gestet. Hæc enim e
 mari vel terra sublatum lapidem in
 suum infert nidum, quo tutior sit
 ac firmior.

μζ. Πῶς ἄνθρωπον ἀδενῶς ἔχοντα, καὶ
 ὑφ' ἑτέρου καταδιωκόμενον.

Ἄνθρωπον ἀδενῶς ἔχοντα, καὶ κατα-
 διωκόμενον ὑπὸ ἰσχυροτέρου, βεβλόμενοι
 σιμῆναι, ὡπίσθε καὶ ἵππον ζωγραφῆσιν,
 αὐτὴ γὰρ ἰππῆται, ὅταν ἴδῃ ἵππον.

47. Quomodo inferiorem debilio-
remq. hominem, quem alius
persequatur.

Debiliorem hominem, quem va-
lidior ac potentior infectetur, vo-
lentes designare, otidem & equum
pingunt. Hæc enim equo conspecto
protinus auolat.

μή. Πῶς αὖ ἄνθρωπον δηλοῦσι προσφάρον-
τα τῷ ἰδίῳ πάθῳ καὶ μὴ
βοηθούμενον.

Ἄνθρωπον προσφάροντα τῷ ἰδίῳ
πά-

πάτρωνι καὶ μὴ βοηθούμενον, θέλοντες δι-
 λῶσαι, σπυρδὸν καὶ γλαῦκα ζωγραφῆσιν.
 ἕτος γὰρ θηρεύόμενος, πρὸς τὴν γλαῦκα
 τρέχει καὶ πρὸς αὐτῇ ὦν πιέζεται.

18. Quomodo eum qui ad pro-
 prium patronum confugiens
 nullum tamen ab eo sen-
 tit auxilium.

Hominem qui ad proprium pa-
 tronum confugiat, nec eius suble-
 uetur auxilio, monstrare cupientes,
 passerem & noctuam pingunt. Hic
 enim dum aucupum venatio-
 ne petitur, ad noctuam
 accurrit, a qua
 mox oppri-
 mitur.

μδ'. Πῶς ἀνθρώπον δειλοῦσιν ἀδενῆ κὶ
περπετᾶόμενον.

Ἀνθρώπον ἀδενῆ κὶ περπετᾶόμενον
βυλόμενοι σημῆσαι νυκτείδα ζωγραφεῖ
σιν. κρείνη γδ μὴ ἔχεται πρὸς ἰπταται.

49. Quomodo hominem qui quum
viribus non valeat, temere ta-
mēn aliquid suscipit, at-
que audacius se gerit.

Imbecillum hominem lasciuientem tamen & audacius aliquid mo-

M lien-

lientem, cum monstrare voluerint, vesperilionem pingunt. Hæc enim etsi alas non habet, volare tamen conatur.

γ'. Πῶς γυνᾶκα δηλάζουσιν, κὶ χαλῶς ἀνατρέφουσιν.

Γυνᾶκα δηλάζουσιν, κὶ χαλῶς ἀνατρέφουσιν ἐκλόμενοι ζωγραφῆσαι. Συγῆνα ζωγραφῆσιν, αὐτὴ γὰρ μόνη τῶν ἄλλων πικρῶν, ὀδόντας κὶ μακρὰς ἔχει.

50. Quomodo lactantem mulie-
rem, optimeq. nutrientem.

Mulierem lactantem ac bene.nu-
trientem vbi pictura exprimere vo-
lebant, turturem pingebant. Sola
enim inter omnes volucres, hæc
dentes ac mammas habet.

ἦ. Πῶς ἀνδρωποῦ κηλέμενον
ὄρχισσι.

Ἀνδρωποῦ δὲ ὄρχισσι καὶ ἀλητικῆς
κηλέμενον βοτάνησι σπυρίλαι, τρυγῆνα
ζωγραῖσιν. αὐτῆ δὲ ὑπὸ ἀλλῆ καὶ ὄρχι-
σσιως ἀλίσκεται.

51. Quomodo hominem qui tripudio capiatur ac demulceatur.

Hominem saltatione tibiaramque cantu gaudentem notantes, turturum pingunt. Hæc siquidem tibia ac saltatione capitur.

16'. Πῶς ἀνθρώπου μουσικόν.

Ἀνθρώπου δὲ μουσικόν, καὶ τελετῶν
βυλόμενοι σημήναι, τέθηγα ζωγραφῆσιν.
8 το 5

ἔπος γὰρ διὰ τοῦ σώματος ὁ λαλεῖ, ἀλλὰ
διὰ τῆς ῥάχεως φθεγγόμενος, καλὸν μέ-
λος αἰδέει.

52. Quomodo sacris initiatum
hominem.

Rebus sacris ceremonijsq. addi-
ctum significantes, cicadam pin-
gunt. Hæc enim non ore, sed dorso
resonans, pulcherrimum edit dul-
cissimumq. concentum.

γ'. Πῶς βασιλέα ἰδιαζόντα, καὶ μὴ ἔ-
λεουῶτα τοῖς παισιν.

Βασιλέα ἰδιάζοντα, καὶ μὴ ἐλεουῶτα

ἐν τοῖς πλάσμασι βυλόμενοι σημεῖναι,
 ἀετὸν ζωγραφῶν, ἕως γὰρ ἐν τοῖς ἐρη-
 μοῖς τοποῖς ἔχει πῦρ * νοσταν, καὶ * ὑψη-
 λότερον πάντων τῶν πετρενῶν ἰπταται.

θεοσιαν
 ὑψηλό-
 τερος.

53. Quomodo seorsum agentem
 regem, nec subiectorum lapsi-
 bus veniam dantem.

Regem qui solitudine gaudeat,
 quiq. errata non condonet, si velint
 significare, aquilam pingunt. Hæc
 enim desertis in locis nidum
 sibi construit, subli-
 miusq. ceteris
 volucris
 volat.

νδ'. Πῶς ἀποκατάσειν πολυ-
χρόνιον.

Ἀποκατάσειν ὃ πολυχρόνιον βελό-
μενοι σημήναι, φείνεται τὸ ὄργανον ζω-
ρα φῶσιν. ἐκείνος γὰρ ὅτε φυνάται, ἀπο-
κατάσεισι γίνεται πρᾶγματων. φυνάται
ἢ τοιέτω βόπῳ. ὅταν μέλλῃ τελευτᾶν ὁ
φῶνιξ ῥήσῃ ἐαυτὸν ὅπῃ τὴν γλῶσσο καὶ ὅπῃ
ἐκ τῆ ῥήματος λαμβάνει, καὶ ἐκ τῆ ἰχώρος
φῶ καταρρέοντες, [διὰ τῆς ὀπῆς] ἄλλος
φυνάται. ἐπὶ τὸ ἅμα * τῆ πνευσι- τῶ πνε-
σει, σὺ τῆ πατρὶ πορεύεται εἰς τὴν ροφῆσι.
ἡλίου πόταν, τὴν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τῶ φανό-

μενος ἐκεία ματῆ ἡλίκα ἀνατολῆ, ἐκείσε
 πλάτα. κὶ μὲ τὸν θάνατον τῆ πατρὸς, ὁ
 νεωσὸς πάλιν ὅπι πλεῖ ἰδίαν πατρίδα
 ἀπεισιν. οἱ δὲ ἱερεῖς τῆς Αἰγύπτου, τῶτον
 τὸν ἀποθανόντα φοίνικα θάπτουσι.

54. *Quomodo diuturnam rerum
 instaurationem.*

Instaurationem autē diuturnam,
 & quæ post multa fiat sæcula, vo-
 lentes indicare, phœnicem aueni
 pingunt. Hic enim dum nascitur,
 rerum vicissitudo fit & innouatio.
 Gignitur autem hunc in modum:
 Iam iam moriturus phœnix in ter-
 ram sese summo impetu proiicit,
 vnde & vulnus accipit. Ex sanie ve-
 ro [vulneris] defluente alius gi-
 gnitur, qui simul ac pennæ ei natæ
 sunt, cum patre Heliopolin, quæ in
 Aegypto est, proficiscitur: quo quū
 peruenerit, pater illic, simul ac Sol
 ortus est, moritur: post cuius mor-
 tem

tem pullus in suam redit patriam.
 At phœnicem hunc vita functum
 Aegyptij sacerdotes sepulturæ man-
 dant.

νέ. Πῶς φιλοπάτορα.

Φιλοπάτορα βελομένοι σηκῆναι ἀν-
 θρωπον, πελαργὸν ζωροφῆσιν. ἑκαστὸς
 γὰρ τῆς ἄκρας αὐτῶν ἐκτραφῆς, ὃ χροί-
 ζεται τῆς ἰδίων πατέρων, ἀλλὰ πῶς
 μένει αὐτοῖς ἄχρῃς ἐχάτη γῆρας, δε-
 ρπείαν αὐτοῖς ἀπονέμων.

35. Quomodo patris amantem.

Patris studiosum hominem
 innuen-

innuentes, ciconiam pingunt. Hæc enim a parentibus enutrita numquam ab ipsis seiungitur, sed ad extremum usque senium una permanet, pietatem ipsis obseruantiamq. respondens.

υς'. Πῶς τέκνα δηλῶσιν ὀφθαλμῶντα
ταῖς μητέραςιν.

Τέκνα ὀφθαλμῶντα ταῖς μητέραςιν
σημῆναι βεβλήμενοι, ἔχιδνα ζωζαφῶσιν.

ἴσ. λι- αὐτὴ γὰρ ἐν τῇ* ἔπίκτεται, ἀλλ'
πει ὠ- ἐκβεβρώσκουσα πρὸ γαστέρος τῆς μητρός
δαίχ. ἐκπορδίεται.

56. Quomodo liberos matribus
insidiantes.

Liberos matri insidiantes vt demonstrent, viperam pingunt. Nam hæc non iuxta cæterorum animantium naturam in lucem editur, sed exeso diruptoq. matris prodit vtero.

ϛζ. Πῶς ἀνδρωπον δηλῆσιν ἰσὸ κα-
τηροίας λοιδορηθέντα καὶ
ἀδενήπαντα.

Ἀνδρωπον ἰσὸ κατηροίας, λοιδορη-
γούσαντα καὶ * ἀδενήσαντα ἐπτεῦθεν βε-
τα.
λόμο.

λόμενοι σημῆναι, βασιλίσκον ζωγεσφῶ-
σιν. ἐκείνος γὰρ τὰς πλησιάζοντας τῷ
ἑαυτῆ φύσηματι φονδ' ἐκί.

57. Quomodo hominem qui ab ac-
cusatore conuicijs affectus, mor-
bum inde contraxerit.

Hominem qui ex accusatore
conuicijs affectus in ægritudinem
inciderit, significare cupientes, ba-
siliscum pingunt. Hic enim propius
accedentes afflatu suo perimit.

ἢ. Πῶς αἰθραπον ὑπὸ πυρὸς
καίμενον.

Αἰθραπον ὑπὸ πυρὸς καίμενον βα-
λόμε-

λόμενοι σημήναι, σαλαμάνδραν ζωγραφῶσιν. αὕτη γὰρ ἑκατέρᾳ τῇ κεφαλῇ ἀναίρει.

58. Quomodo hominem qui igne vratur.

Hominem qui igne comburatur dum significat, Salamandram pingunt. Hæc enim utroque capite interimit.

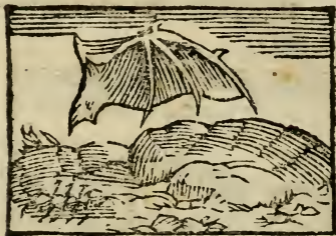

νδ' Πῶς ἀνθρώπον τυφλόν.

Ἀνθρώπον τυφλόν βελόμενοι σημήναι, ἀσπάλακα ζωγραφῶσιν. ἐκείνος γὰρ ὀφθαλμὸς ἔχει, ἔτε ὄρα.

59. Quomodo cæcum hominem.

Cæcum significantes, talpam pingunt, qui neque oculos habet, neque omnino videt.

ξ'. Πῶς ἀπερίτον ἀνθρώπου.

Ἀνθρώπου ἀπερίτον θελούμενοι σημεῖ-
ναι, μύσικα καὶ περὶ νυκτείδος ζώ-
μασιν, διότι πεδεμένων τῆς περῶν εἰς
τὴν νεοσι ἐν τῆς μυρμύκων, ἐπερέρ-
χεται αὐτῶν τις.

60. Quomodo hominem qui domi sese continet.

Hominem qui domo non exeat significantes, formicam simulq. pennas vespertilionis pingunt. Huius enim pennis ad formicarum nidos admotis, nulla ex ipsis egreditur.

ξά. Πᾶς ἀνδρῶπον διὰ τῆς οἰκείας ἐξωλείας βλαπτόμενον.

Ἀνδρῶπον διὰ τῆς ἰδίας ἐξωλείας βλαπτόμενον σημῆσαι βυλλόμενοι, καὶ σοφ. ζωγραφῶσιν. ἐκείνος γὰρ καταδιωκόμε-

κόμενος, εἰς τὴν ἄγχαν τὰς ἰδίους διδύ-
μους ἀποσπῶν ρίπτει.

61. Quomodo hominem qui sibi
ipse damni ac pernicioei
autor fit.

Eum qui proprio & a se illato
damno lædatur, volentes signare,
castorem pingunt. Hic enim quum
se venatione peti videt, proprios
testes euulsos in prædam obiicit.

Ξβ'. Πῶς ἀνθρώπον κληρονομηθέντα
ὑπὸ μεμισημένῳ τέκνῳ.

Ἀνθρώπον κληρονομηθέντα ὑπὸ με-
μιση-

μικρομένε τέκνε βελόμενοι σημεῖναι, πιδικον ἔχοντα ὀπίσω ἕτερον μικρὸν πιδικον ζωγραφεῖσιν. ἐκείνος γὰρ ἡμῶν δύο πιδίκος. καὶ τὸν μὲν ἕνα αὐτῶν φιλεῖ λίαν, τὸν δὲ ἕτερον μισεῖ. ὃν δὲ φιλεῖ, ἔμπαρθεν βασιζῶν φονδεῖ. ὃν ὁ μισεῖ, ἔπαρθεν ἔχει, καὶ ἐκείνον ἐκτρέφει.

62. Quomodo hominem qui sibi inuiso filio hæreditatem reliquerit.

Hominem cuius bonis inuisus filius successerit, innuentes, finium pingunt, retroq. paruum alterum. Is enim quæ geminos pariat, ex his alterum supra modum diligit, alterum edit. Quem autem diligit, ante se assidue gestans, suffocat. At quem odit, retro habet, & deinceps educat.

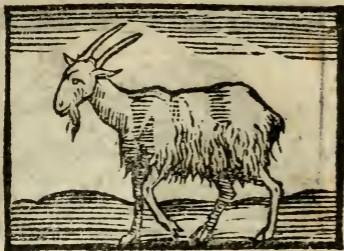
ξγ'. Πῶς ἀνθρώπον τὰ ἴδια ἐλαπίώ-
ματα κρύπτοντα .

Ἀνθρώπον τὰ ἴδια ἐλαπίώματα κρύ-
πτοντα βεβλόμενοι σιμῆσαι, πίδηκον ἐ-
ρουῶτα ζωγραφῆεν . ἕτος γὰρ ἐρῶν κρύ-
πτει τὸν ἴδιον ἔρον .

63. Quomodo hominem lapsus
suos tegentem .

Cum notare eum volunt qui de-
licta aut errata sua occultet, simium
meientem pingunt . Hic enim me-
iens urinam occultit .

ξδ'.

ξδ. Πᾶς πινὰ κτὶ τὸ μάλλον
ἀκρόντα.

Τινὰ ὃ κτὶ τὸ μάλλον ἀκρόντα θε-
λοντες σημῆσαι, αἶγα ζωγραφῶσιν αὐ-
τη γὰ ἀναπνῆσθαι τῆς ῥωδῶνων, καὶ τῆς
ῶτων.

64. Quomodo cum qui auditu
magis valeat.

Eum qui acutius audiat volentes
innuere, capram pingunt, quæ &
naribus, & auribus respirat atque
audit.

N 2 ξδ.

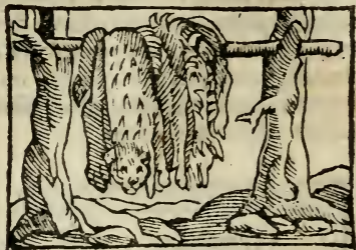
ξέ. Πῶς ἄσατον.

Τινὰ δ' ἄσατον καὶ μὴ μένοντα ἐν ταυ-
 τῷ, ἀλλ' ὅτε μὲν ἰχυρὸν καὶ θρασύν, ὅτε δ'
 ἀδενῆ καὶ δειλὸν βελλόμενοι σημήναι,
 ὕαιναν ζωγραφῶσιν. αὐτὴ γὰρ ὅτε μὲν ἀρ-
 ρῆλω γίνεται, ὅτε δ' ἐδήλεια.

65. Quomodo instabilem.

Instabilem quempiam, neque in
 eodem persistentem statu, sed mo-
 do robustum & audacem, modo
 vero

vero imbecillum ac timidum volentes designare, hyænam pingunt. Hæc enim nonnunquam mas est, nonnunquam femina.

ξς'. Πῶς ἀνθρώπον ὑπὸ ἐλαπίδων
ἠπώμενον.

Ἀνθρώπον ὃ ἠπώμενον ὑπὸ [τῶν]
ἐλαπίδων βεβλόμενοι σημήψαι, δύο δέρ-
ματα ζωραφῶσι, ἂν τὸ μὲν ὑαίνης ὅτι,
τὸ ὃ ἄλλο παρδάλεως. εἰ γὰρ ὁ μὲν τεθῆ
τὰ δύο ταῦτα δέρματα, τὸ μὲν τῆς παρ-
δάλεως ἀποβάλλει τὰς τρίχας, τὸ δὲ ἄλ-
λο ἔ.

66. Quomodo eum qui ab inferioribus victus fit.

Eum qui inferiori & inualidiori cesserit, quum innuere volunt, geminas pelles pingunt; hyænx vnâ, alteram pardi. Hæ enim si simul iungantur; pardi quidem pelles pilos abiicit, altera non item.

ξζ. Πᾶς ἀνδρωπον τῆ ἰδίᾳ ἐχθρῷ.
 περιχρῶμενον, ἢ νικῶμενον.
 Ἀνδρωπον τῆ ἰδίᾳ ἐχθρῷ περιχρῶμε-

νον διλοῦντες, ἵκταν ὅτι τὰ δεξιά
 σφραγισμένω ζωγραφοῦσιν. ἐὰν ὅ νικώμε-
 νον, ἀνάπαλιν ὅτι τὰ ἀεισεργά σφραγι-
 σμένω ζωγραφοῦσιν. αὐτῆ δὲ διωκομένη ἐὰν
 ὅτι τὰ δεξιά σφραγῆ, ἀναρῆ τὸν διώκον-
 τα. ἐὰν ὅ ὅτι τὰ ἀεισεργά, ἀναρῆται
 ὑπὸ τῷ διώκοντος.

67. Quomodo hominem inimico
 superiorem, vel inferiorem.

Eum qui inimico superior evase-
 rit, monstrantes, hyænam ad dex-
 tram versam pingunt: rursus ean-
 dem sinistrorsum, victum indicâtes.
 Hæc enim quum ab aduersario inua-
 ditur, si ad dexteram deflexerit,
 insequentem interimit:
 si ad sinistram, ab
 eodem peri-
 mitur.

Ξή. Πῶς ἀνθρώπον παρελθόντα τὰς
ἐπενεχθείσας ὑπὸ συμφο-
ρῆς ἀφόβως

Ἀνθρώπον παρελθόντα τὰς ἐπενε-
χθείσας ὑπὸ συμφορῆς ἀφόβως ἄξει δα
ναίτε βεβλόμενοι δηλώται, δέρμα υαίνης
ζωγραφεῖσιν. ἐὰν γὰρ τις τὸ δέρμα τῆτο
θεβάλληται, κῆ παφέλθη διὰ πινῶν ἐχ-
θρῶν, ἢ μὴ ἀδικηθήσεται ὑπὸ πινός,
ἀλλὰ παρέρχεται ἀφόβως.

68. Quomodo eum qui intrepide
oblatas sibi pertulerit
calamitates.

Eum qui ad extremum vsque
vitæ spiritum omnes, in quas inci-
dit calamitates, æquo & constanti su-
perarit animo, si velint monstrare,
pellem pingunt hyænæ. Hac enim
succinctus quis, etsi per medios ho-
stes feratur, intrepidus illæsusq.
præteribit.

ξθ'. Πῶς ἀνδρῶπων διαδέντα τοῖς
ιδίαις ἐχθροῖς.

Ἀνδρῶπων διαδέντα ὑπὸ τῆς ιδίᾳς
ἐχ-

ἰχθῶν, καὶ μὲν ζημίας μικρὰς ἀπαλλα-
 γήματα βεβλόμενοι σημήναι, λύκον ζωγρα-
 φῶσιν, ἀπολέσαντα τὸ ἄκρον τῆς ἕρως·
 ἕτος [γδ] μίλλων θηρώεσσι, ἀποβάλλ-
 ῃ τὰς τρίχας καὶ τὸ ἄκρον τῆς ἕρως·

69. Quomodo hominem ab hosti-
 bus oppressum.

Circumuentum oppressumq. ab
 hostibus, & qui minimo damno
 sese discrimine exemerit, indica-
 re volentes, lupum pingunt, amissa
 extrema cauda. Hic enim a
 venatoribus indagandus,
 pilos extremamq.
 caudam re-
 fecat.

θ. Πῶς ἀνθρώπον φοβούμενον τὰ ὅτι
 συμβαίοντα αὐτῷ ἐν τῷ
 ἀφανῆς.

Ἄνθρωπον φοβούμενον τὰ ὅτι συμβαί-
 οντα αὐτῷ ἐν τῷ ἀφανῆς βεβλόμενοι ση-
 μῆναι, λύκον καὶ λίθον ζωγραφεῖσιν. ἔ-
 τος γὰρ ἔτε σίδηρον, ἔτε ῥαβδὸν φοβεῖται,
 ἀλλὰ μόνον λίθον. ἀμέλει ἐὰν τις προσ-
 εἴψῃ τῷ τῷ λίθον, δὲ εἶπκε αὐτὸν πηλού-
 μενον καὶ ὅπερ αἶ πληγῆ τῷ λίθῳ ὁ λύ-
 κος, σκώληκος ἐν τῆς πληγῆς ἀναφέρεται.

71. Quomodo hominem ea timen-
tem quæ sibi ex improviso, oc-
cultaq. quadam ratione
contingunt.

Eum qui discrimina timeat sibi
ex insperato occultoq. obiecta, cum
monstrare voluerint; lupum ac la-
pidem pingunt. Hic enim neque si-
bi a ferro neque a virga sed a lapide
dumtaxat timet. Nimirum si quis in
eum lapidem coniecerit, conster-
natum illico deprehendet. & vbi-
cumque lapis ei vulnus infli-
xerit; ibi succrescere
solent pullulareq.
vermes.

θα. Πῶς ἀνθρώπον ὅτι θυμῷ σωφρονι-
δέντα ὑπὸ πυρός.

Ἀνθρώπον ὑπὸ πυρός σωφρονιδέντα,
καὶ ὅτι θυμῷ, θέλοντες δηλώσαι, λέοντας
καὶ δᾶδας ζωγραφεῖαν. ἔδει γὰρ ἄλλο φε-
ρεῖται ὁ λέων, ὡς τὰς ἀνημίμενας δᾶδας.
καὶ ὑπὸ ἑδερὸς διαμάζεται ὡς ὑπὸ γέτων.

71. Quomodo hominem ob ira-
cundiam igne castigatum.

Hominem igne castigatum, id est
ob furorem, volentes monstrare,
leo-

leones & faces pingunt. Nihil enim
æque timet leo, atque accensas fa-
ces, nullaq. magis re domatur,
quam his.

οβ' Πῶς ἄνθρωπον πυρέλλοντα, καὶ ὑπὸ
ἑαυτῷ δεσπιδέντα.

Ἄνθρωπον πυρέλλοντα καὶ ὑπὸ ἑαυτῷ
δεσπιδέντα βυλόμενοι δηλώσει, λέ-
οντα ζωγραφῶσι πίδακον βάζοντα. ἐκεῖνος
ᾧ εἰὼν πυρέξῃ φαρῶν πίδακον ἰθαίνει.

72. Quomodo febricitantem hominem, qui sibi ipse medeatur.

Eum qui feбри laborans se ipse curet, monstrantes, Leonem pingunt, qui simiam vorat. Is enim febre correptus, si simiam vorarit, protinus conualefcit.

ογ'. Πῶς ἀνθρώπον σωφρονιζέτα ὑπὸ
τῆς πρώου ἰξωλείας.

Ἀνθρώπον ὑπὸ ἰξωλείας τῆς πρώου
ὑπερον σωφρονιζέτα ἐκλόμενοι δηλώ-
σαι, ταῦρον ζωορθεῖσι περὶ δεδιμένον
ἀγριο-

ἀγριοσυκία. ἔτος γὰρ ὅταν ὄργῃ, δεσμεύεται ἀγριοσυκῆ, καὶ ἡμερῆται.

73. Quomodo hominem prioribus
damnis & calamitatibus admo-
nitum ac emendatum.

Eum qui ex ijs in quas paulo ante incidit calamitatibus postea modestior euaserit, si innuere velint, taurū pingunt caprifico reuinctū. Is enim si ferociat; caprifico ligatus mansuescit.

εδ'. Πῶς ἄνθρωπον σωφροσίῳ ἔχοντα δ' μεταβλητον.

Ἄνθρωπον σωφροσίῳ ἔχοντα δ' μετα-

μετάβλητον, καὶ μὴ σταθερὸν, βηλόμενοι
σημῆναι, τῶρον ζωγραφοῖσι φειδεμένον
τὸ δεξιὸν γόνυ. τῶρον δ' ἐὰν δῆτης
τῶ δεξιῷ γόνατι, καρποδέσμιον ὄρα-
κολοσοῦντα εἰρήσεις.

74. Quomodo hominem necdum
certa stabiliq. temperantia
præditum.

Dubiæ parumq. stabilis tempe-
rantia hominem volentes ostende-
re, taurum pingunt dextro genu
alligatum. Hunc enim si dex-
tro genu vinxeris; iun-
cturam pedis con-
sequi depre-
hendes.

οί. Πῶς ἀνδρωπον περιβάτων καὶ αἰγῶν
φδοροίκον.

Ἀνδρωπον περιβάτων καὶ αἰγῶν φδο-
ροίκον βελλόμενοι σημήναι, αὐτὰ τὰ ζῶα
γρόφεισι τρώγοντα κόφυζαν. ταῦτα γὰρ
φαγόντα κόφυζαν, ἀποδηήσκει δίψη κα-
ταχεδέντα.

75. Quomodo domesticum ouium
& caprarum maclatorem.

Eum qui maclandis ouibus & ca-
pris

pris domum exhaurit & perdit, volentes significare, ea pingunt animalia conyza vescentia. Hanc enim herbam vbi pasta fuerint, siti detenta pereunt.

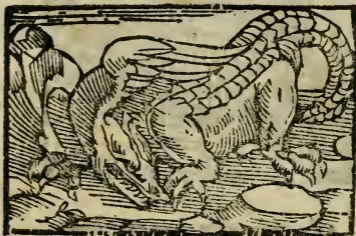

εσ'. Πῶς ἀνθρώπον τρώγοντα
δηλοῦσιν.

Ἀνθρώπον τρώγοντα βελομένοι σημή-
ται, κροκόδειλον ζωοφῶσιν ἔχοντα τό-
πωμα ἀνεψυγμένον. ἔτος γάρ.*

76. Quomodo hominem eden-
tem innuunt.

Vescentem hominem significan-
tes, pingunt crocodilum ore aper-
to. Hic enim *

εξ. Πᾶς ἄρπαγα ἀνθρώπου καὶ ἀνεργ-
γυτον σημαίνουσιν.

Ἄρπαγα ἀνθρώπου καὶ ἀνεέργυτον
βυλόμενοι σημήναι, κροκόδειλον ἔχοντα
ἴβως πᾶρον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ζωγρα-
φοῖσι

ἄφ᾽ ἑσ. τῶς δ' εἰς ἰβείας πέρῃ δίγης,
ἀκίνητον [αὐτὸν] ἄρῃσεις.

77. Quomodo rapacem &
inertem.

Rapacem simul & pigrum inertemq. hominem significant, crocodilum pingentes qui ibis pennam in capite habeat. Hunc enim si Ibis pennas tangas, immotum deprehendes.

οἱ. Πᾶς γυναικα χυνήσασαν ἄπαξ.

Γυναικα χυνήσασαν ἄπαξ βελόμενοι

σημῆναι, λέειναν ζωγεφῶσιν. αὐτῆ
 ὃ δὲ δὲ κίσει.

78. Quomodo mulierem semel
 enixam .

Semel enixam mulierem signifi-
 cant leenam pingentes. Hæc enim
 bis vterum non fert.

οδ'. Πῶς ἀνδρῶπον γυνιδέντα χῆ
 τὴν ἀρχὴν ἀμορφον.

Ἀνδρῶπον ἀμορφον γυνιδέντα χῆ
 τὴν

πρὸ ἀρχῆς, ὕστερον δὲ μαρμαδεύοντα βε-
 λόμενοι σιμῆναι, ἀρκτον ἐγκυμονῆσαν
 ζωορροῦσιν. αὐτὴ γὰρ αἷμα σιωπρᾶμ-
 μένον καὶ πεπικὸς τίκτηι. ὕστερον δὲ τὸ
 δαλπόμενον ἐν τοῖς ἰδίοις μηροῖς δια-
 τυπῆται, καὶ τῇ γλώττῃ λείχόμενον τῆ-
 λειῆται.

79. Quomodo hominem primo
 rudem, informemq. editum.

Hominem qui initio quidem
 informis natus sit, sed postea for-
 mam acceperit, innuunt, depicta
 uirga prægnante. Hæc nanque san-
 guinem primum condensatum &
 concretum parit: hunc postea pro-
 prijs fouens foemoribus, efformat,
 linguaq. lambens perficit.

π'. Πῶς ἀνδρωπον ἰχυρὸν, καὶ τῆς
 συμφερόντων ὀσφραντικόν.

Ἀνδρωπον ἰχυρὸν, καὶ τῆς συμφερόν-
 των ὀσφραντικόν βέλόμενοι σημῆναι,
 ἐλέφαντα ζωγραφῶσιν, ἔχοντα τὴν περ-
 βοσκίδα. ἐκείνος γὰρ ταύτη ὀσφραίνεται,
 καὶ κρατεῖ τῆς περσιπῶόντων.

80. Quomodo robustum hominem,
 quæq. e re sua sint sub-
 olfacientem.

Eum qui simul & viribus & in-
 genio

genio valeat ad ea dignoscenda,
 quæ utilia sint, volentes significare,
 elephantum pingunt cum sua pro-
 boscide. Hac enim odoratur, & in-
 cidentia consequitur.

πα. Πῶς ἀνθρώπων βασιλέα φάγντα
 μωείαν ἢ ἀπροσιύλω.

Ἀνθρώπων βασιλέα φάγντα μωείαν
 ἢ ἀπροσιύλω βεβημένοι σηκῆσαι, ἐλέ-
 φαντα ἢ κριὸν ζωγραφεῖσιν. ἐκείνος γὰρ
 δεωρῶν τὸν κριὸν φάγει.

81. Quomodo regem a stultitia
imprudentialq. abhorrentem.

Regem qui omni studio stulti-
tiam fugiat atque imprudentiam,
significant, elephantum & arietem
simul pingentes. Ille enim viso arie-
te fugit.

αβ'. Πῶς βασιλέα φάροντα φλύαρον
ἀνδρωπον.

Βασιλέα φάροντα φλύαρον ἀνδρωπον
βυλόμενοι σημήναι, ἐλέφαντα ζωγα-
φῆσι μὲν χοῖρον. ἐκείνος γὰρ ἀκέων φωνῆς
χοῖρα, φάγει.

82. Quomodo regem qui nugatorem auerſetur.

Regem qui nugacem vitet hominem, ſignificant, elephantem cum porco pingentes. Is enim voce porci audita, aufugit.

πγ'. Πῶς αὐθροπον ὄξω μὲν κτ' πύ κίνησιν, ἀσκέπως ὃ κ' ἀνοήτως κινέμενον.

Αὐθροπον ὄξω μὲν κτ' πύ κίνησιν, ἀσκέπως ὃ κ' ἀνοήτως κινέμενον βελομένοι σημήναι, ἔλαφον κ' ἔχιδναν, ζωρρα φῦσιν. ἐκίνη γδ ὄρωτα πύ ἔχιδναν φάγει.

εἷς βαλόμενοι σημῆναι, ἐλέφαντα ζω-
 γρηφῆσι κατορύποντα τὰς ἰδίους ὀδόν-
 τας. τῆτος γὲ πρὸντας λαβῶν κατο-
 ρύθει.

84. Quomodo hominem qui sua
 prospiciat sepulturæ.

Vt denotent eum qui de sua so-
 llicitus est sepultura, elephantem
 pingunt proprios dentes defodien-
 tem. Hos enim ubi exciderint ac-
 ceptos in terram condit.

πέ. Πῶς ἀνθρώπων ζήσαντα τέ-
 λειον βίον.

Ἀνθρώπων ζήσαντα τέλειον εἶναι θέ-
 λοντες

λοντες διλωσαι, κορώνω αποθανῆσαι
 ζωγραφῆσιν. αὐτῆ γ' ἡ ἑκατὸν ἔτη κατ'
 Αἰγυπτίους. τὸ δ' ἔτος κατ' Αἰγυπτίους τετ-
 τάρων ἐστὶ αὐτῆς.

85. Quomodo hominem qui
 plenam iustamq. ætatem
 vixerit.

Eum qui iustam hominis ac legi-
 timam vixerit ætatē, volentes mon-
 strare, cornicem mortuam pingunt.
 Hæc enim centum iuxta Aegyptio-
 rum morem computatis annis vi-
 uit. Constat autem Aegyptia-
 cus annus quatuor vfi-
 tatis & com-
 munibus
 annis.

πς'. Πῶς ἀνθρώπον ἑαυτῷ κρύπτοντα
κακίαν.

Ἀνθρώπον ἐμφωλεύοντα ἑαυτῷ κα-
κίαν, καὶ ἀποκρύπτοντα ἑαυτὸν, ὥστε μὴ
γνωθῆναι τοῖς ἰδίοις, δέλοντες σημή-
ναι, πάρδαλιν ζωγεροῦσιν. αὕτη γὰρ
κρύφα τὰ ζῶα θηροῖσι, μὴ συγχαροῦσα
τῷ ἰδίῳ*, ὅτι μὴ ἀφιέναι καταδιωκτι-
κίαν ἔσαν τῆς ἄλλων ζώων.

Γρ. ὀρμὴν

86. Quomodo hominem qui
suum scelus ac maleficium
tegit .

Designantes hominem qui scelestum suum ac malignum occultet animum, ne a suis noscatur, pardum pingunt. Hic siquidem clanculum alia persequitur animantia, nec finit* impetum ac pernicitatem innotescere, qua in illis persequendis utitur .

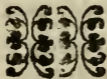
πζ'. Πῶς ἀνθρώπων ἕξ ἀπατώμενον
διὰ κολακείας .

Ἀνθρώπων ἕξ ἀπατώμενον διὰ κολακείας

κείας βελόμενοι σημῆναι, ἔλαφον μὲν
 ἀυλητῶ ἀνθρώπου ζωγραφεῖσιν. αὕτη γὰρ
 σημαίνεται ἀκέκασα ἡδέα σείσματα ἀ-
 δόντων, ὡς κατακλιθεὶς ὑπὸ τῆς ἡδο-
 νῆς.

87. Quomodo hominem adulatione
 ne deceptum.

Eum qui assentatione captetur,
 innuentes, ceruum cum tibiae
 pingunt. Is enim dum suauissimum
 audiens canentium modulatum, in-
 genti veluti demulcetur volupta-
 te, facile in venatorum manus in-
 cidit.

πῆ. Πῶς προγῶσιν δ' καρπίας οἴνου.

Πρόγῶσιν δ' καρπίας οἴνου βελόμενοι
σημῆναι, ἔποπα ζωραεῦσιν. ἐκείνος γὰρ
εἰάν προ τ' καρπῶ τῆς ἀμπελων κράζης
δοινίαν σημαίει.

§8. Quomodo præfagium copiosæ
vindemiæ.

Præfagium copię vini significantes, vrupam pingunt: quæ si ante vitium tempus cecinerit, insignem vini bonitatem simul & copiam prænunciat.

πθ'. Πῶς ἀνθρώπιν, ὑπὸ σαφυλῆς
βλαβέντα.

Ἀνθρώπον ὑπὸ σαφυλῆς βλαβέντα,
ἢ ἑαυτὸν διερχόμενον βεβλόμενοι ση-
μῆναι, ἔποπα ζωγραφῶσιν, ἢ ἀδιάκτον
πρὸ βοτάνῳ. ἔτος γὰρ βλαβεῖς ὑπὸ σα-
φυλῆς, ἀδιάκτον ἀποπιδέμενος εἰς τὸ
ἑαυτὸ σῶμα φειοδ' ἔεται

89. Quomodo hominem, cui vix
esus nocuerit.

Vix esu laesum & sese curantem

notantes, vrupam pingunt, & adiantum herbam. Hæc enim si vua comesta læsa fuerit, adiantum ori inferens, certo decurso spatio, pristinam recipit valetudinem.

λ'. Πῶς ἀνθρώπον ἑαυτὸν φυλάττοντα
ἀπὸ ἐπιβελῆς ἐχθρῶν.

Ἀνθρώπον ἀπὸ ἐπιβελῆς ἐχθρῶν ἑαυ-
τὸν φυλάττοντα βυλόμενοι σημεῖναι, γέ-
ρανον γρηγορεῖσαι ζωγραφῆσιν. αὐται γὰρ
ἑαυτὰς φυλάττει γρηγορεῖσαι κατ' ὄρε-
νον ἐν πάτῃ τῆ νυκτί.

90. Quomodo hominem sibi ab
hostium inimicorumve in-
sidijs cauentem.

Sibi ab aduersariorum insidijs ca-
uentem quum volunt significare ;
gruem vigilantem pingunt . Hæ
enim hoc se ipsas præsidio custo-
diunt , tota nocte per vices excubias
agentes .

Ζά. Πῶς γέροντα ὑπὸ λιμῆ ὑπο-
δανόντα .

Γέροντα ὑπὸ λιμῆ ὑποδανόντα θέ-
λοντες ἐπιλωσαί , ἀετὸν ὀπικεκαμμένον
ἔχον-

ἔχοντα τὸ ράμφορ ζωγραφεῖσιν. ἐκεί-
νος γὰρ γηρέσκων ἀποκάμπεται τὸ ράμ-
φορ αὐτῆ, καὶ λιμῶ ἀποθνήσκει.

91. Quomodo senem fame
enectum.

Senem qui fame perierit, volen-
tes monstrare, aquilam pingunt
aduncum rostro. Huic enim sene-
scenti aduncum fit rostrum, itaque
inedia perit.

92. Πᾶς ἄνθρωπον ἐν κινήσει καὶ θυμῶ
διάζοντα.

Ἄνθρωπον αἰεὶ ἐν κινήσει καὶ θυμῶ
διά-

διάρντα καὶ μήτε ἐν τῷ πρέφραδι ἡσυχάζοντα βελόμενοι σημῆναι, κορώνης νεοσῆς ζωραφῆσιν. αὕτη γὰρ ἰπταμένη βέφει τῆς νεοσῆς.

92. Quomodo hominem in perpetuo motu atque animi agitatione degentem.

Eum qui in assiduo motu & animi contentione usq; adeo versetur, ut ne vescens quidem quiescat, significantes, cornicis pullos pingunt. Hæc enim etiam volans pullos pascit.

47. Πῶς ἀνθρώπον εἰδὸτα
μετέωρα.

Ἀνθρώπου εἰδὸτα τὰ μετέωρα δέλον-
τες σημῆναι, γέρανον ζωγεσφῶσιν.
εκείνος γὰρ ὑψηλῶς παῖν ἵπταται, ἵνα
θεάσῃται τὰ νέφη, μὴ ἄρα χειμάζει, ἵνα
ἐν ἡσυχίᾳ διαμένη.

93. Quomodo hominem sublimium
rerum peritum.

Eorū quæ in sublimi gignuntur gna-
rū significantes, gruem volantē pin-
gunt.

gunt. Illa enim alte admodum volat, ut nubes e proximo conspiciat, neque tempestate agitetur, atque ita altam agat quietem.

Ζδ'. Πῶς ἀνθρώπον ἀποταξάμενον τὰ ἴδια τέκνα δι' ἀπορείαν.

Ἀνθρώπον ἀποταξάμενον τὰ ἴδια τέκνα δι' ἀπορείαν ἐκλόμενοι σημεῖναι, ἰέρεια ἐγκύματα ζωγραφῶσιν. ἐκεῖνος γὰρ πίπτων βία ὡς, τὸ ἐν μόνον ὀφειλέχεται καὶ βέβη, τὰ ὅ' ἄλλα δύο κλά'· τὸ το' ὅ ποιῆ, διὰ τὸ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον τὸς ὄνουχας ἀπολυεῖν, καὶ ἐντεῦθεν μὴ δὴ αὐτὰ τρία βρέφη τρέφειν.

94. Quomodo hominem proprios
a se dimittentem liberos ob
paupertatem.

Hominem qui inopia pressus li-
beros valere iusserit, notantes, ac-
cipitrem prægnantem pingunt. Is
enim cum tria oua pariat, vnum
quod nutriat seligit, reliquis duo-
bus fractis. Hoc autem facit, quod
per id tēpus vngues amittat, ideoq.
tres pullos simul educare nō possit.

Ἡ. Πῶς ἀνδρῶπον ὀκνεῖται τὴν διὰ
τῆς ποδῶν κίνησιν ποιῆσαι.
Ἀνδρῶπον ὀκνεῖται τὴν διὰ τῆς πο-
δῶν

δῶν κίνησιν ποιῆσθαι βελλόμενοι σημήναι,
 κάμηλον γράφουσιν. ἐκείνη γὰρ μόνη τῶν
 ἄλλων ζώων τὸν μηρὸν κάμπηται, διὸ καὶ
 * κάμηρος λέγεται.

ἄλ. κάμη-
 ρος.

95. Quomodo hominem mouen-
 dis pedibus cunctabun-
 dum ac lentum.

Hominem pedum motu tardum
 & segnem volentes monstrare, ca-
 melum pingunt. Hic enim solus ex
 omnibus animantibus femur inter
 eundem inflectit, quare etiam

κάμηρος Græce hoc est
 camerus a fæmo-
 ris inflexione
 dicitur.

ζς'. Πῶς ἀνθρώπον ἀναιδῆ καὶ κτὶ πτω-
 ῶσισι ὄξυν.

Ἀνθρώπον ἀναιδῆ, καὶ κτὶ πτω-
 ῶσισι ὄξυν δέλοντες δηλώσαι, βάβαχον
 χράσσειν. ἔτος γὰρ αἷμα ἔχει, εἰ μὴ
 ἐν μόνοις τοῖς ὀφθαλμοῖς. τὰς δὲ ἐκεῖ
 αἷμα ἔχοντας, ἀναιδῆς καλεῖσιν. διὸ
 καὶ ὁ ποιητής. οἶνοβαρές, κυυὸς ὀμματ'
 ἔχων, κραδίω δ' ἐλάφοιο.

98. Quomodo impudentem hominem, acutiq. ac celeris visus.

Hominem inuerecundum & visu celerem designantes, ranam pingunt. Hæc enim non alibi sanguinem habet quam in oculis. Porro qui illos sanguine resperfos habent, impudentes dicunt. Ergo & poeta: Ebrie, luminibus canis, effrons, pectore cæru.

λζ. Πῶς ἀνθρώπον μὴ δασηθέντα
κινεῖσθαι.

Ἀνθρώπον πολὺν χρόνον μὴ δαση-
θέντα

δέντα κινεῖσθαι, ὑπερον καὶ κινηθέντα τοῖς
 ποσὶ βυλόμενοι σημεῖναι, βάβαχρον ἔχον-
 τα τὰς ὀπίσθιας πόδας ζωγραφῆσιν. ἐκεί-
 νος γὰρ ἡμιγᾶται ἄπικε, ὑπερον δὲ αὐξά-
 νόμενος, περιλαμβανέει τὰς ὀπίσθιας
 * πόδας.

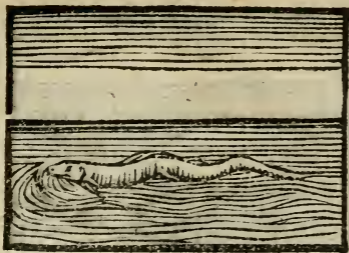
ὡς τε-
 ρον.

97. Quomodo hominem qui sese
 mouere nequiverit.

Hominem qui cum diu sese mo-
 uere non potuerit, postea tandem
 pedibus moueatur, demonstrantes,
 ranam pingunt posteriores pedes
 habentem. Hæc enim primo
 sine pedibus nascitur, sed
 postea dum augetur,
 pedes* assumit
 postero-
 res.

prius.

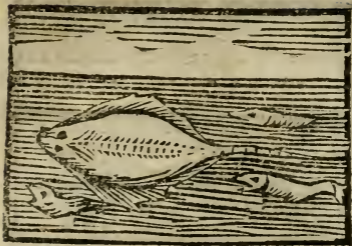

ζή. Πῶς ἀνθρώπων πάντων ἐχθρόν.

Ἀνθρώπων πάντων ἐχθρόν καὶ ἀπε-
χθονισμένον θέλοντες δηλώσαι, ἔσχελιω
ζωγραφεῖσιν. αὕτη γὰρ ἐστὶ τῆς ἰχθύων
σωδείσκειται.

98. Quomodo omnibus inimicum
hominem.

Omnibus infestum, & qui cæte-
rorum consortium fugiat, ostende-
re volentes, anguillam pingunt.
Hæc enim cum nullo alio pisce cõ-
mercium habere deprehenditur.

48. Πῶς ἀνθρώπον σώζοντα πολλὰς ἐν
θαλάτῃ.

Ἀνθρώπον σώζοντα πολλὰς ἐν θαλάτῃ θέλοντες σημῆναι, νάρκωσιν τὸν ἰχθυὸν ζωγραφῶσιν. αὕτη γὰρ ὅταν ἴδῃ τὰς πολλὰς τῶν ἰχθύων μὴ δυναμένους κολυμβᾶν, συλλαμβάνει πρὸς ἑαυτὴν καὶ σώζει.

99. Quomodo hominem multos
in mari seruantes.

Hominem multos in mari seruantes

tē signare volentes, torpedinem
piscem pingunt. Hæc enim vbi pi-
scēs multos viderit, qui natāre non
possint; ad se trahit, & eos seruat.

ρ'. Πῶς ἀνθρώπων τὰ χηΐσιμα ἢ τὰ
ἄχησα καὶ κῶς ἀηλωκίτα.

Ἀνθρώπων τὰ χηΐσιμα ἢ τὰ ἄχη-
σα καὶ κῶς ἀηλωκίτα βελόμενοι σημή-
ναι, πολὺ ποδὶς ζωγροῦσιν. ἐκείνος γὰρ
πολλὰ καὶ ἀσώτως ἐδίωκεν, ὅθεν τίθεται
τῷ προσώπῳ εἰς τὰς θαλάσας, καὶ ὅταν
ἀναλώσῃ τὰ χηΐσιμα, τότε καὶ ἄχησα
ἐκβάλλῃ.

100 Quomodo hominem qui vtilia simul & inutilia male consumserit.

Hominem qui vtilia simel & inutilia male consumpserit, indicantes, polyppum pingunt. Ille enim quum multa eaq. intemperanter voret, cibum in cauernas reponens congerit, & quum vtilia consumserit, tum & quæ supersunt inutilia abiicit.

ῥά. Πῶς ἀνθρώπων τῶν ὀμορῦλων
κρατήσαντα.

Ἀνθρώπων τῶν ὀμορῦλων κρατήσαντα

τα βυλόμενοι σημήναι, κάρβον καὶ πολύποδα ζωστροφῶσιν. ἕτος ὃ τὸς πολύποδας κρατῆ, καὶ τὰ πρωτῆα φέρει.

101. Quomodo eum qui suæ gentis hominibus imperitat.

Suæ nationis & generis hominibus imperantem quî denotare volunt; carabum & polypum pingunt. Ille enim polypis imperat, interq. eos primas tenet.

ρβ'. Πῶς ἀνδρωπῶν μὴ περνούμενον ἑαυτῶ.

Πατέρα, ἢ ἀνδρωπῶν μὴ περνούμενον

Q 2

μενον

μενον ἐαυτῷ, ἀλλ' ὑπὸ τῆς οἰκείων προ-
 νοούμενον φέροντες σημεῖνα, πίνναν καὶ
 καρκῖνον ζωγροῦσιν. ἔτος γὰρ ὁ καρκῖνος
 μένει κεκολλημένος τῇ σαρκὶ τῆς πίννης,
 καὶ καλεῖται πιννοβύλαξ ἀκολέθως τῷ
 ὀνόματι. ἢ οὐ πίννα δέλεα κέχνηεν ἐν
 τῷ κόγχω πενήτω. ὅταν οὐ αὐτῆς
 κέχνηας παρῆλθῃ ἰχθυόδιον, ὁ πιν-
 νοβύλαξ δάκνει τῇ χίλῃ τὴν πίνναν.
 ἢ δὲ ἀδοκίμη καταμύει τὸν κόγχον, καὶ
 ἔτις κυωηγετῆ τὸ ἰχθυόδιον.

102. Quomodo hominem qui sui
 curam rationemq. non
 habeat.

Patrem, aut hominem qui se ipse
 non curet, sed a domesticis & pro-
 pinquis curetur, volentes signifi-
 care, ostreum & cancerum pingunt.
 Hic enim carni ostrei velut agglu-
 tinatus manet: vnde & ex consecu-
 tione nominis, πιννοβύλαξ, quasi
 ostrei custos vocatur. Ostreum ἰγι-
 tur

tur plane hiat in concha esuriens.
 Si itaque dum hiat, pisciculus ali-
 quis irrepserit, mordet cancer vn-
 gula ostreum: quod sentiens con-
 cham claudit, atque ita pisciculum
 venatur.

ργ'. Πῶς ἀνθρωπεν * λάμψαν
 ἔχοντα.

Ἀνθρωπεν * λάμψαν ἔχοντα βελόμε- λάμψαν
 ποιησῆναι, σκάρον ζωγροῦσιν. ἔτος m. s.
 γ' ἴκονες αὐτῶν ἰχθύων μαρυχᾶται, καὶ πάν-
 τα πρὸς ἀπίπτοντα ἰχθύδια ἐδίει.

103. Quomodo hominem inglu-
vie laborantem.

Hominem gulæ deditum desi-
gnare volentes, scarum pingunt.
Is enim vnus ex piscibus rumi-
nat, & omnes occursantes piscicu-
los deuorat.

ρδ. Πῶς ἀνθρώπον τὴν ἐαυτοῦ τροφὴν
ἐμοῦτα.

Ἀνθρώπον ἐμοῦτα τὴν ἰδίαν τροφὴν
κγ

καὶ πάλιν ἀπίστως ἐδίοντα βελομένοι
σημῆναι, ἐν ὕδρον γαλεὸν ζωστροφῆσιν. ἔ-
τος γὰρ κῆρ μὲν διὰ τὰ σώματα, νηχόμε-
νος δὲ καταπίει τὸν γόνον.

104. Quomodo hominem cibos
vomente[m].

Eum qui ubi sumtos cibos euo-
muerit, auide rursum cibos vorat,
vt satiari non possit, significantes,
felem aquaticum pingunt. Is enim
ore parit, & natans foetū absorbet.

ῥέ. Πῶς ἀνθρώπον, ὅτι φόνω
κολαδέντα.

Ἀνθρώπον ὅτι φόνω κολαδέντα, καὶ

Q 4

μετα-

μεταμεληθέντα βελλόμενοι σημῆναι, ἴσ-
 ρύνα πειπεπλεγμένω ἀγκύρω (ω-
 σθησῶσιν. οὕτη γὼ καταχεθεῖσα ρίπτει
 τὴν ἐν τῇ ἕρᾳ ἀκάνθον.

105. Quomodo hominem ob ex-
 dem factam supplicio
 affectum.

Hominem qui cædis admiffæ pœ-
 nas dederit, quemq. pœnituerit,
 designare volentes, turturem la-
 queo implicatam pingunt.

Hęc enim capta spinam,
 quam in cauda
 habet, abii-
 cit.

95. Πως ἀνδρωπον ἀφειδῶς κατεδίον-
τα τὰ ἀλλότρια.

Ἀνδρωπον ἀφειδῶς κατεδίοντα τὰ
ἀλλότρια καὶ ὕπερον κατηναλωκότα τὰ
ἴδια, βεβλόμενοι σηκῆσαι, πολυπέλα
ζωγεσφῶσιν. ἐκείνος γὰρ ἐὰν ἀπορήσῃ βο-
φῆς τῆς ἀπὸ ἄλλων, τὰς ἰδίας πλεκτάνει
ἰδίῃ.

106. Quomodo eum qui profu-
sius alienis vescatur.

Eum qui & aliena intemperan-
ter

250. *Hori Apollinis*
 ter decoquat, & demum sua con-
 sumpserit, designantes, polypū pin-
 gunt. Is enim si victu aliunde quæsi-
 to indigerit, propria edit flagella.

ρζ'. Πῶς ἀνθρώπον ὅτι χαλῶ
 ὄρμήσανσα.

Ἄνθρωπον ὅτι χαλῶ ὄρμήσαντα, καὶ
 ἀπὸ τέτο χαλῶ πεπεσόντα βελόμενοι
 σηκῆσαι, σηκίαν ζωγραφῆσιν. αὕτη γὰρ
 ἐὰν ἴδῃ πνὰ βελόμενον αὐτῷ θηρόσαι,
 περῖεται εἰς τὸ ὕδωρ ἐκ τῆς κοιλίας τὸ
 μίλαν, ὡσεὶ ἐκ τέτο μηκέτι αὐτῷ βλέ-
 πῆσαι, καὶ ἔτω φέρει.

107. Quomodo eum qui rerum honestarum amore flagret.

¶ Eum qui toto pectore in res pulcherrimas incumbit, ac tamen in calamitates incidat, volentes innuere, sepiam pingunt. Hæc enim si viderit a quopiã sibi insidias strui, in aquam ex aluo nigerrimum effundit sanguinem. ex quo fit vt iam conspicua non sit, atque ita euadat.

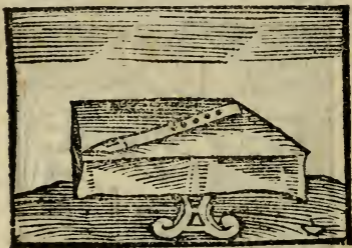
ρή. Πῶς ἀνθρώπον σωχέα καὶ ἐνωτικὸν.

Ἀνθρώπον σωχέα καὶ ἐνωτικὸν βολόμενοι σημήναι, λύσαν ζωγεσοῦσιν.
αὐτή

αὐτῇ γὰρ συνέχειαν φυλάττει τῆς ἰδίας
κρησμάτων .

108. Quomodo hominem qui vim
quandam habeat sibi alios con-
ciliandi ac deuinciendi .

Quum hominem significant qui
alios sibi continenter deuineiat &
demereatur, lyram pingunt . Hæc
enim continenter suum retinet con-
centum .

ρδ'. Πῶς ἀνδρωπον πάλαι μὲν ῥησιάν-
τα τῆς ἰδίων νοημάτων, ἕτερον δὲ
μηνότα τῆς ἑαυτῆς φρονήσεως.

Ἀνδρωπον πάλαι μὲν ῥησιάντα τῆς
ἰδίων

ιδίων νοημάτων, ὑσερον δὲ τῆς ἐαυτῆ γ-
 γνότα φρονήσεως, καὶ τάξιν ἐπαγαγόντα
 τῆ ἐαυτῆ ζωῆ βελόμενοι σημεῖναι, σύρις-
 γα γράφειν. αὐτὴ γὰρ ὁτισρεπτική ἐστὶ
 καὶ ἀναμνησικὴ καταδυμῖως πεπεργ-
 μένων * αὐτῶ, καὶ μάλιστα τεταγμένον
 ἐκτελεῖσα φρόγγον.

109. Quomodo eum qui antea
 mente alienatus fuerit, sed
 postea resipuerit.

Eum volentes ostendere, qui quā
 quondam mente alienatus esset, ad
 se demum redierit, certumq. vitæ
 suæ ordinem ac rationem institue-
 rit, fistulam pingunt. Hæc siquidem
 animum demulcet, & ea in memo-
 riam reducit, quæ ex animi senten-
 tia & cum voluptate quis gesserit.
 Insuper & maxime compositum
 edit sonum.

* ἴσως

ρί. Πῶς ἀνθρώπον * ἴσιν πᾶσι τὸ δί-
κμιον ἀπονέμοντα .

Ald. ἴσιν

Ἀνθρώπον ἴσως πᾶσι τὸ δίκμιον ἀπο-
νέμοντα βελλόμενοι σημήναι , ερεδοκα-
μήλα πλερὸν γέφυραι . τῆτο γὰρ τὸ ζῶον
πανταχόθεν ἴσα ἔχει τὰ πτερυγώματα
ἢ τῶν ἄλλων .

110. Quomodo eum qui ius ex
æquo omnibus tribuat .

Eum qui ius æque omnibus
impertiatur significare volentes ,
stru-

struthiocameli pennam pingunt .
Hoc enim animal præter cætera pennis alarum vndequaue æquales habet .

ριά . Πῶς ἀνθρώπων φιλοκτίσιω .

Ἀνθρώπων φιλοκτίσιω ἐκλόμενοι ση-
μῆναι , χεῖρες ἀνθρώπων γράφουσιν . αὐτῇ
ᾧ ποιεῖ πάντα τὰ κτίσματα .

Ὡς ἂν ἄλλωνος ἠελίου ἱερογλυφικῶν
Τέλος .

111. Quomodo hominem ædificandi studiosum.

Ædificandi cupidum hominem volentes innuere, hominis manum pingunt. Hæc enim omnia efficit opera.

Hori Apollinis Niliaci sacrarum
scripturarum Finis.

Errata ita corriges.

Pagina 17. linea vltima. [solus:
accip- pag. 37. lin. penult. εἰμαρμένην.
40. l. vlt. in marg. ἰχθυώμενος. 41. 15.
natationem. 42. 15. in templis. 54. 10.
τῷ ζῳδίῳ τέτρω, τὸ 98. 8. παραγίνεται
99. vlt. δι' ἡμῶν 122. 9. κροκέδ- 145. 3.
ζωγραφουμένη 147. 2. Αχοίη 155. 2.
ἡμεῶν 186. 6. rependens 203. 7.
παβδον. 204. 1. 70. 213. 9. pennā
215. 14. primo cond- 237. 1. 96.

LECTORI.

Hieroglyphicis Ori Apollinis alia quædam subiecimus hinc inde excerpta: quæ quod eodem spectent, tibi non ingrata fore, beneuole lector, augetur abamur.

112. Quomodo futuram vitam
aut salutem.

Vitam aut salutem futuram indicantes, geminas lineas ducebant, quarum transuersa altera alteri in

perpendiculari modum ductæ super-

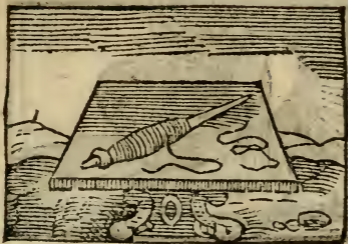
R ster-

sterneretur. Atque eius rei nulla illis alia suppetebat ratio, nisi quod hæc diuini cuiusdam mysterij significatio esset.

113. Quomodo duas regis præcipuas virtutes.

Duas primarias regis virtutes depicto sceptro & superne oculo, significabant: sceptro quidem eximiã hominis potestatem, oculo prouidentiam innuentes, qua eum par est in populum intueri.

114. Quo pacto mortem seu hominis exitum.

Hominis exitum innuentes, fufum pingebant, & fili extremum resectum, quasi a colo diuulsum. finguntur siquidem a poetis Parcæ hominis vitam nere: Clotho quidem colum gestans: Lachesis quæ Sors dicitur, nens: Atropos vero inconuertibilis seu inexorabilis Latine redditur, filum abrumpens.

115. Quomodo vitam :

Vitam innuentes ardentem lampada pingebant: quod tantisper dum accensa lampas est, luceat, extincta vero tenebras offundat. ita & anima corpore soluta, & aspectu & luce caremus.

116. Quomodo laborem.

Bouinum caput carne nudatum delineabant, vbi vellēt laborem occulte demonstrare. bouinum quidem caput, quod aratio omnis boū ministerio absoluat: carne vero nudatum, quod laboriosi homines plerumque macilenti sunt.

117. Quomodo Deum.

Oculo picto Deum intelligebant,
 quod ut oculus quicquid sibi pro-
 positum est intuetur, sic omnia Deus
 cognoscit ac videt.

118. Quomodo Manes .

Manes, hoc est Infernos deos significabant, depicta sine oculis facie, ac superne geminis oculis: oculis deos, ut iam dictum est, intelligentes: facie autem absque oculis, eos, qui apud Inferos sunt atque in tenebris.

ANALYSIS. **F** **O** **R** **I** **N** **I** **S**.

Ἐκ τῶν Σκίδα.

Πραεπόλλων, φαειεβίδεως κόμης τῆς
πανοπολίτε, γραμματικὸς, διδάξας ἐν
Ἀλεξάνδρεια, καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, εἶτα ἐν
Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ Θεοδοσίῳ. ἔγραψε
τεμενικά, ὑπόμνημα Σοφοκλέους, Ἀλ-
καίῳ, εἰς Ὅμηρον. λαμπρὸς μὲν ὅτι τῆς
τέχνης ἀνδραποσ, καὶ τῶν πάλαι λογιμώ-
τατων γραμματικῶν ἔδεν πμῆιον κλέος
ἀπενεγράμμενος.

E S V I D A. II

Horapollo, ex Phaenebytide pa-
go Panopolitanae praefecturae, gram-
maticus Alexandriae docuit, & in
Aegypto, tandem Constantinopoli,
sub Theodosio. Scripsit τεμενικά,
id est, de lucis ac templis, & com-
mentarios in Sophoclem, Alcaicum,
Homerum; vir arte celebris, gloria
nulli veterum doctissimorum Gram-
maticorum secundus.

INDEX COPIOSISSIMVS

eorum quæ in Oro Apolline, &
in additis Hieroglyphicis La-
tinis, aut aliarum rerum
signa, aut signata
reperiuntur.

*Prior numerus librum, posteriores Hie-
roglyphicum indicant.*

A Cerra conflu- grans. lib. 1. hier. 22.	Anguis caudâ ori ad- mouens in orbis fi- guram. 1.1.55
Accipiter. 1.1. hier. 8. 7. & lib. 2. 14.	Anguis vigilans. 1.1. 56
Acuti visus homo. 1.2. 96.	Anima. lib. 1.6
Adiantus herba. 1.2. 89	Anima hominis mâ- sculi 1.1.1
Adulatione deceptus. 1.2. 87	Animus seu ira. 1.1. 17
Aedificandi cupidus. 1.2. 111	Annus quomodo de- fignetur. 1.1.3
Aegyptiæ litteræ. 1.1. 36	Annus instans 1.1.5
Aegyptus. 1.1. 22	Annus quot dies ha- beat. 1.1.11
Aequinoctia. 1.1. 16	Antiqua origo. 1.1.30
Aeuum. 1.1.1	Apertum ac patens. 1.1.26
Amens. 1.1.30	Apes 1.1.58
Anguilla. 1.2. 98	Aqua & ignis 1.1.41
Anemones flos. 1.2.7	Aquila 1.2.53.91
Anguis in cuius me- dio domus. 1.1.57	Aquilæ pullus 1.2.2
	Armatus hem. 1.2.11
	Ar-

Aruum	1.1.7	Canis	1.37.38
Aspectus	1.1.21	Canis auersus	2.21
Astromyon	1.1.3	Capita duo	1.24
Affidue laborans	1.2.	Capite carens ambu-	
92		lans	1.54
Atramentum	1.36	Capra	2.64
Auditus	1.45	Carabus & polypus	
Auditus acutus	2.64	1.101	
Auersio	2.21	Castor	2.61
Auidus	2.104	Cauens sibi ab inimi-	
Auris picta	2.22	corum in sidijs	2.90
B		Ceiuis	2.20.83
Bai & baieth quid		Ceruus cum tibicine,	
apud Aegyptios si-		2.87	
gnificent	1.7	Cibum vomens	2.104
Basiliscus	1.11	Cicada	2.52
Belli cecis	2.5	Ciconia	2.55
Bini pedes	2.43	Cognitio	1.48
Bouinum caput	2.116	Coluba. 1.53. & 1.2.45	
C		Columba nigra	2.30
Cæcus homo	2.59	Conciliandi sibi alios	
Cædis admittæ penas		vi præditus	2.108
dans	2.105	Concordia	2.10
Cælum & terra	1.21	Confugiens ad pro-	
Cælum rorem fundes		prium patronum,	
1.35		neque adiutus	2
Calamitates intrepide		48	
ferens	2.68	Conyza	2.75
Calamitatibus spriori-		Continenter laboras	
bis emendatus.	2.	2.92	
109		Cor	2.34
Camelus	2.95	Cor supra acerrâ.	1.22
Cancer cum Ostreo		Cor hominis faucibus	
2.302		appensum	2.3
		Cor	

Cornix	2.85	E	
Cornices duæ	1.8.9	Eccori	1.8
Cornicis pulli	2.92	Elephantus.	2.90.91.
Coturnix	1.46	92	
Coturnicis os	2.19	Equa lupum calcans.	
Cribrum	1.36	2.42	
Crocôdilus.	1.63.65.	Equi eadaver	2.41
& lib.	2.76.77	Equus flauiatilis.	1.52
Crocodili cauda	1.66	F	
Crocodili oculi	1.64	Faces	2.71
Crocodili vespa	1.23	Facies sine oculis.	
Cucupha	1.51	2.118	
Culicum copia	1.44	Fatum	2.13.& 2.27
Custos domus	1.39.	Febriticans	2.72
56		Felis Aquaticus.	2.
Cycnus	2.37	104	
Cynocephalus	1.14	Filius	1.49
16		Fistula	2.109
D		Fœcundus	1.63
Debilis homo, lasci-		Folia	2.25
uiens tamen	2.49	Formica.	1.48.1.2.160
Desponsata mulier.		Formicarum disces-	
1.13		sus	2.32
Deus	1.1.8.13.&	Fortis simul & tempe-	
1.2.117		rans	1.44
Dignus	2.6.12	Fallo	1.61
Dimensio	2.12	Fumus	2.15
Doctrina	1.35	Furens	1.63
Domi sese continens.		Fusus	2.114
1.60		Futurum opus	2.22
Domu mastandis oui-		G	
bus & capris ex-		Gratus animus	1.51
hatriens	2.75	Grues	2.90.91
Drachma duæ	2.11	Gustus	1.32
		Hic	

- H
 Hieracion herba. 1.6
 Hippopotami 1.52
 & 1.2.19
 Hirundinis natura &
 pictura 2.29
 Homo inualidus, &
 qui aliorum auxilio
 eget 2.31
 Homo lapsus suos oc-
 cultans 2.63
 Homo multos seruās
 in mari 2.99
 Homo non habēs per
 se bilē, sed ab alio
 commotus 2.45
 Homo peregrē num-
 quam protectus.
 1.23
 Homo accusatus, &
 ideo ægrotās. 2.57
 Homo castigatus resi-
 piscens. 2.73
 Homo metuens. 2.71
 Homo saltatione gau-
 dens 2.51
 Hominis status 2.8
 Homo primo rudis
 & informis editus.
 1.25 & 1.2.79
 Homo qui ad iustam
 ætatem vixit. 2.85
 Homo qui vilia &
 iuutilia malē con-
 sumserit 2.190
 Homo seipsum curās
 ex oraculi respon-
 so 2.43
 Homo seipsum curās
 2.102
 Homo sibi ipsi dam-
 na dans 2.61
 Homo suū scelus te-
 gens 1.86
 Homo tardus in mo-
 uendis pedibus. 2.
 95.97
 Homo tuto urbem in-
 colens 1.46
 Horoscopus 1.40
 Hora 2.19
 Horus 1.17
 Humilitas 1.6
 Hyæna 2.65.66.67.
 68
 Hydria 1.21
 I
 Ibis Mercurio sacra.
 1.34
 Ichneumon 1.31
 Ignis & aqua 1.41
 Igne castigatus. 2.71
 Igne combustus. 2.58
 Ignis fumo designa-
 tur. 2.15
 Imago umbilico te-
 nus cum gladio de-
 picta 2.18
 Imman-

Immundities	1.46	Ius æquum omnibus	
Imperans hominibus		reddens	2.110
fui generis	2.101		L
Impietas	2.18	Labor	2.116
Impossibile	1.54	Lampas ardens.	2.115
Impudens.	2.97	Leæna	2.78
Impudentia	1.47	Leo.	1.18.19.20.21.
Inexpertus	2.27	& 1.2.36.71.72	
Ingratus & iniustus		Lepus	1.26
1.52		Liber signatus	2.25
Ingratus in promeritos	1.53	Liberi matri insidiantes	2.56
Inimico superior.	2.67	Liberos dimittens obpaupertatem.	2.94
Inimico inferior.	2.67	Limes	1.11
Inimicus & infestus omnibus	2.98	Linea super lineam.	2.28.112
Inimicus cum parinimico congregiendiens.	2.33	Lineæ decem planæ.	1.28
Infanus	1.63	Lingua supra oculum cruentum	1.27
Instabilis	2.65	Litteræ	1.14
Instauratio diuturna.	2.54	Litteræ Aegyptiæ.	1.36
Intemperans	2.106	Longæus	1.20
Interitus	1.47	Lumbus hominis.	2.8
Inundatio	1.32	Luna	1.14.62
Ira	1.14. & 1.2.36	Lunæ ortus	1.15
Isis	1.3	Lupus.	1.21. & 1.2.69.
Iudex	1.37.38	70	
Iunco scribunt Aegyptij	1.36		M
Iuncus	1.11	Magistratus.	1.37.38
		& 1.2.10	
		Manus una arcum, altera	

terra scutū tenēs. 2.5	minanda	1. 42
Manes 2. 118	Nili inundatio	1. 21
Manus hominis. 3.	Nox	2. 1
III	Nuptiæ	1. 9
Mars & Venus 1. 8	Nycticorax	2. 24
Masculus 1. 1	O	
Mater 1. 4 62	Obsidio	3. 26
Minerua 1. 11	Occasus	1. 65
Misericors 1. 11	Oculus. i. 27. & lib. 2.	
Morbus 2. 7	117	
Mors 2. 24. 114	Onocephalus	1. 33
Mula 2. 39	Oppressus ab hostibus	2. 69
Mulier abortum faciēns 2. 42	Opus	2. 16
Mulier lactans & bene nutriens 2. 50	Orbis terrarum	1. 14
Mulier quæ infantes fœminas aut mares peperit 2. 40	Origanum	2. 32
Mulier semel enixa. 2. 78	Ortus	1. 10. 64
Mulier sterilis 2. 39	Os spinæ dorsī. 2. 3	
Mulier vidua 2. 30	Os 1. 31. 43	
Mulier virij præstans opeta 2. 34	Ostrea 2. 101. 102	
Mundus 1. 10	Otis & æquus 2. 47	
Mus 1. 47	P	
Musa 2. 27	Pallium sacrum ferēs 1. 39	
Musca 1. 47	Palma 1. 34	
Mustela 2. 34	Palumbus 2. 43	
N	Papyri fasciculus. 1. 30	
Natalitiū sidus. 1. 40	Pardus 2. 65. 86	
Natatio 1. 14	Passer & noctua. 2. 48	
Nefanda res & abominanda	Pater signatur Scara- bæo 1. 10	
	Pater 2. 62	
	Patris amans 2. 55	
	Patri-	

Patrimonium	2.30	Ros è celo	1.35
Pedes compacti & firmi	2.2	Sacer scriba	1.36.37
Pedes hominis in aqua obambulantes	1.54	Sacerdos	1.14
Pelicanus	1.51	Sacra ambres facerdotú Aegyptiorú.	1.36
Perniciosus homo.	2.35	Sacris initiatus	2.52
Populus regi obsequens	1.58	Salamandra	2.58
Porcus	2.35	Saltatione gaudens	2.51
Præfagium	1.11	Sanguis	1.6. & 1.2.23
Præstantia	1.6	Scala	2.26
Paritas	1.41	Scarabæus	1.10.12. & 2.38.
Quarta arui pars	1.5	Scorpius & crocodilus	2.33
Quinarius numerus.	1.13	Senex fame cōfectus	2.91
Ramus palmæ	1.4	Senex musicus	2.37
Rana	1.25	Sepia	2.107
Rapax	1.63	Sepulturæ prospiciens	2.84
Relipiscens	2.109	Sermo.	1.27. & 1.2.25
Rex custos	1.56	Serò rediens ex peregrinatione	1.33
Rex fugiens insipientiam	2.81	Serpens dimidiatus.	1.59
Rex fugiens nugatorem	2.82	Serpens integer.	1.60
Rex orbis moderator	1.56.59	Sideralis scientiæ gnarus.	2.94
Rifus	1.37	Sidus	1.13
Robur	1.18	Silentium	1.28
Robustus homo	2.80	Sidus natalitium.	1.40
		Simia.	2.62. & 1.2.63

Sol dominus visus.	1.6	Tutela & praedium.	
Sol & Luna ænum no		1.24	
tant	1.1	V	
Solis ardor	2.38	Vates	1.37
Solis circulus & di-		Vbæus quid significet	
scur	2.13	1.1	
Solis cursus	2.3	Venti	2.14
Sothis	1.3	Vermes	2.44
Splen.	1.37	Vescens; homo	2.76
Stabile ac tutum.	2.9	Vescēs profusus alic-	
Stella	1.3. & 2.1	nis	2.106
Struthiocamelus.	2.	Vespa	2.23.41
110		Verustissimum.	2.25
Sublimitas.	1.6	Victoria	1.6
		Vigilans.	1.17
T		Vindemia copiosa.	
Talpa.	2.59	2.88	
Taurus	1.44. & 2.40	Vipera	2.56.83
Taurus ligatus.	2.37.	Vir.	1.10
74		Vira	2.115
Tauri auricula.	1.45	Vlcio	2.17
Temperantiæ dubiæ		Vnigenitus	1.10
hom.	2.73	Vox remota	1.29
Tempus	2.1	Vpupa	2.88.89
Tenebræ	1.66	Vrinator	1.14
Terribilis	1.20	Visa partus.	2.79
Tonitru	1.19	Vux esu laesus	2.89
Torpedo piscis.	2.99	Vulcanus	1.12
Tumultus	2.11	Vulpanfer	1.49
Turtar.	2.50.51.105	Vultur.	1.11.12

FINIS.

ROMÆ. M. D. XCIX.

Superiorum Permissu.

